

GOVERNMENT OF INDIA

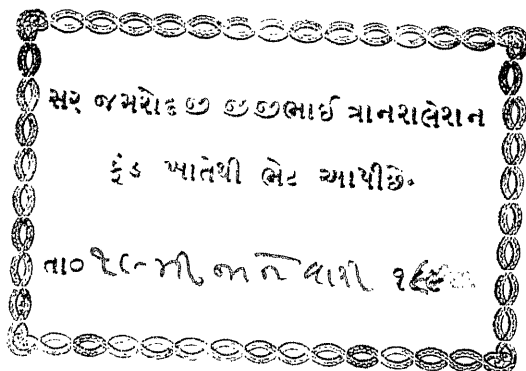
DEPARTMENT OF ARCHAEOLOGY

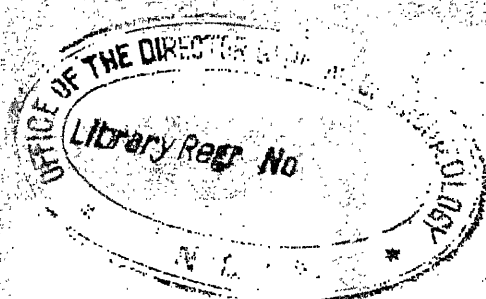
**CENTRAL ARCHAEOLOGICAL
LIBRARY**

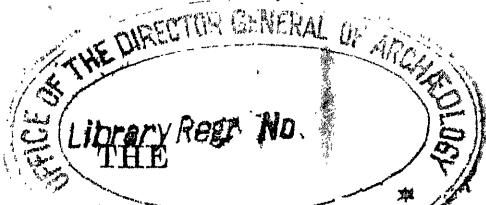
CALL No.

891.53 *Sw*

D.G.A. 79.

DINKARI

1880

9102

THE ORIGINAL PAHLAVI TEXT; THE SAME TRANSLITERATED IN
ZEND CHARACTERS; TRANSLATIONS OF THE TEXT IN THE
GUJARATI AND ENGLISH LANGUAGES; A COMMENTARY
AND A GLOSSARY OF SELECT TERMS

BY

PESHOTAN DASTUR BEHRAMJEE SANJANA.

VOL. VIII.

PUBLISHED UNDER THE PATRONAGE

OF THE

SIR JAMSHEDJI JEEJEEBHAI TRANSLATION FUND.

891.53
Sun

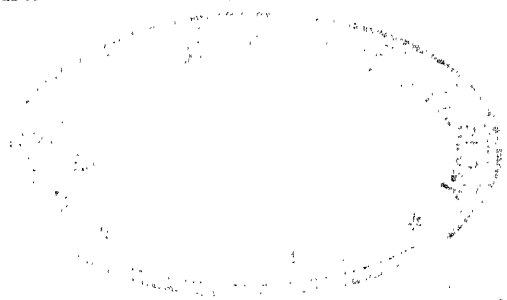
Ref 295
Sun

Bombay:

PRINTED AT THE DUFTUR ASHKARA OIL ENGINE PRESS.

87 COWASJEE PATELL STREET, FORT.

IN THE YEAR 1267 OF YEJDAJARD, AND 1897 OF CHRIST.

**CENTRAL ARCHAEOLOGICAL
LIBRARY, NEW DELHI.**

Acc. No. 34180

Date 10.6.58

Call No. 891.53/Sun.

દીનુકર્દ કેતાબ,

તેહની

અસલ પેહલવી એબારત, જંદ અક્ષરે ઉચ્ચાર, ગુજરાતી
તથા ઈંગરેજી તરજુમો, શીરેહ, અને અગતજોગ
પેહલવી શબ્દોની ફરહંગ સાથે.

ખનાવનાર,

પેશોતન હસતુર ખેહરામજી સંજાણા.

દફતર આઠમું.

સર જમશેદજી જીજીભાઈ ટ્રાંસલેશન ફંડના આસારા હેઠલ
છપાવી પરચટ કરયું છે.

222/16

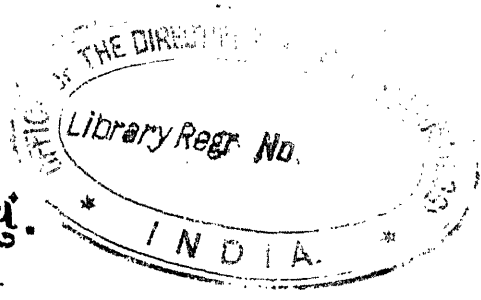
મુંબઈ,

દફતર આશિકારા ઓર્થલ ઈનજીન પ્રેસમાં છાપ્યું છે.

કોટ:—કાવસજી પટેલ સીટ, નાં ૮૭.

સને ૧૨૬૭ વજ્રહજરદી.

ધર્મી સને ૧૮૯૭.

સાંકલ્પ.

૨૬.

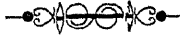
હયાતી તથા હયાતીના સંબંધ આપનારી કેહી ચીજ છે? તથા તે હયાતી આપનારે અને હસ્તીના સંબંધ આપનારે શા સંબંધને સાર છે	૪૬૩
આતમાને પેદા કરનારાં મુલ—તેના બલા ખવાસને મદદ કરનાર—તેને આપ્તે દુનિઆનાં ખીયાની અંદર રસ્તો કરી આપનાર—બદનનાં ખીઆની અંદર તેનાં મુલને પાલનાર—તેના સંભાલ કરનાર—અને (જુદી જુદી જાતમાં) આતમાને વેંહચવાનો હોકમ કરનાર તથા તેનાં ક્યાં કામથી અહુરમજ્દની તરફનો પાછો બદલો મેલવનાર તથા આતમા પોતાને અસલ મુલની સાથે પાછો મેલવનાર કોણથી છે ..	૪૬૫
વાચ્યા (યાને બોલવા) થી આતમાને કાયદો કરવો તથા તેને લગતાં નુકસાનને દાખી નાખવું છે ..	૪૬૬
હયાતીનાં મુલ તથા આપ્તે દુનિયાંની કાયા વિશે ..	૪૬૭
આતમાની જીંદગી તથા મરણ વિશે તથા તેને વગર તેજનો બનવાની નિશાણી વિશે ..	૪૬૮
રોશની અને અંધાર તથા તેને લગતા કાયદા અને નુકસાન વિશે ..	૪૭૦
અહુરમજ્દની ચહડતે દરજ્જેની કૌઆતથી દીનદાર લોકો વખતને લગતી ધાતને તોલે છે ..	૪૭૧
આતમા અને બદનના અવ્યવો વિશે ..	૪૭૧
ખોદાવસ્તિના ચહડતા દરજ્જા વિશે ..	૪૭૩
ચહડાંની કૌઆતને લગતા પેદાએશના વિચાર વિશે ..	૪૭૩
કામ કરનારાઓની અંદર વીસવાસ રાખવા જોગ, અહુરમજ્દને લગતા પુરતા વિચારવાળા ત્રણ મજ્દીઆસનાં છે ..	૪૭૫
અહુરમજ્દ અને એહેરમનની દીન—તેનો પોશાક—તેને લગતો સુધારો તથા તે દીનને લગતાં ચલાણ અને તેના તાબિદારોનાં ધરતાં નામ વિશે ..	૪૭૫
આદમીને જણમતી વખતે પેહલ્લી—ખીજ અને ત્રીજી વખતની ધાત કરનાર દરજો તથા તે દરજોની સાહામણે થનારી અહુરમજ્દની ધારણાવાળી સકતી વિશે ..	૪૭૬
વસ્તુને માટેની નીશાણી તથા તેને માટેના થેડાવ વિશે ..	૪૭૭
આતશની અંદરના ધુમારાવાળા તથા વગર ધુમારાવાળા આતશ વિશે ..	૪૭૭
રૂપેનામીનો પોતાને આત્મ ચાલથી ચલાવનારો છે—અને અંધ્રમૈયુષ આટારાને લીધે દુઃખ ભોગવનારો છે. અને તે ઉપર રૂપેનામીનો વધારો કૌઆત વાળો છે તે વિશે ..	૪૭૮

સ્પેનામીના તથા અંધમીના એ બેહુનાં કૌવતની પીછાણુ કરવા વિશે	૪૭૯
સ્પેનામીનાને લગતી પેદાએશ સધળી તરેહનો સીનગાર પામેલીએ અને ધનામીનાને લગતી પેદાએશ સધળી તરેહનાં નુકસાનવાળીએ, તે વિશે..	૪૭૯
આએ દુનિયાનાં આદમીઓએ ધણામીનાની ધાસ્તી—અને ધાતકીપણાંની અંદર પોતાની ઓલાદને ચાલુ રાખવા વિશે.....	૪૮૦
સધળાં આદમીઓએ ઓદાનાં તામેદાર તરીકે પોતાને પીછાણુવા વિશે	૪૮૦
આદમીઓની અંદર વધારે કૌવતદાર કોણુ છે? તે વિશે	૪૮૨
આદમીની અંદરના સવાખ અને યુનાહને લગતાં એ મુલ વિશે.....	૪૮૩
માણુસનાં આવતી દુનિયાંતા સવાખ અને યુનાહને લગતાં મકાંન વિશે	૪૮૪
કુરગુણોથી આદમીને નહી ફાયદો થવાનું કારણુ તથા એકપુરા સારા ગુણુથી જુદો જુદો ફાયદો મેળવવામાં માણુસને મલતી ફતેહનો સખખ	૪૮૬
દીનનો દરજ્જો ધરાવનાર (પાને દીનદાર) આદમી નિતીના તરીકાને લીધે નજીસ થતું નથી. પણ દેવતા તરીકા ઉપર ચાલવાથી તે નજીસ બનેછે	૪૮૭
માણુસને તપાસી જોઈને દીનને લગતી પદવી આપવી.....	૪૮૭
માણુસને કાયદાની સહમજથી તથા કાયદાની વગર સહમજે મારવા વિશે દીનને લગતો ઓલાસો	૪૮૮
પાદશાહ ગુથતારૂપને દુનિયાંમાં ભલી દીનને ફેલાવવા સાર શકતીવાંન થવા સાર તથા દીનને લગતો ઓતમ દરજ્જો મેલવવા સાર ઓદાએતાલાની તરફથી મળેલી સાત ઓતમ વસ્તુ	૪૮૯
દુનિયાંને ખુશી આપનાર તથા તેને હાણી પોંદ્યાડનાર કોણુ છે? તે વિશે.....	૪૯૨
મુધારાને લગતા ગુણુ તથા ખીગાડાને લગતા કુરગુણુ વિશે.....	૪૯૩
જે વસ્તુની મતલબ તેની પેદાએશની પછી જણાયછે, તથા જે વસ્તુની મતલબ તેનાં કારણુ ઉપરથી જણાયછે તે વિશે.....	૪૯૬
આદમીને લગતી નેકી તથા હલાકી અને તેનાં મુલ તથા ફલ વિશે	૪૯૭
આદમીની સહદતે દરજ્જેની—મધ્યમ દરજ્જેની અને ઉતરતે દરજ્જેની જાત વિશે	૪૯૮
આદમીઓની અંદરની સહદતે—મધ્યમ અને ઉતરતે દરજ્જેની કીમતવાળી તથા વગર કીમતવાળી આપ્યાદીને ઉજડ કરનારી જાત વિશે..	૪૯૯
આએ દુનિયાંની હયાતીને લગતા ચાલુ વખતની અંદર જે સીજનો ફેરફાર થાયછે અને જે સીજનો ફેરફાર થતો નથી તે વિશે	૫૦૦
ખુદિવાન માણુસ પોતાને મુધારનાર છે અને ખુરી ખુદિવાણું માણુસ પોતાને ઘટાડનાર છે તે વિશે	૫૦૨
ખલકના પાદશાહો કેહવી રીતના છે, તેને લગતી સહમજ..	૫૦૪

- દાદાર અહરમજદ મીનાઇ દુનિયાનાં સુધારાને લગતાં કામ કરવા સાર આદમી-
ઓને પેદા કરનારો છે. અને એહેરમન બેહુ દુનિયામાં આદમીઓને
નુકસાન કરવાનું કામ કરાવનાર વસીલા તરીકે છે..... ૫૦૪
- દાનાઇ અને જુરી બુદ્ધિની સહમજ—તેને લગતો સીનગાર—તેનું સુલ તથા
બપ્પશેશ—કબુલાત—સુધારો અને વધારો તથા દાનાઇને લગતી મોહટાઈ
અને જુરી બુદ્ધિને લગતાં ઉજડપણાં વિશે..... ૫૦૭
- જે આદમી દરન (પાને દુરચુણી શકતી) ને લગતુ હોએછે, તેની હીલચાલ તે
જુરી શક્તિને મજતી હોયછે તે વિશે..... ૫૧૦
- સ્પેનામીનોની તરફથી તેને લગતી કૌવતની સહમજ જે તરફની બુદ્ધિથી
અપાયછે તે વિશે બલી દીનને લગતો ખોલાસો..... ૫૧૨
- સેવટને વખતે એહેરમનની તરફની દુઃખ ઉપજાવનારી કુશેશનું સ્પેનામીનોની
પેદાએશની અંદરથી નાબુદ થવું છે..... ૫૧૯
- પેદાના કરનાર દાદારનું આદમીને લગતી શરૂઆતની એક ગણતરીથી કરવાનું
કામ તેને લગતી નવમી ગણતરીથી સરંજમ પોહચુછે તે વિશે..... ૫૨૧
- માલુસ બલાઇ અને તેજવાણું કોણથી છે તે વિશે..... ૫૨૨
- જે બલી દીનવાળો ધરમચુર છે તે સર્વેથી અશો છે, અને જે જુરી દીનવાળો
કગારો ધરમચુર છે તે સર્વેથી પાપી છે.. .. ૫૨૩
- કહી તારીફલાયક વસ્તુ, અશો લોકોને નુકસાનવાળી છે? તથા કહી બીકારવા
લાએકની વસ્તુ, અશો લોકોને ફાયદાબરેલી છે, તે વિશે..... ૫૨૪
- ખોદાએતાલાને ઘણુંજ આહનારું તથા તેને ખુશ રાખનારું માલુસ બેહસ્તની
અંદર મોહટાઈ અને ખુશી ભોગવનારું છે. અને ખોદાએતાલાની
તરફ કુશમની રાખનારું તથા તેને આજોરદેહ કરનારું માલુસ દોજખની
અંદર ઘણું દુઃખ ભોગવનારું છે તે વિશે..... ૫૨૫
- ધ્યાન આપવાળેગ કહી દોલત છે? તે વિશે.. .. ૫૨૬

(૧૫૧) કેહી ચીજ હયાતીવાળી તથા હયાતીનો સંબંધ ધરાવના- ૧
રી છે ? તથા તે હયાતી આપનારો તથા હયાતીનો સંબંધ
આપનારો શા સમયને વારતે છે ? તે વીસેનો ભલી
દી ન ને લગ તો ખોલા સો.

જાણુવું કે, આપ્તે કુન્યાને લગતી હયાતી, મીનાઈ જાતની (યાને આત્મા- ૨
ની) કહ્યત અને અગમચેતી આપનારી શકતીનો સંબંધ હોવાથી છે. અને
તે (હયાતી), ખેમાલમ રીતે જીંદગી બખ્શનારા દાદારની તરફથી (મળે)છે.
આપ્તે કુન્યાને લગતી કાયા તથા બદનને, આત્મા અને કાયાની સાથે એકબી-
જાના સંબંધથી રહેવું, તેઓને સાથે રાખનારા હયાતી બખ્શનારા દાદારથી છે.

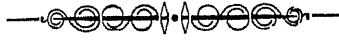
જે જાતની અંદર એમ આપનારા હરીફતું (યાને એહરેમનતું) ૩
જાણુવું થાયછે, તે (હરીફ) ની સાથે દરએક કામમાં લડાઈ કરનારી
જાત વાજબીપણાંના સમયને માટેની છે. અને તે જાત આપ્તે કુન્યાની
શકતીવાળી (યાને દીનતી) આપ્તે જોતાંવાર એહરેમનતાં કરેલાં કામને તોડ-
નારી છે. તથા જેથી સહમજ શકતીનાં વધારે બળથી એહરેમનને હમેશાં
તોડવાએ તેને (સ્પન્તોમઈનીઉશની) અસલ જાતની સાથે પાછું ભેલાવુંછે.
કારણકે છેલ્લા સુધારાના વખતને લગતું સઘળાઓને એમ આપ-
નારથી શુધારવાનું કામ દાદારની તાબેદારી કરનારી જાતોથી થશે.
અને આપ્તે કુન્યાનું દરએક માણસ આપ્તે કુન્યાનાં મુળવાળી આત્મા
શકતીથી તથા ખોદાઈ બેશારતવાળાં મુળનાં જોરથી, વારેઘડીએ
કાયદાને પસંદ કરનારું છે. ભલી દીનમાં જાણાવેલું છે કે, (આદમીઓને)
રવાનની પવીત્રાઈના સમયને લીધે, અસલ મુળ (સ્પન્તોમઈનીઉશ) ના
સંબંધવાળી કાયા મેલવનાર થવું છે. અને તેનાજ સંબંધથી, રવાનને
અમરગીવાળું બનવું તથા ફરીને હમેશગીની પુરતી રોશનીથી જનત્તદાર
થવું છે.* (તે રીસ્તાખેજને વખતે) તેઓને કોઈ તરેહથી નેસ્તીવાલા

* રવાનને અમરગીવાળું બનવું, તથા ફરીને હમેશગીની પુરતી રોશનીથી
જનત્તદાર થવુંછે—એની મતલબ એ છે કે, આદમીનાં અન્તકરંણની અંદર
સ્પન્તોમઈનીઉશનું રેહડાણ હોવાથી, માણસ પાપ અને અનીતીથી દુર રેહી શકેછે,
અને તેથી મીનાઈજેહાંમાં તેને સુખ અને અમરગી મળેછે. અને તે સુખ
તથા અમરગીથી, આવતી કુનીઆની ખીજ વારની તેની જનદગી માન અને ન્યા
સાથની બનેછે.

(એહરેમન) ની તરફ થવાવાનું નથી. પણ તે નેસ્તીવાળાને (તેઓની તરફથી) અટકાવી શકવું છે. કારણકે તે એહરેમન કોઈથી વસ્તુથી બંધાય શકવાનો નથી, તેમજ તે હયાતી બખ્શનારા દાનાઈવાળા પેદા કરનારના સંબંધવાળી હયાતી ધરાવનાર થવાનો નથી. કેમકે તે ખોદાએતાલા પોતે હયાતીવાલો તથા બીજાઓને હયાતીવાળા કરનારો છે. જે વસ્તુઓ બને એટલો નાશ કરવાને તથા નોકસાન પોંહ્યાડવાને લાયકની છે, તે વસ્તુ કાયદાસરના આત્મા સાથે (યાને દીનદાર ખાણસની સાથે) હયાતી ભોગવવાને લાયકની તથા કાયદાસરની કેમ હોય ? ખીટી, પાણી અને ઘાસ વગર કાયદાવાળું છે (યાને એક બીજાના સંબંધને મલતું નથી), તે સાથે કેમ બાંધી શકાય ? વગર કાયદાવાળાઓની હયાતી તેજ હયાતીવાળા એહરેમનને લગતી છે. એકબી બદનવાળી જાત, યજ્ઞાંની તરફથી આત્માના વસીલા વગરની નથી; પણ એહરેમનના ઉલટા ખવાસનાં કારણથી તે દરએક જાત હાણી પોંહ્યાડનારી (બને) છે. આત્મા તથા તેની સાથે સંબંધ ધરાવનારાઓ તેવા નથી, પણ અગત કરીને એહરેમનના સંબંધથી ઉલટા ખવાસના તેઓ જાહેર થાયેલા છે.

૪ જે ધરમગુરૂઓ એહરેમનની વસ્તુવાળા છે, તેઓ પોતાને ખોલ્લી રીતે નેસ્તીવાળા (એહરેહમન) ની આગળ બાંધીને લઈ જનારા છે. તથા એહરેમનનાં સંકટભરેલાં એક રહેઠાણમાં જાહેર રીતે હાની પોંહ્યાડનારી વસ્તુની સાથે (આવતી કુનીઆમાં) જીંદગી ગુજરનારા છે. હાણી પોંહ્યાડનારની બનેલી જાત, પેલા હયાતી આપનારા દાદારના મજહબવાળી શી રીતે હોય ? જે યજ્ઞાંને લગતો છે, તે જાતેજ ઘટતી રીતનો બનેલો હોય છે. તેને લગતી વસ્તુઓ પેલા નેસ્તીવાળા (એહરેમન) ના તરીકાવાળી નથી. અને તે પેલા એહરેમનની વસ્તુનું કામ કરવાથી વેગજો છે. વળી તે શખ્સ કે જે નાલાએક બનેલો છે, તે ગોયા આપોઆપ પેલા એહરેમનની વસ્તુઓ કરવા સાફજ બનેલો છે. નાલાએક બનેલો શખ્સ, નેસ્તીનાં કામથી સખાવતની વસ્તુઓ વગરનો છે. નાલાએક બનેલો શખ્સ, નેસ્તીને લગતી વસ્તુઓથી પેલા નેસ્તીવાળા (એહરેહમન) ની માફકનો, દરએક વસ્તુમાં (તેની) એકસરખી જગોવાળો અને દરએક વખતમાં એકસરખી રીતે (એહરેમનનો) વસીલો બનેલો છે. વળી જે નેસ્તીવાળો (એહરેમન) છે, તેની માફક જે નાલાએક છે, તે દરએક કામ નીચ કહ્યતે કરનારો છે.

નાલાએક બનેલો શખ્સ, દરએક ચઢતે દરજ્જેની દાનાધર્થી બનાવેલી વસ્તુ તથા બનાવટને અને બનાવનારને ખરાબ બનાવટવાળી વસ્તુએ તથા ખરાબ બનાવનાર તરીકે કહેનારો છે. જે દોષબના ગારના રહેવાસીએ છે, તેએ નેસ્તીવાળાની બનાવટને દાનાધર્વાળી કહેનારા છે. હાલમાં હયાતીવાળા (દાદાર) ની દોષતનો સંબંધ, નેસ્તીવાળા એહુરેમન સાથે લગાડવો એ થોડું અચરત થવા જોગ નથી. જે યુરા લોકો જમ ઉલટા થાઈને કહે છે કે, વાંધાભરેલા નેસ્તીવાળા (એહુરેમન) ના કલાંખો એ હયાતી આપનારા (દાદાર) ની તરફથી કહેવાએલા છે. તેમજ તેએ દાદારની તરફથી હયાતી પામેલા આત્મા વીશેળી કહે છે કે, તે પોતાની મેળે હયાતી પામેલો છે. તેમજ દાદારની જાતની કુશમનધર્થી તેએ દાદારને નાશ કરવાને માટેનો પણ કહે છે.

(૪૫૩) આત્માને પેદા કરનારાં મુળ—તેના ભલા ખવાસને મદદ કરનાર—તેને આ કુન્યાનાં બીઆંમાં રરતો કરી આપનાર— અને બદનનાં બીઆંની અંદર તેના મુળને પાલનાર તથા તેનો સંભાળ કરનાર અને (આત્માને) વેંહચવાનો હોકમ કરનાર તથા તેનાં કામથી ખેશી ધરાવનાર આહુરમજ્દની તરફનો પાછો બદલો મેળવનાર તથા (આત્મા) પોતાને પાછો (અસલ મુળની સાથે) મેળવનાર છે. તે વીશે ભલી દીનનો ખોલાસો.

જાણુ' કે, આત્માની જાતને જનમ આપનાર દાદાર આહુરમજ્દ છે. દાદારની તરફથી, તે આત્માને ગરોથમાનની અતીઅન્ત રોશનીની અંદરથી (આએ કુન્યામાં) મોકળેલો છે. મીનોને લગતો આતશ, પાણી અને મીટી (ધાને બદનની અંદરની આએ ગેબી વસ્તુ) તે ગેબી આત્માના ભલા ખવાસને મદદ કરનાર છે. તથા આએ કુન્યાને લગતો આતશ, પાણી અને મીટી આએ કુન્યાની કાયાને મદદ આપનાર છે. આએ કુન્યાને લગતાં તોખમની અંદર દાદારના કાયદાવાળાં ફરમાનથી આત્માને માર્ગ કરી આપનાર મીનો ઈબદો છે. બદનનાં બીઆંની

- અંદર તેના મુળનું (યાને આત્માનું) પોહ્યવું, ખોદાઈ બખ્શેશનાં કરમાનથી છે. તે આત્મા તેને લગતા વખતનું કામ, તેનાં અસલી મુળની સાથે ઘટતી રીતે બદનને (આએ કુન્યામાં) ચલાવવાથી કરનારો છે. આત્માની પરવરશી કરનાર તથા તેને નીલાવી રાખનાર, તેની જાતના ઉપરી બદનની અંદરના અકલતા આગેવાનો છે. (એટલે જ આત્માને સહમજ શક્તી આપનાર ઉપરી યજ્ઞ છે.) સખાવત અને સચ્ચાઈ, નીમકહલાલી, સંતોષ, અને ઉદયોગને માટેની કોશેશ, એ આત્માને બેહુ જહાંનમાં છુટાપાછું તથા છુટકારો આપનાર, અને તેને બેહુ કુન્યાની બુજેરગી આપનાર તથા દરજ્જાવાળો બતાવનાર છે. આત્માને કેટલીએક નુરી વસ્તુઓની મારફતે પોતાને લગતો સંબંધ રાખવો છે. આત્માને (તેણે) કીધેલાં કામોનો પાછો બદલો મેળવવો તથા ચહડતે દરજ્જેનું બનવું, તેને સીનગાર આપનારાં યજ્ઞી મુળથી છે. સારો ખવાસ ધરાવનારો (આત્મા), તેના ખેશાવંદને (યાને પેદાના કરનાર અહુરમઝદને) પાછો મળનારો છે. જે બુતીઆદો અને બદનો કશકેરેતિના વખતમાં નામદારીને માટેનો બદલો મેળવનારાં છે, તેઓ કશકેરેતિ (યાને છેલ્લા સુધારાને લગતું) કીરતીવાન કામ કરનારા છે. જેવો તે કશકેરેતિનું કામ કરવામાં સરદાર તરીકે છે, તેઓ તનપસીનને વખતે સઘળી તનોમંદ કુન્યામાં સઘળી સહમજ ધરાવનારા સર્વે શક્તીવાન દાદાર અહુરમઝદની તરફથી સારા લાયગસાળી થાશે.

- ૧ (૧૫૫) વાચાથી આત્માને ફાયદો કરવો છે, અને આત્માને લગતું નુકસાન (વાચા)થી દાખી નાખવું છે. તે વીશે ભલી દી ન ને લગતો ખોલાસો.

- ૨ જાણવું કે, (પાક દાદારે) આદમીને જખાન એક હુથીઆર તરીકે બખ્શેલી છે. તેને લગતી વાચાથી, આદમીઓ પોતાને માટેનો મોહરો ફાયદો મેળવનારાં છે. અને તે જખાનને ઉલટી બુદ્ધી, લોભ, ગોસ્સો, અને બીજા કુરગુણો જે બદનની અંદર હંમેશા (આત્માને સાક) રાહ મારવાની કોશેશ કરનારા છે, તેઓને તેની ઇચ્છાથી અટકાવવા આએ (કુન્યાને) અતીઅંત ફાયદો કરનાર છે. તે આત્માને માટેનાં હુથીયારને,

જુરી મતલબથી અટકાવવાએ, એટલે જે આદમીએ તે જ્યાનના હુથીઆરને જુરી મતલબનું બોલવાથી અટકાવેછે, તો કાએદાને માટેનું બોલવાથી આદમી તેને લગતાં નોકશાનને કુર કરનારૂં છે, અને તે પોતાનાં વચનથી કુન્યાને સારી રીતે ચલાવનાર છે.

(પાક દાદારે) દરૂજો (યાને કુરગુણો) ની જુરી ઇચ્છાથી, જ્યાનને સાચવવા સારૂ, આદમીનાં બદનની અંદર ભલા વીચારવાળી શક્તીની અકલ, નમનતાઈ, ફરમાનખરદારી, અને વળી બીજા મીનોઈ સારા ગુણો તેની જાતને લગતાં કામને સારૂ બખ્શેલાછે. વળી આદમી તેના આત્માવાળાં બદનની ઉપર હુકુમત કરવા સારૂ હાકેમ તરીકે છે. તેથી ભલી મીનોઈ શક્તીએ (યાને ઇબ્દો), એક દોસ્ત તરીકે તેને ચાહેછે. જે સખખને લીધે આદમી પોતાની વાચાને જુરી ઇચ્છાનું બોલવાથી અટકાવેછે. અને જે શખુનો પોતાનાં દીલમાં રાખેછે, તેની ઉપર પુરતો વીચાર કરેછે તથા ધેઆન પોંહચાડેછે. અને અકલથી તથા બીજા ભલા મીનોએના હોકમથી, જ્યાનને જુરી ઇચ્છાનું બોલવાથી અટકાવેછે. જે આદમી ઉલટા વીચાર અને બીજા ઉમેદવાર બતાવનારા જુરા મીનોએથી (યાને જુરી સકતીએથી) પોતાની જ્યાનને બોલવાથી પાછી ખેંચેછે, તો તેના આત્માને તે પોતાની જ્યાનથી કાએદો કરનારૂં અને આત્માથી તેને લગતાં નોકશાનને દાબી નાખનારૂં થાએછે. પણ જે તે સંપુરણ વીચાર કરીને નથી બોલતું તો તેથી તે હંમેશાં ધાસ્તીવાળું—બોલવાથી ચહુડતે દરજ્જેના કાએદાને કુર કરનારૂં, અને પોતાને લગતા ધીક્કારથી આત્માને તે વીશેનું ઘણું નોકશાન કરનારૂં બને છે.

(૧૫૭) હયાતીનું મુળ અને આએ કુન્યાની કાયા વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો. ૧

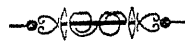
જાણવું કે, દાદારે તેની બેહદ રોશનીમાંથી જે શક્તીને પેદા કરેલીછે, તેને લગતી દીનનો વીચાર કરવાને માટેની પેદાયશનું નામ અવસ્તાની અંદર બે જાતવાળા અથોરનાન (યાને પેગમખર અશો જરતોશત) નાં નામથી જણાવેલીછે. વીચાર કરીને જોતાં તેની એક ૨

- મીનાઈ જાત (યાને અણુદીઠ રૂઢ) છે. અને બીજી આએ કુન્યાંને લગતી કાયા (યાને ખાકી બદન) છે. તેની ગેબી જાતની અંદર (યાને આત્મારૂપમાં) ગેબી સમજ આપનારી દીનની વીચાર શક્તી મેળેલી છે.
- ૩ આએ કુન્યાંની કાયાની અંદર દીનનો વીચાર આપવાવાળી ગેબી આત્માની શક્તીનું ઘણું રેહડાણ હોવાથી, મીનાઈ જાતવાળી શક્તીએ (યાને હયાતીએ) તેને પુરતા વીચારવાળી બનાવેલી છે. આત્માને તેને લગતી કાયાને મારેતું કામ કરવા સાડું પુરતી રીતનો વીચાર કરવાની શક્તીનું વધારે મલવું, તેની અંદરની લાયક શક્તીઓથી છે. અને તે (દીનની સહમજ) ને માણસોનાં દરએક સારા ઉદ્દેશ્યોગને સાડું તે આદમીની અંદર પોંહ્યાડનારા ગેબી સહમજ ધરાવનારા મીનો યજ્ઞ છે. આએ કુન્યાંની જાત (યાને બદન) ની અંદર દીનની કઉચ્ચત અહુરમજની ધચ્છા તથા દાનાધને મારેનાં નેક કામ કરવાની શક્તીનું દેખાવું, ગેબી સહમજશક્તી આપનારી કઉચ્ચતની મારફતે છે. આત્માનો સંબંધ આએ કુન્યાંની કાયા સાથે હોવાથી ધનસાત ઘણીજ ગરમ ઉલટવાળું (યાને ભલા ઉદ્દેશ્યોગને સાડું ઘણું આપુર) છે. પેહલ્લી પેદાએશ (યાને આત્મા) ને લગતી સહમજ આપનાર તરીકે દીન છે, તેનું નામ “ અવેસ્તાક ” કરીને છે. કુન્યાના લોકો તેને તરણ ભાગવાળા મજહબને નામે બોલે છે. કારણકે જે દીનના (દફતરોના) તરણ ભાગ દરએક ત્રતીઆંઉશ ભાગવાળા નામમાં વેહ્યાએલાં છે. (એટલેજ ગાથા, દાદે અને માત્રે એવા ત્રણ અવસ્તાના વીભાગ છે.) જે દીનનાં દફતરોનાં તરણ ભાગ કરેલા છે, તે અવસ્તાનાં નામવાળા વીભાગો ખલકને સારાં કાંમ કરવાની સહમજ આપનારા સમય તરીકે છે. જેમકે (હાલમાં) આદમીએ તેને નવી દીનને લગતી સહમજને નામેબી બોલે છે. તે (અવસ્તા) ની અંદર હૈયાતીને લગતું કામ કરવાની ગેબી સમજ આપેલી છે. તે દીનની અંદર આપેલી સારાં કાંમ કરવાની સહમજના ઉલટથી લોકોને નવા ધરમને લગતા ભરમને સહમજવો છે. અને તેથી લોકોને ગણેઆનનું મેળવવું છે. તેનો આદમીએએ ભાષણની મારફતે લોકોમાં ફેલાવો કરવો. તેમજ તેનું પઠાણ કરવું. (આદમીનાં) બદનની અંદર હૈયાતીનો સમય, તેને દીનના એરાદાવાળું કરવા સાડું છે. જે કોઈ લોકોને ભલાઈવાળાં કરવાની સમજ ભાષણની મારફતે ફેલાવવાનું નામ ધરાવનારો છે, તે
- ૪

ગેબી સમજશક્તીથી છે. તેની જાત સાથે, જે મીના સર્વેથી અગતનો સંબંધ ધરાવનાર છે તેનું નામ અવસ્તામાં “રસ” યાને “ખોરહે” કરીને છે. અને તે પેદાએશને કુખના વખતપર મદદ કરનાર કેહવાય છે. વળી જે (ધરમગુરુ) ભાષણની મારફતે આદમીઓનું કુખ ટાલનાર છે, તે કુખલજન તરીકે ગણાય છે. તેના સંબંધવાળી ઓલાદથી કુન્યામાં જનમેલાઓ સુરીય, ચંદ્ર, અને સેતારાઓની માફક રોશનીવાળા છે. તથા સઘળી આલમને પોતાની તાબેદારીમાં રાખનારા છે. અને ફાવી નીકળનારાઓમાં તેઓ જાતેજ ધણા ફાવી નીકળનારા છે. વળી તેઓ ગેબી અગમચેતી આપનારી ઉલટમંદ હૈયાતીવાળાં ખોદાઈ નુરની બરકતથી, ગેબી અગમચેતી આપનારી શક્તીનાં સંબંધને લીધે દરજનાં પોતાની સાથનાં જોડાનને પવનની માફક હાંકી કાઢનારા છે. આ કુન્યામાં જનમ લેનારી ઓલાદનાં જે લોકો અકોમનની બુનીઆદથી (યાને બુરી બુદ્ધી આપનારી ગેબી શક્તીવાળાં મુળથી) પોતાની હૈયાતીને ચલાવનારા છે, તેઓ બદકારીની હૈયાતીને સાફ જનમ લેનાર તરીકે ગણાય છે. જેમ આપે કુન્યાનાં ગોસ્પંદો અને આદમીની અંદર તેને લગતી બદકાર જાતવાળી વગર જોવાની જંદગીથી હીલચાલ કરનારા તથા હૈયાતી ભોગવનારાં પ્રાણીઓ છે તેમ.

(૪૫૫) આત્માની જંદગી તથા મરણ વીશે, તથા તેને વગર તેજનો બનવાની નીશાણી વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો. ૧

જાણવું કે, આત્માની જંદગી, અકલ અને અગમબુદ્ધીથી છે. અને તેનું મરણ, ઉલટા વીચાર અને હટ યાને મમતથી છે. આત્માને તેજવન્તું થવું, અકલમંદ અને અગમબુદ્ધીનો વધારો કરનારા પુરૂષોની દોસ્તી, વેહેવાર અને તેની સાથની પરપુષ્ટ કરવાથી છે. આત્માનાં તેજનું ઘટવું, બુરી બુદ્ધીવાળા (કુન્યાનો) ઘટાડો કરનારા અને યજ્ઞદાની દીનનું નહીં સાંભળનારા બુરા હાકેમની દોસ્તી, વેહેવાર અને તેની સાથની વાતચીતથી છે. તથા તેને ભલા વીચારનું કામ કરવાની આદત પડવી, પવીત્ર ૨ ૩ ૪ ૫

કરમાનવાળી ઉત્તમ (દીનની) અક્કલથી છે. અને તેને બુરા વીચારનું કામ કરવાની આદતવાળી કહિયતનું મલવું, તદ્દન ઉલટા વીચારના બુરા ફરેબવાળા ગુસ્સાથી છે.

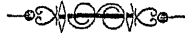
- ૧ (૧૧૪) રોશની અને અંધારૂ, તથા તેને લગતા પ્રાયદા અને નુકશાન વાંધે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

- ૨ જાણુવું કે, રોશનીને લગતો, (યાને યજ્ઞદી ખોરેહનો), ફાયદો આત્માને લગતો છે. અને તે અમર્ગીને લગતું ઇમાન, ખુશી, પ્રકાશ, મોહબત, દરીઆફત અને પવીત્ર સવાબનાં કામને બેહદ રીતે જાહેર કરનાર છે. જેમ દાનાઈ અને સચ્ચાઈથી, અમર્ગીને લગતો ફાયદો છે. તેમજ ખોરશેદ તથા અંદ્ર અને શેતારાઓથી, પાણી—આડપાન, ગોશપંદ, આદમી, વરસાદ અને બીજી ભલી પેદાશને અહેરેમનના નુકશાનથી ફાયદો થાય છે. તેઓની અંદર ફાયદો હોવાને લીધે, તેની ખુબી આપનારી તાબેશ, કુખનું નીવારણ કરનારી વસ્તુને નામે ખોલાય છે. (જેમકે) પાપીના વાંધાનો ખોલાસો કરનાર (યાને અપવીતરાઈને દુર કરનાર) ખોરશેદનો પ્રકાશ છે. તથા વરસાદનાં અંધાનનો નીવેરો લાવનાર (યાને અટકેલા વરસાદને વરસાવનાર) ખોરશેદનો પ્રતવ છે. અંધારાથી, અમર્ગીને લગતા આત્માને ધાસ્તી અને ભય તથા અંધાપાની બીક અને વગર કામે અસ્ત પામવાનું તથા અણુદીઠપણાથી અને નહીં જણાવાનું નુકશાન છે. અરાણુપણાથી તથા ખોટારાંથી અને ખોરશેદની ચાલના અટકવાથી તથા ગરમીના જતા રેહવાથી અને બીજી બદીઓથી (લોકોને) અતીઅંત નુકશાન થાય છે. અને તે નુકશાનની ફરીઆદનો ફાયદો તેની અંદર યજ્ઞદોને ભેલાઈને કામ કરવાયે થાય છે.
- ૩

(૧૫૧) આહુરમઝદની ચહડતે દરજ્જેની કહીઅતથી, દીનદાર ૧
લોકો વખતને લગતી ઘાટને તોડેછે. તે વીશે
ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

બાણુવું કે, આહુરમઝદે દુન્યાંના લોકોને મઝદીઅશની દીન ૨
ક્રશોકેરેતિના વખત સૂધી એહુરેમનને ટાલવા તથા ઘટાડવા સારું
બક્ષેલીછે. તે (દીન) થી, એહુરેમન હંમેશાં પોતાની ખીલતી હાલતમાં તુટરો
રહેછે. અને નેક પેદાએશ, ક્રશોકેરેતિના વખતવેર હંમેશાં તે (દીન) થી,
એહુરેમનને વગર જોતાંવાર તોડતી જશે. અને એહુરેમનના જે ઇરાદાએ
છે, તે દરએક ઇરાદાની ઉપર ભલી દીનવાળા લોકો એવી રીતે ફાવશે, કે
તે એહુરેમનને તે વખતમાં ભલી દીન તથા તેને લગતા દીનદાર લોકોથી
(પોતાનો) સુકાશ થવાની તથા ઘટાડો થવાની ધાસ્તી રહેશે. એહુરેમનને દાખી
નાખવા અને બાહર કાઢવામાં દાદાર હોરમઝદની અઢતી કૌવત ગણાશે,
તથા તેને તેથી દુન્યાને પાછી સુધારવાની અને મઝદીઅશની દીનને
અઢતે દરજ્જેની બનાવવાની, હીમત તથા ક્ષેત્ર મલશે. આએ વખતો
વીધે ભલી દીનની અંદર કહેલું છે, તેમજ મઝદીઅશની દીનની નેક પેદા-
એશ કયા વખતમાં સપેન્તોમઝનીઉશ અને અંધ્રમઝનીઉશનાં કામની
સાથે જોડાએલી રહેશે, તથા (કયા વખત ઉપર) અઢતે દરજ્જેની બનશે,
અને કહી વેલા ઘણી ઉતરતે દરજ્જેની રહેશે, તે વીધેની વીગત દીનને
લગતાં બીજા પ્રકરણમાં જણાવેલીછે.

(૧૫૧) આત્મા અને બદનના અવ્યવો વીશે, ભલી ૧
દીન ને લગતો ખોલાસો.

બાણુવું કે, (માંણુસની) હૈયાતીનું ઉતપણ થવું, પેહેલ્લી ૨
મીનાઇ દુન્યામાંથી છે. અને આત્માની સાથે સઘળી કાયાનું
એક બીજા સાથનું બંધારણ, તેનીથી (યાને હૈયાતીથી) છે. અને
આએ દુન્યાની કાયાનું આત્માની સાથે જોડાવું, બદનના અવ્યવોથી
છે. અવ્યવો, દેહથી કાએદાસર રહેનારા છે. અને કાએદાસરની કાયા,

- ૩ એ તેની (યાને આત્માની) જાત તરીકે છે. વળી તેની આપ્તે (એટલે જ નીચી લખેલી) બે વીગત છે. પેહેલું રૂપને લગતું કામ કરવું, અને બીજું ઇચ્છાને લગતું કામ કરવું. આત્મા અને કાયા એ બેઉના સંબંધથી રૂપને લગતાં કામનું બનવું છે. જેમ કે મીટીમાંથી ધાતુનું (બનવું છે). જાડપાંનનું બનવું જમીન અને પાણીમાંથી છે અને આડનાં મુળથી આડનાં ફળોનું બનવું છે. તથા ગોસ્પંદોને કુષ તથા દરએક જીવ-ગીને લગતી સારી દેખાવવાળી ચીજો જેવી કે ચરબી—લોહી—આમડી અને બાળનું બનવું—આડપાનોના ખોરાકથી અને પાણીને પીવાથી
- ૪ છે. એજ પ્રમાણે બીજી વસ્તુઓ (નું બનવું)—ઇચ્છાની મરજીથી છે. જેમ કે લાકડાંથી આકાર બનાવનાર (સુથાર) રણસીંગડું અથવા ભેંપુરી અને બીજી બનાવટ બનાવનાર છે. તથા કુંભારની મરજીથી માટીનાં વાસણનું બનવું છે. શુનાંતા વારા તથા પોલલાં અને નખ લેવાની છરી તથા
- ૫ એરીન અને વીટીઓ સોનીની બનાવટની ઇચ્છાથી બને છે. એજ પ્રમાણે બીજી વસ્તુઓ રૂપ અને ઇચ્છા એ બેઉના સંબંધથી છે. જેમ કે આદમી (તેને લગતા) એહેરાથી છે. અને જમીનથી ઘઉં (અને અનાજ) ને
- ૬ લગતી વસ્તુઓ છે. એહેરા અથવા રૂપથી તથા અથવો (યાને બદનના ભાગો)-થી તેના બનાવનારની લાએક ઇચ્છાનું જણાવું છે. શેરદીનું ઉગવું જમીનમાંથી છે. અને તેને મીથાશને સાડ પસંદ કરવી છે. વસ્તુની ઉત્પત્તિ જમીનમાંથી છે. જેમકે હાલના લોકોને ધી (ખાવાને) લગતી ઇચ્છા, ધી અને શાકર એ બેઉની ઘટતી મેળવણીથી છે. જમીનને લગતી ચીજોના દેખાવે (માણસની) ઇચ્છા સફાઈદાર યાને તાજગીવાળી થાય છે.
- ૭ દીનની અંદર જણાવેલું છે કે, જે માણસ ગેબી ખોરેહવાળું હોય છે, તે તેના ઉપરી ખોરહેમંદ ઇજ્જોના સબબને લીધે છે. તેજ પ્રમાણે જહુગર હાકેમની જાતને, અંધકાર યુરી કીર્તીની અંદર ફરવું દેવોથી છે. આપ્તે અને પેલી કુન્યાને લગતી સઘળી તરેહની સમજનું મળવું આપ્તે (ઉપર જણાવેલાં) મુળથી છે. જેમ કે આગળા દાનાવોનો કોલ છે કે, આત્મા અને તેના અથવોની અંદર તેને લગતી સઘળી સમજ રેહ છે.

(૧૧૧) ખોદાપ્રતીના ચહડતા દરજ્જા વીશે, ભલી
દીનને લગતો ખોલાસો.

૧

જાણુવું કે, આએ કુન્યાનાં આદમીઓની અંદર યજ્ઞોના પ્રકાશવું, ૨
ભલાધને લીધે છે. અને યુરાધને લીધે (તે યજ્ઞોના પ્રકાશવું) કજલાવું
છે. (કુન્યામાં) કાયદાના વધારાને સાડું, ભલા લોકો છે. અને કુન્યાની ૩
નેકીને ખરાબ કરવા સાડું, યુરા લોકો છે; જેથી ચહડતો દરજ્જો (લોકો-
થી) મેલવાતો નથી. જે ખોદાને માનનારો છે, તેનો સર્વેથી સરસ ચહડતો ૪
દરજ્જો એ તરેહથી છે. તેમાં એક તેના રવાનની સાથે સરખાતથી
હોરમજદનો સંબંધ હોએછે, તેથી તે આદમીની બુદ્ધી અને ફરોહર
સઘલાં લોકોના કાયદાનું કામ કરનારું થાયછે. બીજું—તેને વીશે
દીનમાં જણાવેલું છે કે, તે આદમી તનપસીનના વખતમાં (પેદાએશને માટે)
એહરેમન ઉપરની સેવટની પુરતી ફતેહ મેળવવાનું કામ કરનારું છે.
તથા એહરેમનને (આએ કુન્યામાંથી) હમેશનો હાંકી કાહડવાએ તથા
વગર તેજનો કરવાએ, સઘળી બદનવાળી હૈયાતીઓને પાછું સુધરવું
તથા દોજખથી છુટવું છે. અને ખલકના લોકોને કાયદેમંદ જીંદગી
ગુજારવીછે. અને છેલ્લા સુધારાના વખત ઉપર તમામ આદમીઓ
ખેદાદીથી છુટકારો પામેલાં અને દાદાર હોરમજદની હજુરમાં એક શેહરી
તરીકે રહેનારાં થાશે.

(૧૧૨) યઝ્ઞાંની કહીઅતને લગતા પેદાએશના વીચાર વીશે, ૧
ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

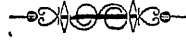

જાણુવું કે, પેદાએશનાં દરએક કામને લગતો વીચાર, તેને લગતી ૨
હીલચાલને માટેનો છે. સઘળી પેદાએશ, તેને લગતી બનાવટ તથા વગર
બનાવટનાં એકસરખાં કામની અંદર એકબીજાથી જુદી છે. અને તેને
લગતી હીલચાલ કરનારી છે. માણસને લગતી ધારણા, ઘણી ચહડતે ૩
દરજ્જોની હૈયાતીને લગતી વસ્તુઓને સાડું, યાને આત્માને સાડું છે.

- દરએક હૈયાતીવાણું આદમી સવાબ યા ગુનાહની ઇચ્છા રાખેછે. કોઇ મીનાને લગતું, કે આ કુન્યાને લગતું પ્રાણી, તેવી ઇચ્છા વગરનું નથી. કોઇ શખસ તેને લગતી તે ઇચ્છા સીવાયનું વીચારવા તથા કરવાને
- ૪ શક્તીવાન નથી. આદમીને ચઢતે દરજ્જેનું બનવું, ઇઝદી શક્તીનાં ઉપરીપણાંના વીચારથી છે; કારણકે તેથી, જે એકને માટેનાં કામનો (યાને પાપનો) વીચાર છે, તેને તે છોડી દીએછે. જે કોઇ હુમેશા મીના અને ગેતીને લગતી શક્તીની મારફતે, પોતાની હૈયાતીના સંબંધવાળાં કામને માટેનો વીચાર રાખનાર છે, તે ખચીત બીજને લગતી (યાને અંધમધનીઉશની) કઉચ્ચત વગરનો છે. (એટલેજ એહરેમનની
- ૫ કઉચ્ચત તેમાં રહેતી નથી.) (આદમી) એહરેમનની એક જાતના સંબંધથી હીલચાલ કરવાએ, (એહરેમન) તેને પોતાને લગતા ગ્રેહોની જાતની માફકનું બનાવી શકેછે. અને દરએક આદમી હુમેશા પોતાનાં કામને લગતા ઉદ્યોગની અંદર તે (એહરેમન) ના વસીલા તરીકે હોયછે, તે તેની પેદાએશ તરીકે તે પેલા (એહરેમન) થી ઉસકેરાયલું રીએછે. જેમ ખોરશેદ, ચંદ્ર અને સેતારાઓની અંદર આસમાની સેતારાઓનો એક ભાગ ગણાયછે, તેમ એટલેજ જેમ આસમાની દોરની અંદર કેટલાએક ગ્રહો હોરમજદી ભાગે ચાલનારા છે અને કેટલાએક એહરેમની ભાગે ચાલનારા છે, તે પ્રમાણેનું તે એહરેમનની રાહ ઉપર ચાલનારૂં માણસ છે. જેમકે આતશ અને પાણી પવનથી જોસવંતા થાયછે, તે જોસ, જોકે પ્રથમ તેઓના પોતાનાં કામના ઉદ્યોગની મદદને સારૂં આપવામાં આવેલો હોતો. તે વેળા તેઓ રાહ મારનાર થાય તેને સારૂં તે જોશ નહીં હોતો; પણ તેઓ પોતાના કામની હીલચાલ કરવાની ઇચ્છાથી, રાહમારૂં (યાને ખોદાઇ તરીકાથી ઉલટા) થયાછે. અને તેઓ ઉલટાં કામની તરફ ફરેઆછે. જે આદમીઓની ઇચ્છાની અંદરની હીલચાલ, તેના ઉદ્યોગમાં તે દુરઅંદેશીવાળા અને સર્વેથી ચઢતે દરજ્જેના પાક ઇબદોની સરદારીને માટેનાં કામને લગતી હોયછે, તેઓ હુમેશાં, તે ઇબદોના સંબંધવાળી પેદાએશ તરીકે ચઢતે દરજ્જેનાં કામ કરનારાં થાયેછે.

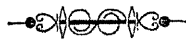
(૩૪૧) કામ કરનારાઓની અંદર, મઝદીઅશની દીનવાળા ત્રણ ૧
જણ, જે હોરમજદના વીચારની અંદર પુરતા છે, તેઓ
વીશ્વાસ રાખવા જોગછે તે વીશે ભલી
દીનને લગતો ખોલાસો.

જાંણુવું કે, કામ કરનારાઓની અંદર, મઝદીઅશની દીનવાળા ત્રણ ૨
જણ, જે અહુરમજદના વીચારની અંદર પુરતા (યાને સંપુરણ) છે, તેઓ
વીશ્વાસ રાખવાજોગ છે. જેઓની વીગત આ પ્રમાણેની છે. એક સાચવટથી ૩
અહુરમજદને લગતો ઇતસાફ કરનારો અને ખોલલી રીતની શાક્ષીથી કોઇનેબી
ખોટારાથી સુતલગ નહીં નુકસાન કરનારો (નીઆધીસ). બીજો અહુરમજદને ૪
લગતી ખાલેશ અગમ બુદ્ધીથી, દરએક આદમીને તેના સંપુરણ વીચારથી
ઘટતી સમજ આપનારો (ધરમગુરૂ). અને ત્રીજો ઇતસાફને લગતી ખોરેહવાળો ૫
(યાને કુદરતી સક્તી પામેલો) પાદશાહ છે. અને તે અહુરમજદની તરફનાં
પુરતાં ખોરેહની બેસારતથી, (કુન્યાની અંદર) પ્રકાશી નીકળનારો છે.

(૩૪૨) અહુરમજદ અને એહરેમનની દીન—તેનો પોશાક તથા ૧
તેઓને લગતો સુધારો—અને (તેઓની) દીનનાં ચલણ વીષે—
તથા તેઓના તાબેદારોનાં ઘટતાં નામ વીષે, ભલી
દીનને લગતો ખોલાસો.

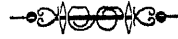

જાંણુવું કે, અહુરમજદની દીન, એ અહુરમજદની દાતાઈ છે. તેનો ૨
પોશાક (યાને બદન) એ ભલાઈ છે. તેને ઝેબ આપનાર, સચ્ચાઈ છે. અને
તેના લાએક તાબેદાર, યજ્ઞપ્રસ્તો છે. અને તેની મતલબ, અહુરમજદને
માનવાની છે. અને જે કોઈ તેના તાબેદાર લોકો છે, તેઓનું નામ યજ્ઞપ્રસ્તો
છે. અને તે દીનને કુન્યામાં ચાલુ રાખનારા, ડાહ્યણવાળા લોકો—
દાનેશમંદ પાદશાહ—તથા પવિત્ર જરથોશતી વડો ધરમગુરૂ છે. એહરે- ૩
મનની દીન, એ એહરેમનની બુરી બુદ્ધી છે. તેનો પેહરવાશ (યાને જાત)
નેકીને હાણી પોહ્યાડવાની કેળવણી છે—તેને ઝેબ આપનાર, ખોટાઈ
અને ઠગાઈ છે. અને તેને લગતા લોકો, દેવની પરશતેશ કરનારા છે.

તેની મતલબ, દેવને માનવાની છે—અને તેના તાબેદાર લોકો. દેવને માનનારા છે. વળી તેની મતલબ, દેવપ્રસ્તીની છે. કુન્યામાં તે (દીન) ને ચલાવનારા, કવી લોકમાં લલી દીનને લગતું નહીં સાંભળનારો યુરો રાજ તથા ઠગારો ધરમશુર છે.

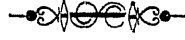
- ૧ (૩૪૫) આદમીને જાણમતી વખતે પેહલી—બીજી અને ત્રીજી ઘાટ કરનારા દરજો વીધે. તથા તે દરજોની સામણે થનારી આહુરમજદની ધારણા વીધે. ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

- ૨ જાણવું કે, આદમીઓને જનમતી વખતે પેહલી ઘાટ કરનારો, અકોમન (યાને યુરા વીચારની શક્તિવાળો) દરજ છે. તે (જાણસને) જનમવાનું કામ સરણુજાંમ પોંહચાડવાની આગમચ, કુઃખની હલાકી પોંહચાડનારો અને તનપસીનને લગતી ઈજા તેને દેખાડનારો છે. અને
- ૩ તેની ઈધાણી જનમતી વખતે એક બચ્ચાંના રડવાના વખતની છે. આ એ દરજની સામણે થનાર બેહમન (યાને ભલા વીચારવાળી શક્તી), નેકીથી તેને તનપસીનને લગતી હંમેશની સેવટવાળી જીંદગી દેખાડનારો છે.
- ૪ જેની ઈધાણી એક બચ્ચાંને ખુશીનો વખત ગુજારવાની છે. બીજી ઘાટ કરનારો “આઝ” (યાને લોભનો) દરજ છે. તે બચ્ચાંનાં બદનને લુપ્પ અને તરસથી કુબલું કરનારી શક્તિવાળો છે. તેથી તે બચ્ચું પેદા કરનાર દાદારની તરફથી ઘટતી રીતનો છુટકારો મેળવનારું તથા તે (દરજ) ની ઉપર ફતેહ મેળવનારું, લુપ્પ અને તરસ મટાડનારા કુધના લેઝતદાર ખોરાકની મદદ મેળવવાથી છે. અને તે બદનને તરફ કરનારો ખોરાક ‘આજ’ (યાને લુપ્પના) દરજને મારનારો છે. ત્રીજી ઘાટ કરનારો દરજ, અપ્રમાણીક ઉંઘથી બદનને હાણી પોહચાડનારો, તથા (જાણસને) સુસ્તી કરનારો દરજ છે. તેનાં તુકશાનને અટકાવવું, બદનને સુખ આપનારી પ્રમાણીક ઉંઘથી છે.

(૧૫૪) વસ્તુને માટેની નીશાની તથા તેને માટેના થેડાવ વીધે, ૧
ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણુવું કે, આસમાન ઉપરની વસ્તુને લગતી એઆર તરેહની નીશાની ૨
છે. એક વસ્તુ પોતે, નીશાન વગરની હોય. બીજું એક વસ્તુ પોતે (આસમાન) ૩-૪
ઉપર (નીશાનવાળી) હોય. તરીજું એક વસ્તુ પોતે આસમાન ઉપર ૫
(નીશાનીવાળી) નહીં હોય. ચોથું એક વસ્તુ પોતે મુતલક નહીં હોય. ૬
તેમજ આસમાન ઉપર તેની નીશાન પણ નહીં હોય. જે વસ્તુ પોતે ૭
નીશાન વગરની છે, તે કેહીછે કે, ચોખાસાંની રૂતુ જેનો દેખાવ સાએબા-
ન (યાને વાદળ) વાળો હોવો જોઈએ, તે વરસાદની નીશાની જે પવન અને
વાદલાંએને લગતી છે, તેની હીલમાલ વગરની હોય, તો તેથી સહુમજબુ' કે
વરસાદનું આવવું જતું રહેલું છે. એક વસ્તુ પોતે આસમાન ઉપર ૮
નીશાનીવાલી હોય. જેમ કે ગરમીની રૂતુ સાએબાન (યાને વાદળ) વાલી
હોય. અને તે વખતે (આસમાન) ઉપર પવન વગર હીલમાલનો અને વાદલાં
સ્થીર (યાને થંબ) હોએ, તો તેથી સહુમજબુ' કે વરસાદની નીશાન છે.
જે વસ્તુ (આસમાન) ઉપર નીશાનવાળી નહીં હોએ, જેમ કે ચોખા- ૯
સાંની રૂતુ હોએ અને પક્ષીએએ પોતાનો માળો બનાવેલો હોય, તો
તેથી જાણુવું કે વરસાદની નીશાણી છે. એટલેજ વરસાદનું ઉપરથી
આવવું થશે. કોઈ વસ્તુ જતે (આસમાન) ઉપર નહીં હોય, તેમજ ૧૦
તેને લગતી કાંઈ નીશાન આસમાન ઉપર નહીં હોય. જેમકે ગરમીની
રૂતુ હોય અને પક્ષીએએ પોતાનો માળો વરસાદની નીશાનવાળો કરેલો
હોય, તો તે ઉપરથી સહુમજબુ' કે (આસમાન) સાચાવાળું નથી, તે છતાં
વરસાદ આવવો જોઈએ.

(૧૫૫) આતશોની અંદર વગર ધુમારાવાળો તથા ધુમારાવાળો ૧
(આતશ) છે. તે વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

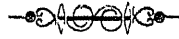

જાણુવું કે, વગર ધુમારાવાળો જે આતશ છે, તે નીરમલપણીથી ૨
પ્રકાશેછે. અને તે લાયકીવાળા યજ્ઞોને લગતો છે. અને ધુમારાવાળો ૩

- જે આતશ છે, તેની અંદર વગર ખાલેશીવાલી વસ્તુઓનું ભેળાણુ છે. તે (આતશ) અંધારાવાળાં વગર તેજના ધુમારાની સાથે પ્રકાશે છે. એટલામાટે ધુવાં સાથના સઘળા આતશોમાં દોળખનાં ધુમારાવાળો આતશ સરવેથી ૪ સરસ ધુમારાવાળો છે. જે ધુમારાવાળા આતશ છે, તે સુકાસને સાડ૩ જમીનની અંદર રોશન રેહુ છે. અને તે આતશ (જમીનને) સુકવવા સાડ૩ સુકાશવાળી ગરમીના સખખ તરીકે છે. તરાવતને ફર કરવા સાડ૩ જે આતશો છે, તે આસમાન ઉપરથી પ્રકાશનારા (સુર્ય તથા ચંદ્ર) છે.

- ૧ (૧૪૪) ખોટું બોલનાર અંધમેનીઉશ સંખ્તી ભોગવનારો છે. અને રપેનામીનો પોતાને ચહડતે દરજ્જે ચલાવનારો છે. તથા રપેનામીનો અંધમેનીઉશપર વધારે કઠિવતવાળો છે. તે વીધે ભલી દીનને લગતો ખોલાશો.

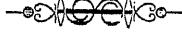

- ૨ જાણુવું કે, ખોટું બોલનાર અંધમેનીઉશ સખ્તી ભોગવનારો છે. એટલેજે અહુરમઝદની પેદાએશની સાથે લડાઈ કરવામાં તેને હાર ૩ ખાવી તથા પાછું ફરવું છે. અને રપેનામીનો તેની ઉપર પોતાને ચહડતે દરજ્જે ચલાવનારો એથી છે કે, અંધમેનીઉશને તેની પેદાએશને હાર ખાવાએ ફુઃખ પોંહુચવું છે. અને તે ફુઃખથી તેની પેદાએશને હાર ખાવી છે. અંધમેનીઉશની ઉપર રપેનામીનોએ ફતેહ મેળવવી, અંધમેનીઉશની હાર થવાએ તથા તેની પેદાએશ નાલાયક બનવાએ છે. રપેનામીનોની પેદાએશને ભલી દીનને (ફનીઆમાં) પ્રસીધ કરવા સાથે છેલલા સુધારાને સાડ૩ જોડાઈને રેહવું છે. તથા રપેનામીનો (પોતાની પેદાએશને) સઘળી સમજ અને અગમખુદ્દીથી ચલાવનારો છે. અને અંધમેનીઉશની કેટલીક હલાકી તથા ફુઃખો, જે તે દરજ્જની હયાતી સુધીની નીશાણી તરીકે છે, તે (ખાંણુસનો) આતમા (પોતાની) ખરાબ અવસ્થાને સાડ૩ પોતાને તેની અંધાપાવાળી આંખથી ચલાવે છે તેના સખખને લીધે છે. એટલેજે તેને લગતી (યાને અંધમઘનીઉશની) બુદ્ધિ જે ખાંણુસમાં આમેજ થાયે નહી, તો તે (ખાંણુસ) ફુખકારક (દોળખના) ખાડામાં પડે નહી.

(૧૪૧) બેહુ મીનોની (યાને સ્પેનામઈનીઝીશ અને
અંધમઈનીઝીશની) કઝીઅતને પીછાણવા
વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૧

જાણવું કે, બેહુ મીનોની શક્તીએને (માણસ) એવી રીતે પીછા-
ણવાને શક્તીવાન થાએછે, કે જે કોઈ સ્પેનામીનાને પીછાણનારું (ઈન-
સાન) હોએછે, તેને તેની (યાને સ્પેનામીનોની) હજુરમાં પોંહચવું છે.
અને તેણે બેહેશત (તું મકાન) મેળવવું છે. વળી જે અંધમઈનીઝીશને
પીછાણવાવાળું હોએછે, તેને તેની (યાને અંધમઈનીઝીશની) તરફ
ફરવું છે. અને તે ફતેહમંદ બેહુસ્ત છોડીને દોળખમાં જાએછે.

૨

(૧૪૧) સ્પેનામીનોની પેદાએશ સઘળી રીતનો શણગાર પામેલી છે.
અને ધનામીનોની પેદાએશ નોકસાનકારક છે. તે વીશે
ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૧

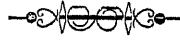

જાણવું કે, સ્પેનામીનોની પેદાએશ સઘળી રીતનો શણગાર પામેલી,
તેની હૈયાતી હંમેશાં કેટલેક દરજ્જે ઘટતી રીતની પ્રમાણીક હોવાથી છે.
અને ધનામીનોની પેદાએશ કેટલેએક દરજ્જે સઘળી (ધનામીનો) થી (શણ-
ગાર પામેલી,) તેને લગતી હૈયાતીની ચીજથી અને તેની (યાને એહુરેમનની)
પોતાની અપ્રમાણીક કહ્યત તેનામાં હોવાથી ઉજદ-અને નોકસાનવાળી
બનેછે. વલી જે સ્પેનામીનોની પેદાએશ છે, તેની અંદર ભલા વીચારની
શક્તીનું મુળ જણાએછે. અને જે ધનામીનોને લગતી પેદાએશ છે, તે તેને
મુખ વગરની કરવા સારું તેના ફાએદાને નોકસાન કરવાને લાએકની-
છે. અને તેથી સ્પેનામીનોની પેદાએશ વગર ધનામીનોની પેદાએ-
શમાં અંધકાર વીચાર નજર આપેછે.

૨

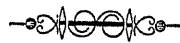
- ૧ (૪૮૦) ઘનામીનોનાં રાખત-ધાસ્તીભરેલાં ઘાતકીપણાની અંદર, આએ કુન્યાનાં આદમીઓએ પોતાની ઓલાદને ચાલુ રાખવા વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

- ૨ બાણુવું કે, દાદાર અહુરમઝદે પેદાએશોને હયાતીના શણુગાર એહુરમનનાં ઘાતકીપણાની અંદર આપેલોછે. અને તે પેદાએશને આએ કુન્યામાં જોસ્સાની ખારફતે હીલચાલ કરનારી તથા હયાતીને લગતી ઇચ્છા વાળી બતાવીછે. આએ કુન્યાનાં લોકોમાં, જે ચઢતે દરજ્જેનાં તુરુપ અને આરામ સાથનાં આદમીઓએ, તે આએ કુન્યામાં એહુરમનનાં મેલાપ વગરના તથા પોતાની (અસલ) કહ્યવ્યતથી નહીં ફરનારાંછે. અને તે સવાબની કહ્યવ્યતવાળા ઘાટને દુર કરવાની ઇચ્છા રાખનારાં અમેસાસપદોની માફક આએ કુન્યામાં ઘાટ કરનારાઓની ઉપર ચહુડતે દરજ્જેનાં રેહુછે. અને આદમી વગર ઘાટ કરનારા જોસ્સાની ઇચ્છાવાળું એજ કારણથી બનેછે. અને આએ ઘાટવાળી કુન્યામાં ચહુડતે દરજ્જેના તુરની માફક ફાવી નીકલેછે. જેમ આદમીના (બદનની અંદર) આતશ, પાણી અને મીઠીને અંદરનો તુરી આતશ જોસ્સા વાળાં રાખેછે તેમ. આએ કુન્યામાં ઘનામીનોની ઘાતવાળી હાલતની અંદર (બાણુસોએ) પોતાની ઓલાદને સુધારાથી ચલાવવી એ ધાસ્તી ભરેલું કામછે.

- ૧ (૪૮૧) સઘળાં આદમીઓએ (ખોદાના) તાએદાર તરીકે પોતાને ધીધ્રાણુવા વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

- ૨ બાણુવું કે, સઘળાં આદમીઓ (ખોદાના) તાએદાર તરીકે પોતાને ગણવાથી, ચહુડતે દરજ્જે પોંહયેછે. અને તેઓને દરએક નેકી પરાપત થાયેછે. અને ભલા યજ્ઞે તેઓને હયાતીને લગતી ત્રણ મુખ્ય ચીજ પોહચાડેછે. એક મોહતાજ વગરના બનવું—બીજું અમરગીવાળા થવું—અને ત્રીજું મોરારે પોંહચવું. મોહતાજ વગરનું થવું—બદનને લગતી હાલતનું નેક કામ કરવાએછે. અને તેથી પોતાને વાસ્તે લાએક દોલતનો

તે વધારો કરેછે. વળી નોકશાનકારક હાલતમાં આદમીને તે દોલતના વધારાથી કેટલેએક દરજ્જે હાલતને લગતાં નેક કામ થાઈ શકેછે. અને તેથી તેની ખુશીનો વધારો થાયછે. અને તેહને લીધે તે હાલતવાળાં (આદમીને) વગર મોહતાબતું કરનારછે. (માણસને) વગર મોતે (યાને અમરગીથી) રેહવાની હાલત એ લુખ છે, તેજ પ્રમાણે તેની ઓલાદને (યાને બચ્ચાંને) હાલત ઉપરાંત કુધનો ખોરાક અમરગીના ફાએદાને મારેનો સહમજ આપવો નોકશાનકારક છે. તેજ પ્રમાણે સેતારાઓના સંબંધ-વાળો શુભ વખત, હમેશાં (માણસની) મોરાદને બર લાવનારો છે. અને તેથી નાલાએક દોલતની ઇચ્છા દોલતને મારેની ઇચ્છાવાળાઓને કેટલેક દરજ્જે વધેછે. દોલતને મારેની વધારે ઇચ્છા, ફરાગત આપનારી અને વધારે કલવતવાળી હોએછે, તે ટકી રહેછે. જે (માણસની) ઇચ્છા દોલતથી (લોકોને) ઇજા દેવાને મારેની હોએછે તો, તે આદમીની ઇચ્છા સરજામ પોંહયતી નથી. અને તેને લગતી નામોરાદીથી, તેને વધારે હુલાકી અને ગમતું પોંહયવુંછે. માણસને તેની ઇચ્છા બર આવવાથી, ખુબી અને ખુશીનું મેલવવુંછે. એ વીશેનો ખોલાસો એમ છે કે, ખોદાએતાલાના બંદાને (અંબ્રમધનીઉશનાં) ઘાટકીપણાંની અંદર ખોદાને પીછાણી તથા આદમીને ખુશી રાખી શકાતું નથી. આદમી પુરતી રીતે ખોદાની પીછાણી કરવાએ, પોતાને ચઢતે દરજ્જે પોંહચાડેછે. અને તેથી યજ્ઞાંની તરફની સઘળી નેકીથી લાએકનું બનેછે. પણ આદમી જે ઘાટકીપણાંની હાલતમાં હોએછે, તો તે બીજાને (યાને એહરેમનને) રાજી રાખવાને મારેનું રીહેછે. અને તેથી તેને યજ્ઞાંની તરફની લાએક નેકીથી ચઢતે દરજ્જે પોંહચાવું નથી. એટલા વાસ્તે તે બીજાથી (એટલેજ ધનામીનોથી) (માણસને) લાએક બનવું નથી. જે માણસ પોતે બંધેને (યાને સ્પેનતોમધનીઉશ અને અંબ્રમે-નીઉશને એકબીજાની) બરાબરીના દરજ્જાવાળા યા ચઢતે અથવા ઉતરતે દરજ્જેના માણેછે, તો તે પોતે બંધેને એકસરખા દરજ્જાવાળા ગણવું નથી. કુન્યામાં અસાણી, પેદા કરનારની બરોબરનો નથી. તેમજ તે કમ યા છયાદેહ પેદા કરનાર નથી. ત્યારે બેહુને એકબીજાની સાથે રાજી રાખી શકાય નહી. વળી તે બીજા (એહરેમન)ને ઘાટકી હાલતમાં હોવા છતાં, ખુશી રાખનારની બરોબરનો કેમ ગણાય ? એ સઘળું ધીઆનમાં લેતાં,

૩

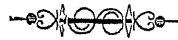
૪

૫

પેદાએશનું બુદ્ધ કરનારને સધળાઓને ખુશી રાખનાર અને વસ્તુને પેદા કરનાર તરીકે આદમીઓએ તકરારમાં લેવો જોઈતા નથી. પણ આદમીએ સંપુરણ રીતે જાણવું જોઈએ કે, સર્વેને ખુશી સાથે રહેવું ખોદાએતાલાની તરફથી છે. (દીનમાં) જાણાવેલું છે કે, તતપસીનને વખતે ખલકનાં લોકોની અંદરથી પેલા એખ આપનાર (એહરેમન) ને ફર થાઈ જવું છે.

- ૧ (૫૫૮) લોકોની અંદર વધારે કહિઅતદાર (કોણ છે) ?
તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

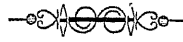
- ૨ જાણવું કે, જ્યારે આદમીની રોનકદાર જાતને ખાતેલી અને કહિઅત-વાળી રાખવા સાડું આપણને ગોંસપંદ દેખાય છે, તે ઉપરથી ગોસ્પંદોનું કહિઅત ચઢતે દરજ્જેનું જણાય છે. અને જ્યારે ગોસ્પંદની કાયા ખાતેલી તથા રોનકદાર બનેલી જાડપાનને લીધે દેખાય છે, તેથી જાડ પાનનું કહિઅત આપણને વધારે અગતનું જણાય છે. જ્યારે આપણને જમીન વીધે જણાય છે કે, જાડપાન તેમાંથી ઉગનારાં છે અને આદમીઓ તથા ગોસ્પંદોને વધારે જોખદાર બનવું તેને લીધે છે. ત્યારે ફરાગત આપવા સાડું જમીનની વસ્તુ આપણને વધારે અગતની દેખાય છે.
- ૪ જ્યારે પાણી, જમીન, જાડપાન, ગોસ્પંદ અને આદમીને ચલાવનારો પવન છે, એવું આપણને જણાય છે. ત્યારે હૈયાતીને વધારે શક્તી પવનથી છે, એવું આપણને જણાય છે. જ્યારે ચલકાટ (યાને નુરી વસ્તુ) વીધે આપણને જણાય છે કે, તે હૈયાતીના ઉપરી પવનને ચલાવનાર તરીકે છે, ત્યારે તે ઘટતી રીતની મદદ આપનારો ચલકાટ આપણને સર્વેથી સરસ કહિઅતવાળો દેખાય છે. અને જ્યારે ભલી દીનથી આપણને જણાય છે કે, ચલકાટને (યાને આત્માને) ચલાવનારી જે ઉપરી તરીકેની વસ્તુ છે, તે ક્તેહ મેળવનારું ફરોહર છે. તે ઉપરથી જણાય છે કે આસમાન, પવન, પાણી, અને જમીનને તે ક્તેહમંદ ફરોહરો પોતાના ચલકાટ અને ખોરેહની મારફતે સુધારો કરવા સાડું છે. વળી જ્યારે શુર્ય, ચંદ્ર અને તારાઓ આપણને તેજવાળા

દેખાયછે; તે ઉપરથી જાણાયછે કે, તેઓની જાતની અંદર ઘણાં કઉચ્ચત-
દાર અશો ફરોહરો છે. જે પ્રમાણે હમણાં આએ કુન્યાની સપાટી ઉપર
આએ કુન્યાની કાયાવાળાઓમાં દીનદાર આદમીઓ ચહુડતે દરજ્જેનાં
સરદારી અને હકુમત કરનારાં છે. તે પ્રમાણે આએ કુન્યાનાં લોકો
ઉપર તેઓના યજ્ઞદોની કઉચ્ચત મોહરો દરજ્જે ભોગવનારી છે.

(૩૪૩) એ મુળ વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૧

જાણુવું કે, આદમીનું કામ સવાબ યા ગુનાહને લગતું છે. તેમાં ૨
સવાબનું કામ; એ આદમીનાં સવાબને લગતા એરાદાથી છે. અને તેનો
વસીલો; આદમીની અંદર બેહુમત યાને ભલા વીચારવાળી હયાતીને
લગતી અક્લ છે.

આદમીની તરફથી ગુનાહનું કામ—ગુનાહને લગતા એરાદાથી ૩
છે. અને તેનો સબબ આદમીની અંદરની બુરાં મતવાળી ઉલટી અક્લ
છે. ભલા વીચારવાળી અક્લ—આદમીની અંદર દાદારની તરફને ૪

સવાબ, અશોધ, ફાયદો, અને સુખને લાવનારી વસ્તુ છે. અને બુરાં
મતવાળી ઉલટી અક્લ—આદમીની અંદર ગુનાહ, અપવીત્રાઈ, નોક-
શાન, અને ગમને લાવનારા વસીલા તરીકે છે. જ્યાં આદમી દાદારના
ભલા વીચારવાલી સકતીથી—સવાબ, અશોધ, દીન, અને આદમીનાં સુખ-
ને માટેનું નહી હોય, તો તેને લીધે બુરાં મતવાળી ઉલટી અક્લ—
ગુનાહ, અપવીત્રાઈ, નોકસાન અને માણસની ગમગીનીના વસીલા
તરીકેનું કામ કરવા સારું માણસની અંદર રહે છે. જેનાં અન્તકરણનું ૫

મુલ બદનને લગતા સારા ખવાસનું છે. અને ભલા વીચારની અક્લનાં
મુલને લગતું છે. તેની ખાસીઅત સવાબ, પવીત્રાઈ, ફાયદો, અને સુખ-
ને માણસની અંદર લાવનારા યજ્ઞદના સંબંધવાળું છે. એ ઉપરથી ૬
જાણાએ છે કે, બે મુલોમાંનું એક સવાબ, અશોધ, ફાયદો અને સુખને
માટેનું છે અને તે નેહીનાં મુળને લગતું છે. અને એક ગુનાહ, ખોટાઈ,
નોકસાન, ગમ અને હલાકી માણસની અંદર લાવનારા વસીલા તરીકે છે.
જે અંધમગરુઓ તેમાંના એક (એહરેમન) ના મુળને લગતા હોએ, જેઓના ૭

ધરમ લોભી જાતવાળાને લગતો હોય્તે તો, તેઓ હુયાતીને સાડું પાપ, ખોટાઈ, નોકસાન અને ગમ માણસની હલાકીને સાડું લાવનારા છે. અને તેઓ ખલકના કુશમન તરીકે કેહવાય્તે. તેવો ધરમ ખલકને સાડું દાદારને લગતો, અને સલામતીવાળો કેહવાય્તે તે તેમ કેહવાવો નહીં જોઈયે.

- ૧ (૩૮૫) માણસના (આવતી કુન્યાના) સવાબને લગતાં મકાન અને યુનાહને લગતા ગાર વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

- ૨ જાણુતું કે, આદમીનું (પેલી કુનીઓ) ની અંદર, સવાબને લગતું રેહઠાણુ આયે (નીચે જણાવેલી) ચાર વસ્તુથી છે. એક અહુર-મજ્દની આરાધના કરવાથી. બીજું. અહુરમજ્દને લગતી ઇચ્છા રાખવાથી. ત્રીજું. તે ઇચ્છાને લગતી ઉલટ રાખવાથી. ચોથું. તેનામાં (યજ્ઞદાની) આરાધનાને લગતી ઇચ્છા હોવાય છે. (ઉપલી વીગતમાં જણાવેલું પેહેલી વસ્તુને લગતું) સવાબનું મકાન, ઘણુંજ ચહડતે દરજ્જેનું છે. (બીજી વસ્તુને લગતું) સવાબનું મકાન, તેથી સેહજ ઉતરતું છે. (ત્રીજી વસ્તુને લગતું) સવાબનું મકાન, (હોરમજ્દના) સરવેથી સરસ તાબેદારથી સેહજ ઉતરતું. (અને છેલ્લું અહુરમજ્દના) સરવેથી સરસ તાબેદારને લગતું છે.
- ૪ અહુરમજ્દની આરાધના કરવી, એ નેકીના ખ્યારને સાડું ભલા (યજ્ઞ અમેસાસ્પંદો અને નેકોકાર આદમીઓ) ની બુલંદ આવાજે વખાણુ કરવાના સમયથી છે. અને તેથી (તે આદમી) સવાબનાં ઘણુંજ ચહડતે દરજ્જેનાં મકાનવાળું છે. અહુરમજ્દને લગતી ઇચ્છાવાળું (માણસ), ભલાઓ (યાને અહુરમજ્દ અમેસાસ્પંદો યજ્ઞદો અને ભલા આદમીઓ) ને નેકીને લગતા ખ્યારની મારફતે ખુશી કરવાના સમયથી, તથા આયે કુન્યાને લગતો સારો બદલો મેળવવાનાં કારણથી છે. અને એથી તે સવાબનાં સરવેથી ચહડતાં મકાનની નજદીકી વાળું ગણાયે છે.
- ૬ અહુરમજ્દની ઇચ્છાને લગતું (માણસ), નેકીની તરફના ખ્યારને સાડું ભલાઓને ખુશ કરવાથી, આયે કુન્યાને લગતો સારો બદલો

મેળવવાના સખબવાળું છે. અને તેથી તે સરવેથી સરસ ખોદાની તાબેદારી કરનારનાં સવાબનાં મકાનની નબદીકીમાં આવેલું ગણાયે છે.

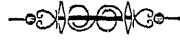
(માણસ) યજ્ઞદાની આરાધનાની ઇચ્છાવાળું, તે ભલામ્મે ૭
(યાને દાદાર અને તેના યજ્ઞ અમેસારૂપદો)ની બુલંદ આવાજ વખાણ કરવાના સખબથી ખોદાના સરવેથી સરસ તાબેદારનું સવાબનું મકાન મેળવનારું છે,

એજ પ્રમાણે આદમીને સારૂ પાપને લગતાં ચાર બુરાં ઘર આમ્મે ૮
પ્રકારનાં છે. જેમકે પેહલું—બુરાની આરાધના કરવાને લગતું. બીજું. ૯
બુરાની ઇચ્છા રાખવાને લગતું. ત્રીજું. બુરી ઇચ્છાવાળાને લગતું.
અને ચોથું. (બુરાની) આરાધનાની ઇચ્છાવાળું. ગુનાહને મારેનાં બુરાં
મકાનોમાં (પેહલું) ઘણું નીચું—(બીજું) ઘણું નીચું મકાનની
નબદીકીવાળું. ત્રીજું (દોષખના) ઉપરનાં મકાનની નબદીકનું.
અને ચોથું ગુનાહને લગતું ચહડતે દરજ્જેનું દોષખનું મકાન છે.

બુરા (અંધ્રમધનીઉશ) ની આરાધના કરવાને ગુનાહ, જેમકે ૧૦
ભલામ્મેની દેખધતી દુશ્મનીને સારૂ ભલાને દુઃખ દેવાનો છે. અને તેને
સારૂ સરવેથી નીચ દરજ્જાવાળાં પાપનું દોષખનું મકાન છે. બુરાની ૧૧
ઇચ્છા રાખવાને લગતો ગુનાહ, જેમકે ભલામ્મેની સાથે દુશ્મની રાખી
ભલાને દુઃખ દેવામ્મે આમ્મે કુન્યામાં સારો બદલો મેળવવાને લગતો
છે. અને તે માણસના ગુનાહને લગતું દોષખનું મકાન, ગુનાહના છેક
નીચાં દોષખની પાસેનું છે. બુરી ઇચ્છાવાળાની આરાધનાનો ગુનાહ ૧૨
જેમકે આમ્મે કુન્યાને લગતા ક્રામ્મેદાને સારૂ ભલાને જાહેર રીતે ઇજા
દેવાનો છે. અને તે સખસના પાપનું દોષખ ચહતે દરજ્જેના પાપનાં
મકાનની પાસેનું છે. બુરાની આરાધનાને લગતી ઇચ્છા કરવાને લગતું ૧૩
પાપ જેવું કે ભલાને જાહેર રીતે દુઃખ દેધને આમ્મે કુનીઆનો ક્રામ્મેદો
મેળવવાને લગતું છે. સવાબને લગતાં મકાન અને મરતબાની તરફ ૧૪
નજર કરતાં તે સંઘળાં બુજેરગીવાળાં મકાન છે. અને ગુનાહના ૧૫
(પસ્તાવાને) લગતાં દોષખનાં મકાનની અંદર પાપની ધારણાની હદ
મુજબનું પસ્તાવાને લગતું કંગાલ દરજ્જાવાળું મકાન છે.

- ૧ (૩૧૭) નહીં પસંદ કરવા જોગ ગુણોથી આદમીને પ્રાપ્તિ
 નહીં થવાનાં કારણ. તથા આદમીએને બીજા એકપુરા
 સારા ગુણથી જુદા જુદા પ્રાપ્તિને મેળવવામાં પ્રાપ્ત
 નીકલેલાં કેલવાયછે, તેનાં સખઅ વીથે,
 ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

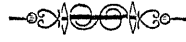

- ૨ જાણવું કે, આદમીએની જાત, પોતાનાં બદન ઉપર હકુમત કરનારી
 બનેલીછે. અને પસંદ કરવા જોગ કામ કરવાથી, તે આપ્તે દુન્યાની
 બીજા પેદાએશોની ઉપર સરદારી કરવાને શક્તીવાન થાયલીછે. એટલે જ
 (આદમીએ), તે હકુમતની મારફતે પસંદ કરવા જોગ કામ કરવાની
 શક્તી ધરાવવાથી, આતમાને મારે ચહડતે દરજેનો વીચાર કરનારાં
 ચહડતે દરજેનું ખોલનારાં અને ચહડતે દરજેનું કામ કરનારાંછે.
 તથા જ (આતમાને સારું) લાએકનું વીચારવું, ખોલવું અને કરવું
 નથી, તેને તેઓ છોડી દેનારાંછે. અને પોતાના આતમાએને ફરગુણો-
 થી ફર રાખેછે. તથા જ તેઓ તેઓની સરદારી નીચે હોયછે, તેઓને
 દોળખથી છુટકારો મેલવનારાં કરેછે. અને બીજા આપ્તે દુનીઆના
 શક્તીવાન લોકોને પોતાની એકપુરી જાતથી, જુદા જુદા સારા ગુણોની
 મારફતે લાએક ફતેહ મેલવેલા બનાવેછે, તેએક આદમીની કહમ્મતને લીધે-
 છે. જમકે એક કુતરો ખેહમતની પેદાએશનાં ગોસ્પંદને સારી પસંદ
 કરવાજોગ રીતે ચલાવનાર તરીકેછે, તેભરવાડ આદમીનાં બળને લીધેછે.
- ૩ જે ભરવાડ (ગોસ્પંદ અને કુતરો) એ ખેહમત ઉપરી તરીકેની
 સરદારીથી, તેઓને પસંદ કરવા જોગ રીતે ચલાવેછે, (અને તેમાં)
 ગોસ્પંદને વચ્ચે ચલાવેછે, અને કુતરાને (ગોસ્પંદની) આગળ રાખેછે.
 તો તે કુતરાને બાહરથી ચાલતો જોવાએ, તેને નહીં પસંદ કરનારાઓને
 તેનાં ચહડતે દરજેનાં જોઈથી ધાસ્તી ખાવીછે. તથા ચોરોને (તે ગોસ્પંદ,
 દોને) હુટી લેધ જવાથી ચટકવું છે. તેમજ બકરાને ચોરી લેધ બધ
 વરૂને ખાવાની બીહીક રેહછે. અને તે ગોસ્પંદના કુધથી બચ્ચાંના
 આતમાને કાએદો તથા તુરપત થવું છે.
- ૪ જે તે ભરવાડ, કાએદાથી ઉલટી રીતે, ગોસ્પંદની અંદર કુતરાને
 ચલાવે, અને ગોસ્પંદને બાહર રાખે, તો કુતરો અંદર રેહવાથી,

ગોસ્પંદને નોકસાન કરનાર થાયછે. અને ગોસ્પંદ બાહર રેહવાને લીધે ચોરોથી ચોરાઈ લુટાઈ જાયછે. તથા વરૂથી લુટાઈને ફાડી ખવાયછે. અને તેથી ભરવાડ દોલત વગરનો અને પાપી રવાનવાળો બનેછે.

(૪૮૫) દીનનો દરજ્જો ધરાવનારૂં આદમી, નીતીના કાચેદાથી ૧
હરજેન નજસ થતું નથી. પણ તે, દેવના તરીકાથી
અચીત નજસ બનેછે. તે વીશે ભલી
દીનને લગતો ખોલાસો.

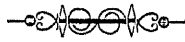

જાણુવું કે, દીનનો દરજ્જો ધરાવનારૂં આદમી, નીતીના કાચેદાથી ૨
હરજેન નજસ થાતું નથી, કારણ કે તે (આદમી), દીનની અંદર
ફરમાવેલાં દરજ્જેક સવાબનાં કામને સવાબ તરીકે કરનારૂં, અથવા દરજ્જેક
પાપને લગતાં કામને પાપ તરીકે સહમજીને તેથી દુર રેહનારૂંછે.

વળી (દેવની) દીનનો દરજ્જો ધરાવનારૂં આદમી, તેની દીનની ૩
અંદર, જે કાંઈ સવાબની વસ્તુને પાપ તરીકે ફરમાવેલી હોય્ને, તેથી
દુર રેહવાય્ને, તથા જે કાંઈ પાપની વસ્તુને સવાબ તરીકે ગણેલી
હોય્ને તે કરવાય્ને, દેવના તરીકાથી નજસ બનેછે.

(૪૮૬) (માંણસને) તપાસી જોઈને, દીનને લગતી પદ્ધતી ૧
આપવા વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણુવું કે, દરજ્જેક શખ્સને હકુમત કરવા સારૂં તથા ધનસાફ ૨
ચુકવવા સારૂં મુકરર કરે, તેની આગમ્ય તેને તપાસી જોવો. અને
ત્યારપછી હાકમીને સારૂં તથા ધનસાફ ચુકવવા સારૂં તેને કાચેદાસર
મુકરર કરવો, કે તે શખ્સ કોઈથી જગોય્ને ધુરો હાકમ તથા ધનસાનનો
ખોટો ચુકાદો કરનારો નહીં થાય્ને. જેથી હકુમત કરવા તથા ધનસાફ ચુકવવા
સારૂં મુકરર કરેલા શખ્સની મારફતે રાજને હીમત મલે. અને (લોકોને)
ધનસાફ આપવાથી લડાઈ ઉભી થાવી અટકે. કારણ કે બેહુદ લોકો તેઓની
ધુરો હકુમતને તથા ખોટા ચુકાદાને નજરે જોવાથી, જાણી જોઈને તેને મદદ

આપતા નથી; પણ તે યુરા રાજા અને ખોટા નીયાયાધીસને જોલમની શરૂઆત થતાંજ ફેરવી નાખેછે. અને તેની સખ્તી ખમતાં નથી. યુરો રાજા તથા ખોટો ચુકાદો આપનાર નીયાયાધીસ, કુનીઆને હાણી પોંહ્યાડવાને માટેના છે. એજ સખ્તને સાડું, દીનને લગતા ઉપરીને આગમચથી જોવો અને તપાસવો, કે જેને લીધે રાજ અને તેને લગતી હીમત અને ફતેહ કાયમ રહેલી શકે. અને ક્યેખી તે (રાજને લગતી) દીન ખોટી નહી ગણાયે.

- ૩ રાજની કીરતી અને ચલકાત, બેહુદ લોકોની આંખ આગળ, તેની દીનના ખરાબ દેખાવથી ઢંકાઈ જાયેછે. અને તેનો સારો દેખાવ દેખાવાયે લોકો તેની તરફ ખેંચાયેછે. તેની હકુમતના લેખાસ (યાને સારા બંદોબસ્ત) ઉપરથી, તેને માટે લોકોની નજર માયાભરેલી હોવી જોઈએ. વળી તેની અંદરનો ખવાસ પડભસત હાલતને લગતો દેખાવાયે, ઘણા લોકો તેની એબને નેકીના દેખાવ તરીકે જોતા નથી. વળી જે કોઈ સંપુરણ નજરે તેને જીવેછે ત્યારે તેઓને તેમાં હયાતી વગરની અને યુરાધવાલી હાલત દેખાયેછે. જેથી તેની તરફ ખેંચાવાથી લોકો આપો-આપ પસ્તાયેછે. અને તેઓ તે રાજથી પાછાં ફરવાની ઈચ્છાવાળા થાયેછે. અને સઘળાઓ તે ઉલટાં રાજની અંદર વસવાથી, ઇજ ભોગવનારા થાયેછે. તથા તેઓના રવાંન પાપી બનેછે.

- ૧ (૧૪૪૪) વગર કાયદાએ તથા કાયદાથી (માણસને) મારવા વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

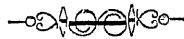
- ૨ જાણુ કે, કાયદા વગરના વીચારની સહમજથી (માણસને) મારવું, તે ઈચ્છાથી મારવું છે. અને (તેવું કામ કરનારા) સઘળાં માણસો દેવ અને દરજ તરીકિનાં છે. દેવપણું તથા દરજપણું, લોભ, ઉલટો વીચાર, ગોસ્સો, વેર, અદેખાઈ અને બીજા (ફરજીયા), જે ગુનાહને લગતા અને ઇજ દેવાની તરફ (માણસને) ચલાવનારા છે, તે દેવને લગતા છે. આયે કુનીયાનાં દેવ તથા દરજ, વર અને મુજ જાનવરોની કહિઅત ધરાવનારાં લોકો છે.

કાયદાથી મારવું, તે અકલની પસંદગીથી મારવું છે. કારણકે ૩
 વ્યાદમીની અંદર જે પેદાએશને કાયદો કરનારા અને ખલકને તુક-
 સાન કરનારા છે. તેઓમાં યજ્ઞદાને લગતી જીંદગીવાળા લોકો યજ્ઞ-
 દાને લગતા છે. અને દેવોની કઉચ્ચતવાળા લોકો તેથી (યાને યજ્ઞદાથી)
 ફરવાને મારેના છે. તેઓને દીનતાં ફરમાનથી અને પાદશાહના હોકમથી
 મારવાનો વાજબી સખબ છે. ગોસ્પંદની અંદરથી કેટલાએક મોટી ઉમર
 વાળાં ગોસ્પંદને દીનતાં મોટાં કામને સાડું ચહડતે દરજ્જેની દાનાઈ
 વાળાં વ્યાદમીઓએ દેવોને મોટી ઇજા કરવા સાડું ભલા લોક અને
 દીનતા દસ્તુરોની વગર રજાએ દીનની કીરયાથી કાપવા અને તે કામને
 માણસો તથા ભલા યજ્ઞદાને મોટી કઉચ્ચત મળવાનું તથા દેવોને ઇજા
 પોહચવાનું સહમજવું.*

જે ધર્મગુરુઓ દીનને નામે ગોસ્પંદને વગર કાયદે ઇજા દેનારા ૪
 છે, તેઓ બદીને લગતાં અતીઅંત નોકસાનો તથા ઉલટાં કામોને મારેના
 છે. અને વ્યાએ ખાલેસ દીનતા બેહદ કાએદા—નેકી—અને નીતી-
 નાં ફરમાનથી વેગલા છે.

(૧૮૧) પાદશાહ કએગુશતારૂપને દરએક ઠેકાણે ભલી દીનને ૧
 શ્રેલાવવા સાડું શક્તીવાન થવા તથા તે (દીન) ને લગતો
 ઓત્તમ દરજ્જો મેળવવા સાડું, (ખોદાની તરફથી)
 સાત ઓત્તમ (યાને સારા ગુણને લગતી)
 વસ્તુ મળી હતી. તે વીશે ભલી
 દીનને લગતો ખાલાસો.

જાણવું કે, દીનતાં લખાણથી જણાયલું છે કે, બુજેરગીવાળા ૨
 કેયાની પાદશાહ ગુશતારૂપને સાત તરેહની ઓત્તમ વસ્તુ તેની

* આપણી બરહક મજદીઅસની દીનની અંદર ગાહંબારો અને જશનોના
 દીવસોમાં ત્રણ વરસથી ઉપરની ઉમરનાં ગોસ્પંદને પરહેજગાર મજદીઅસનાત
 પાસે હલાલ કરાવી તથા તે ગોસ્પંદના મુખ્ય ભાગોને તેને લગતા યજ્ઞદ અમે-
 શાસ્પદોની અશ્નુદીને સાડે ચોજદાએગર માએદો પાસે ખાજના દરનથી ઇજાવીને
 તે તે ગોશત પરહેજગાર જરતોસ્તીઓને ખાવાનું ફરમાન છે. તે મુજબ કરવાથી
 યજ્ઞદ અમેશાસ્પદોને ખુશીનું મળવું છે અને દેવ દરજોને ઇજા પોહચવીછે.
 અને તે ફરમાન મુજબ હાલમાં ઘણાજ થોડા દીનચુસ્ત જરતોસ્તીઓ કરેછે.
 (જુઓ ઇજશનેના ૧૧ મો હા.)

આગમ્ય થાઈ ગએલા પાદશાહએ કરતાં ચહડતો દરજ્જે મેળવવા સાડું (ખોદાએતાલાની તરફથી) મળેલી હતી. અને તેની એલાદના તે પછી થાનારા પાદશાહોનેલી હકુમતને સાડું તે (ખોહટાઈ) મળી હતી. જે (વસ્તુ) અહુરમઝદના ધનસાફનો ફુનીઆમાં ફેલાવો કરવા સાડું હમણાખી દાનેશમંદ પાદશાહોને સાડું જણાયલીછે.

- ૩ પેહલવી ઓત્તમ વસ્તુ—આએ ફુનીઆની હકુમતની સલામતીના વધારા સાથે તેને લગતી મીનાઈ જેહાનની યુજેરગીવાળી નેકીનો સંબંધ આપવાને લગતી હતી.
- ૪ બીજી ઓત્તમ વસ્તુ—ફુનીઆનાં લોકોમાં તેને લગતો ધનસાફ પાંચરી નાખવો અને તેથી ફુનીઆના સઘળાં આદમીઓને તેની ચહડતે દરજ્જેની હકુમતના તામેદાર તરીકે ખુશ રાખવાની હતી.
- ૫ ત્રીજી ઓત્તમ વસ્તુ—સરવેથી ચહડતે દરજ્જેની હીમત અને ફતેહ મેળવવાની હતી.
- ૬ ચોથી ઓત્તમ વસ્તુ—દરરોજ દરવાજાનાં આગણાં આગળ આવનારા સરવે (ખોહતાજદારો) ને ખોરાક આપવાની હતી.
- ૭ પાંચમી ઓત્તમ વસ્તુ—જેનીથી ફુશમનો ટલી શકે, તેવા ઘણા કહિઅતદાર હુદીઆરબંદ ઘોડેસવારોને (રાખવાને) લગતી હતી.
- ૮ છઠી ઓત્તમ વસ્તુ—પાદશાહી મકાનની અંદરની ચહડતે દરજ્જેની આલચલણવાળી રાણી (ધરાવવા) ને લગતી હતી.
- ૯ સાતમી ઓત્તમ વસ્તુ—સઘળી દાનાઈથી જ્યાએશ મેળવેલા ભલા લોકોને (યાને દસ્તુર મોખેદોને), તેની હકુમતને લગતાં સઘળા ખંડનાં આતશખાનાંઓમાં, આતશની જતન કરવા તથા પાણીઓને પાક રાખવા સાડું, તેઓના દરજ્જા મુજબ મુકરર કરવાની હતી. કે જેથી દરએક ભલી દીનવાળો તેની હકુમતની ધચ્છા મુજબ, પોતાની આએ ફુનીઆની જાતને તથા આતમાને ખુબીવાળો રાખતો રેહ, તો તેની ઓત્તમ ખુબીથી, આએ ફુનીઆની હકુમતને તે પાદશાહ મીનાઈ ફુનીઆના ચહડતે દરજ્જેના સંબંધની સાથે ચલાવી શકે.
- ૧૦ જ્યારે આદમીઓ (એક બીજાને) આહનારાં તથા (એક બીજાને) બનતી મદદ આપનારાં રેહછે, ત્યારે તેઓને આદમીને આહવાની ખુબીથી તેને લગતી ઓત્તમ ખુશી મળેછે.

જ્યારે આદમીઓ કુરગુણોને પોતાની અંદર રેહવા દેતાં નથી. ૧૧
 અને જે કુરગુણ તેઓનાં બદનની અંદર સંબંધ રાખવાની કોશેશ
 કરેછે, તેઓને (પોતાની અંદરથી) હાંકી કાઢેછે, ત્યારે તેઓને તેથી
 હીમત તથા ક્ષતેહ મેળવવા સારું ઓત્તમ નેકીનું મળવું થાયછે. અને
 જેથી તેઓ હુમેશાં પોતાને ઉલટ આપનારા રેહેછે. જે કોઈ દરવેશો ૧૨
 (યાને પરહેઝગાર લોકો) ને હુમેશાં ધરાયેલા રેહવા સારું, અને એટલો
 ઘટતી રીતનો ખોરાક અને પાણી પોતાની દેવરીએથી આપવું રાખેછે,
 તેથી તેને જે ઓત્તમ વસ્તુનું મળવુંછે, તે આપ્યે કુનીયાને લગતી
 ઓત્તમ હકુમતની સાથે મીનોને લગતી બુઝેરગીનું છે. જ્યારે એક શખ્સ ૧૩
 (ગરીબ) આદમીઓને સઘળો વખત ખોરાક અને પાણી પોતાની દેવરીએથી
 આપવું રાખેછે, ત્યારે તે શખ્સ પોતાની દેવરીના દરવાજા ઉપર હુમેશાં
 ખોરાક આપવાના બંદોબસ્તને લગતી ઓત્તમ વસ્તુ ચાલુ રાખેછે.

જે કોઈ પોતાની કેટલીએક જાંઘળી સવાબ કરવામાં અને ૧૪
 ગુનાહથી દુર રેહવામાં ગુજરેછે, તો તેથી તે પોતાનાં રવાનને ચહડતે
 દરજ્જેનું બનાવનારો છે.

(જે કોઈ) કુતયામાં નેકનામીનાં કામ કરેછે, તેથી કુશમનને હાંણી ૧૫
 પોંહ્યાડવાને તેને ઘણાં લશકર અને ઘણા કઉચ્ચતની ઓત્તમ બખ્શેશ મળેછે.

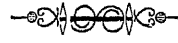
જે કોઈ ભલાં માણસની મેહમાનદારી કરનારો હોયછે, તથા જે ૧૬
 કાંઈ વસ્તુ તેને મળેલી હોય તેથી તે (મેહમાન) ને ખુશ કરનારો થાયછે.
 તો તે શખ્સ ગામના સારી ચાલચલણવાળા પુરૂષોની ઉપર ઓત્તમ
 બખ્શેશવાળો ગણાયછે.

જે કોઈ આદમી, ગોસ્પંદ, આતશ, અને પાણી, જે તેને લગતું ૧૭
 હોય, તેને ઘરની અંદરની પોતાની હકુમતથી સારો રીતે રાખેછે; તો તે
 શખ્સ તે ઓત્તમ કામથી, અદુરમબદના આતશની જાળવણી કર-
 નારા અશો મરદો અને પાણીને પાક રાખનારા ભલા લોકો ઉપર ચહ-
 ડતો દરજ્જો મેળવનારો છે.

જે કોઈ શખ્સ આપ્યે સઘળી સાતે વસ્તુમાંની દરએક વસ્તુને ૧૮
 બનતી કોશેશથી ચાહનારો અને પોતાની કરનારો હોયછે; તો તે કિયાની
 પાદશાહ ગુસ્તાસ્પને સારું ઉપર જણાવેલી ઓત્તમ સાત વસ્તુની
 બરોબર મોહટાઈના બદલો પોતાને માટે મેલવનારો છે.

૧. (૧૧૦) કુનીયાને ખુશી આપનાર અને તેને હાંણી પોંહ્યાડનાર (વસ્તુ) વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨. જાણુ' કે, (આએ કુનીયાંની) સઘળી વસ્તુમાંની દરએક ચીજની અંદર ખુશી આપનારી વસ્તુનો સંબંધ છે, તેજ પ્રમાણે તે વસ્તુની
૩. અંદર હાંણી પોંહ્યાડનારી વસ્તુનો સંબંધ છે. એજ પ્રમાણે સઘળી વસ્તુઓમાં, જે વસ્તુ હાંણી પોંહ્યાડનારની જાત સાથે સંબંધવાળી છે, તે વસ્તુ ખુશી આપનારનો સંબંધ ધરાવનારી છે. જેમકે ગરમી અને તરાવત, જાડપાનને ખીલવનાર તરીકે છે. તેમજ થંડી તથા સુકાસનું તેની સાથે રેહવું, જાડપાનને સુકવી નાખનારી ધાસ્તી તરીકે છે.
૪. તેજ પ્રમાણે ભલી દીનની અંદર કુનીયાને હાંણી પોંહ્યાડનાર ચાર જણને જણાવેલા છે. તેમાં પેહલો—પાણી તથા આતશ અને કુનીયાનાં બીજાં વરૂં કરનારાં મુળોને નોકસાન કરનાર તથા હાંણી પોંહ્યાડનાર બુરી દીનવાલો (એહરેમન), તથા આએ કુનીયામાં તેની સહમજના સંબંધથી, કુનીયાની ઉત્પત્તિને ખરાબ કરનારાં તથા હાંણી પોંહ્યાડનારાં આદમીઓ છે.
૫. બીજો—દીનની નાપસંદ કેળવણી તથા બુરાં ફરમાન આપનારો ધર્મ શીક્ષક છે. કારણ કે તેની તરફથી બુરી દીનવાલા ધર્મગુરૂઓની, (યજ્ઞદાંતી) દીનની દાનાઈને તથા યજ્ઞદાંતી હકુમતનો નાશ કરનારી તથા ખરાબી કરનારી ઘાતકી સહમજ આપવી છે.
૬. તરીજો—ચોરોને પોતાની દોલતથી મદદ કરનાર, તથા ધરાનીઓ (યાને ભલી દીનવાળાઓ) દાદારની તરફની જે માલમતા ધરાવતા હોએ તેને તારાજ કરનાર હોએ.
૭. ચોથો—ઈનસાફને હાંણી પોંહ્યાડનારા નીયાયાધીસો, જેઓ કુનીયાનાં નીયાયાધીશોની ઉપર ખોટા ચુકાદાથી ફાવનારા હોએ. અને જેઓ કુનીયાને ઉગડ કરનારા તથા જાણી જોઈને હકુમતને બુરી મદદ કરનારાઓને સારી બખ્શોશ કરનારા હોએ.
૮. વળી ચાર (જણ) કુનીયાને ફરાગત (યાને મુખ) આપનારા છે. તેમાં એક—મુખનો સંબંધ ચાલુ રાખવા સાફ, પાણી—આતશ અને બીજાં કુનીયાની વરૂં કરનારાં મુળોને ભલી દીનના કાએદાસર

નાશકારક વસ્તુથી પાક રાખનારો તથા આતશોની જતન કરનારો અને બીજાં આતમાવાળાં મુળોની ઘટતી રીતે રાખનારો હોય; કે તેથી તેની ઓલાદ દાનાઈવાળાં આદમીઓની અંદર પ્રતાપ સાથની જાંઘી ગુજરનારી—તનદરૂસ્તીવાળી—ફતેહ મેળવનારી—પવીત્ર જાતવાળી અને ફેટલોએક સારો સુધારો કરનારી થાયછે.

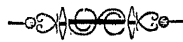
બીજી—દીનનું જ્ઞાન મેળવનારને તથા દીનતાં ફરમાન સહમજનારને, પસંદ કરવાજોગ રીતે દીનની કેળવણી આપનારો ઉસ્તાદ છે; કે જનીથી દીનની દાનાઈનો સંભાળ યુરી દીનવાળા ધર્મ ગુરૂઓનાં પાપી નોકસાનથી થાયછે. અને તેથી સાચવટભરેલાં દીનતાં ફરમાનથી લોકોને સારી રીતે ચાલવું—હકુમતને જોય અને ફુનીઆને રોનકદાર બનવું છે.

ત્રીજી—દોલતના સંબંધવાળો પુરૂષ છે, કે જનીથી (ફુનીઆમાં) ૧૦ મોહટાઈ—સુલેહ અને સખાવત પંથરાએછે. અને ફુનીઆં ચહુડતે દરજ્જેની બનેછે. તથા આદમીઓ સુધરેલાં અને જોય આપનારાં થાયછે. ખલકનાં લોક ખુશ રેહછે અને યજ્ઞોને ખુશી ઉપજેછે.

ચોથું—ધનસાફને હાણી પોંહચાડવાનો સંબંધ ફુનીઆંના ૧૧ લોભી તથા જુઠા અને યુરા નીઆધીસોને ફાવવાથી છે. પણ ધનસાફને જોય ફુનીઆના ભલા અને સાચા નીયાયાધીસોની ફતેહ થવાથી છે. જે (નીયાયાધીસ) ના તેવા ગુણોથી લોકોને વગર ધાસ્તીએ આખાદ હાલતે અને સારા દેખાવથી રેહવુંછે. અને તેથી આદમીઓનો સંભાલ અને સારી વફાઈ તથા રાજના સ્થંભનો સારો સુધારો થાયછે.

(૧૧૧) સુધારા ગુણો તથા બીગાડાને લગતા (ફરગુણો) ૧
વીશે ભલી દીનનો ખોલાસો.

જાણવું કે, સુધારાને લગતા ગુણો, સેવટની જાંઘીના સંબંધને ૨ વાસ્તેના છે. અને જે (ગુણો) યજ્ઞોને લગતા છે. તથા તે દરએક (ખાણસની) આતમાવાળી જાતને ખાટેના છે. અને તેથી યજ્ઞો (ખાણસની સાથે) જોડાયલા રેહછે. ખાટે અકલને લગતો વીચાર જે

સેવટની જીંદગીને સાડું આતમાવાળી જાતને લગતો નહી હોય તો, તે (વીચાર) ને (માણસે) છોડી દેવો.

- ૩ નેક લોકોને મારે સેવટની જીંદગીને લગતાં કામો, અકલને લગતા વીચારના સંબંધથી છે. બોદાની તાબેદારીનો વીચાર સેવટની જીંદગીની
૪ કલ્પિતનો સંબંધ મેળવવાને મારેનો છે. અને સેવટની જીંદગીનો
૫ સંબંધ બોદાની તાબેદારીના વીચારથી છે. (માણસને આપ્તે કુનીઆમાં) સેવટની જીંદગીને લાયકનું બનવું, પોતાને તપાસથી રાખવાએ. અને (પોતાને) ચોક્કસાધથી રાખવું, સેવટની જીંદગીનો ઘટતો સંબંધ હોવા સાડું
૬ છે. સેવટની સંતોષી જીંદગીનો સંબંધ ઉદ્દિઓગથી છે. અને સેવટના
૭ ઉદ્દિઓગનો સંબંધ તેને લગતી સંતોષી જીંદગી ગુજારવાએ. નીતીવાળી હીલચાલથી આવતી જીંદગીનો સંબંધ મેળવવો, (પડતાં કુખને) સહેન કરવાની શક્તિથી છે. અને સહેન કરવાની શક્તી, નીતીનાં કામ કરવા સાડું છે.

- ૮ (દોનખથી) છુટકારો મેળવવા મારેની સેવટની જીંદગીનો સંબંધ, નીતીનાં કામ કરવાએ. તેમજ સેવટની જીંદગીનો સંબંધ નીતીના
૯ કામ કરવાથી દોનખથી છુટકારો મેળવવા સાડું છે. સેવટની જીંદગીનો સંબંધ બોદાએતાલાની તાબેદારીનો વીચાર રાખવા સાડું મોટું દીલ રાખવાએ. તેમજ બોદાની તાબેદારીના વીચારથી સેવટની જીંદગીનો સંબંધ મોટાં મનને સાડું છે.

- ૧૦ સેવટની જીંદગીનો ચહડતે દરજ્જોનો સંબંધ સખાવતથી છે. તેમજ સખાવતથી સેવટની જીંદગીનો સંબંધ ચહડતા દરજ્જાને મારે-
૧૧ નો છે. સેવટની જીંદગીને લગતી અકલ મેલવવાનો જાથુકનો અભી-આસ, સંતોષના ઉપરીપણાથી છે, તેમજ સેવટની જીંદગીનો સંબંધ-વાણું સંતોષનું ઉપરીપણું, અકલ મેળવવાના જાથુકના વીચારે અને એકીનદારીનાં કામ કરવાથી છે.

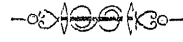
- ૧૨ સેવટની જીંદગીનો સંબંધ દીનનાં ફરમાનોને પસંદ રખાવાએ છે. તેમજ સેવટની જીંદગીનો સંબંધ ચહડતે દરજ્જોનાં ઇમાનથી દીનને
૧૩ લગતાં ફરમાનો કબુલ રાખવાએ. સેવટની જીંદગીનો સંબંધ તેની ખતલખને લગતાં કાંમનો અકલથી શોક રાખવાએ. તેમજ
૧૪ સેવટની જીંદગીનો સંબંધ ઇજ્જતને સાડું છે. સેવટની જીંદગીનો

સંબંધ વગર ગુનાહે રેહેવાથી છે. અને સવાબને મારેનો ઉદ્દેશ્યોગ સેવટનાં સંબંધને મારે પવીતર રેહેવા સાડ કરવાથી છે. બીજા દરએક સેવટની જીંદગીને લગતા સારા ગુણો માણસની અંદર હોવા, તેના આત્માને લગતા સારા ખવાસથી છે.

નોકસાન કરનારા દુરગુણો, પાપી (અંધમીનીઉશ) ના વખતે ૧૫ વખતના સંબંધે કરીછે. (માણસ) દરએક દુરગુણવાળું, તે પાપીના દુર-ગુણનાં રેહકાણથી છે. જે માણસની જાત દીનનાં જ્ઞાન વગરની હોએય, તે તેનામાં દાનાઈની જગોએ અતીઅન્તગુમરાહી, અને દીઆનત-દારીની જગોએ ખરાબ ખસલત હોએછે. તથા ખોદાની તાબે-દારીના વીચારની જગોએ વેરી (અંધમઘનીઉશ) નો વીચાર, (આવતી ફનીયાંની) બળવન્ત શક્તીની જગોએ, ગોસ્સા ભરેલો વીચાર, અને લીઆકતની જગોએ ઉલટો વીચાર રેહછે. સીક્ત કરવાની જગોએ ગીબત કરવી. ધીરજ રાખવાની જગોએ આળસુ થવું. ઉદ્દેશ્યોગ કરવાની જગોએ લોભ કરવો; નીતીની જગોએ, બદકામ કરવું. સારી મદદ આપવાની જગોએ, ચોરી કરવી. પરહેજગારીની જગોએ, લુછાઈ કરવી, નીતીથી ચાલવાને ઠેકાણે, પાપ કરવું. અહડતે દરજ્જેની નેકીનો વીચાર રાખવાની જગોએ, નેકીની વાત સાંભળવાથી દુર રેહવું. ખોદાની તાબેદારીનો વીચાર રાખવાની જગોએ, હીન-પસ્તીમાં આવવું. સખાવત કરવાની જગોએ, અખીલી કરવી. વધા-રાની જગોએ, ઘટારો કરવો. દીનની દાનાઈનો જાથુક અભીયાસ કરવાની જગોએ, ઉલટી ચાલચલણના થવું. અકલનો અભીઆશ કરવાની જગોએ, દીનની સહમજ વગર રેહવું. અકલની પસંદગી તથા દીનને આહવાની જગોએ આપમતલબથી રેહવું. કારણને લગતાં કામો કરવાની જગોએ, મકર અને જાદુઈનાં કામો કરવાં. અને શરમની જગોએ શોખાઈ, દોલતની જગોએ મુક્લેસી. ફરમાનખરદારીની જગોએ, સરવેથી સરસ બેઈમાની. આતમ ઈમાનદારીની જગોએ, બેવફાઈ. બેશુનાહ રેહવાની જગોએ, સવાબનો અટકાવ કરવો. સવાબનાં કામ કરનાર થવાની જગોએ, સવાબનો નાશ કરનાર થવું. એ સીવાએ બીજા સારા ગુણના સંબંધની જગોએ પાપીના જેવા દુરગુણો ધરાવવાછે.

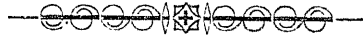

- ૧ (૧૧૧) જે વસ્તુની મતલબ તેની પેદાએશની પદ્ધતી જણાયછે, તથા જે વસ્તુ તેની પેદાએશનાં કારણ ઉપરથી જણાયછે, તે વીશે બલી દીનને લગતો ખોલારો.

- ૨ જાણવું કે, દરએક જણની આંખે જે વસ્તુનું દેખાવું નથી, તે તેની હયાતી છે. દાનાવ લોકોને માણસની છંદગીને લગતો સખખ
- ૩ ઘણીએક રીતે જણાયલોછે. માણસની (છંદગીને) નાલાએક ખનવું, તેની અંદર એહરેમનના વસીલાને જણાવાથી છે. જેમકે દાનાઈવાળા ખોદાની હયાતી દાનાઈના સખખથી છે. અને તે દાદાર અહુરમઝદનું અસલીઅતપણાનું જણાવું, બેહુદ આદમીઓની હયાતીથી છે. અને તેથી તે (દાદાર) ની શકતી તથા તેની દાનાઈના ગુણને જણાવાનો સખખ છે. આદમીની પેદાએશની હયાતી હોવાથી તે ખોદાએતાલા (તેના) હાકમ તરીકે જણાયલોછે. તેમજ તે (ખોદાવંદ) પોતાની ઇચ્છા પ્રમાણે તેની પેદાએશને (જેટલી અને જેવી જોઈએ તેટલી) મેળવનારોછે. તેણે એખલાએ તેની જગત બનાવીછે. તેજ ઉપરથી તેને લગતાં ઘણાં કારણો આપણને જણાયછે. જેની હયાતીની સહમજ આદમીને જણાવેઅમાં, નથી આવી, તેનાં ઘણાંએક કારણો દાનાવ લોકોને જણાયલાંછે. જેમકે એક યુરી બુદ્ધીવાળાની પોતાની હયાતી યુરી બુદ્ધીથી છે. અને તે યુરી બુદ્ધીની બુનીઆદનું જણાવું, તેને લગતા ઘણાએક (યુરા) સખખથી છે. તેમાંનો એક સખખ તેને લાએકની પેદાએશ, લાએકની નહી હોવાએ છે. વળી તે (પેદાએશ) હાજતથી બેએનીવાળી હોવાને લીધે લોભી ચાલચલણને દાખી નાખનારી બનતી નથી. અને તેની પોતાની એકબી (પેદાએશ) સવચ્છ સંબંધ રાખનારી નથી; પણ તેના પોતાના સંબંધને લાએકનીજ રેહવાની.
- ૪ દાનાઈનાં મુલવાળા તથા યુરી બુદ્ધીનાં મુલવાળાઓમાં, (દાનાઈનાં મુલવાળા) યજ્ઞી આતમાએના સંબંધવાળા તથા તેઓના હમશરીક જેવા છે. અને નેસ્તીની પેદાએશવાળાઓ, યજ્ઞોની માફકના સંબંધવાળાં મુલ ધરાવનારા નથી. પણ તેઓનાં (યુરા) મુલને લગતો સંબંધ ધરાવનારા તથા તેના ભાગીઆ તરીકેના છે.

જે ધરમગુરુઓએ એક ખોદાનાં મુલવાળી હયાતી ધરાવનારા છે, ૫
તેઓના ધરમ તેઓને હમેશાં ધન્યતા આપનારો છે. તેથી (તેઓએ) જે
ધરમ દેખાઈતો ખોટારાંવાળો કેહવાયે છે, તેથી દુર રેહવું. અને પોતાના
આત્માનાના સંબંધવાળાં મુલવાળા ધરમને સઘળો વખત વલગી
રેહવું અને તેના હમશરીફ થવું.

(૧૧૧) આદમીની નેકી તથા હલાકી અને તેના મુળ તથા ૧
ફળ વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણુવું કે, હયાતીવાળાં આદમીઓને, તથા બીજી ભલી પેદાએશને, ૨
નીતીના વીચારથી નેકી છે. તથા તેઓને અનીતીના વીચારથી ધન્ય
ભોગવવી છે. જો આદમી કેટલાએક પ્રકારની નીતીથી પોતાને (આએ
કુનીઆમાં) ચલાવે છે, તે તેઓની નેકીને સાઈ છે. અને જે કોઈ
અનીતીથી પોતાને ચલાવે છે, તે તેઓને ખાટની હલાકીને સાઈ છે.
નીતીવાન માણસની નેકીનું મુળ, દાનાઈ છે. અને અનીતીવાન ૩
માણસની હલાકીનું મુળ, જુરી જુદી છે. જે દાનાઈ આદમીની ૪
ઉપરી છે, તે નીતીને લગતી છે. અને તેનું મુળ દાનાઈવાળા (દાદાર) ની
જાત છે. અને તે દાનાઈની જુનીઆદ દાદાર અદુરમજદની
પોતાની હસ્તી છે.

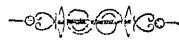
જે જુરી જુદી માણસની ઉપરી છે, તે અનીતીને લગતી છે. અને ૫
તેનું મુળ જુરી જુદીવાળા (અંધમજદનીઉશ) ની પોતાની જાત છે.
તથા તે જુરી જુદીની જુનીઆદ, જે નીતીવાન છે, તેને લાયકની
નથી. કારણકે તે (નીતીવાન શખ્સ) સ્વછ અને જુરી જુદી
વગરનો છે. અનીતીવાળાનું કામ, સારી કરણીવાળાથી હરગેજ
થઈ શકે નહી. નીતીનું ફળ નેકી છે. અને તેથી (માણસને)
સારા પ્રતાપવાળું બનવું છે. અનીતીવાન માણસને હલાકી છે.
અને તેથી વખતોની અંદર તે પાપી બને છે. જે કોઈ આદમી છે,
તે આદમીને તથા ભલી પેદાએશને ફાયદો કરનાઈ છે. અને અનીતી-
વાળી હલાકીનું ફળ નીતીવાળી નેકીને તોડનાઈ તથા આદમી તથા

બીજી ભલી પેદાએશને નોકશાન કરનારું છે. નીતીવાળી નેકીથી માણસ ખોદાનું તાબેદાર અને સારા પ્રતાપવાળું રેહ છે. અને અનીતીથી (માણસને) હલાકી પોંહ્યેછે. માણસ અને બીજી ભલી પેદાશની તરફથી ખલકના લોકોને સ્વછ ક્ષાએદાથી જે રેહવું છે, તે ક્રશકેરેતિના ભલા વખતને સારું છે.

- ૬ જે ધરમગુરૂઓ છે, તેઓને એક (દાદાર) નાં ધરમી મુળ વગર રેહી શકવું નથી. કેમકે (નહી તો) તેઓનો ધરમ જે નીતીવાન દાનાઈવાળો છે, તે અનીતીવાળી યુરી યુદ્ધી સાથે જોડાએલો કેહવાએછે. યુરી યુદ્ધીવાળાં મુળના સંબંધથી જે અનીતીવાળાં મુળનો (ધરમ છે તે) નીતીવાળો ધરમ કેહવાએ નહી. પણ તે (ધરમ) દેવનાં ઉપરીપણાવાળો કેહેવાએછે.

- ૧ (૧૧૧) આદમીની ચહડતે દરજ્જેની જાતની અંદર જે જાત સરવેથી જ્યોત્તમ અને યુલંદીવાળી છે, તેમાંની મધ્યમ દરજ્જાવાળી જાત કેહીછે ? તે વીશે તથા આદમીની સરવેથી ઊતરતી જાતની અંદરથી (મધ્યમ) ઊતરતી જાત કેહીછે ? તે વીશે ભલી દીનને લગ તો ખોલાસો.

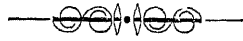

- ૨ જાણવું કે, જે આદમીની જાતનાં ઉપરી અમેશાસ્પંદો છે, તે (આદમી) ની જાત દાંનાઈમાં ઘણીજ ચહડતા દરજ્જાવાળી છે. અને જે આદમીની જાત (અમેશાસ્પંદોથી) ઘણી પછાત પડેલી હોયછે, તે જાત દાનાઈવાળાં ગોસ્પંદથી ઉતરતા દરજ્જાવાળી છે. અને આએ બે જાતોની વચ્ચેનો જાતવાળું આદમી જે સરવેથી ચહડતે દરજ્જેની ખોદાઈ અકલવાળું છે, તે નીતીની સહમજમાં ઘણું સરસ તથા કેળવણી લીધેલી અકલથી (ફનીઆમાં) ઘણુંજ દીપી નીકલેલું હોએ તે છે. અને તે (કેળવણી તથા જાતી યુદ્ધિ) થી આદમીઓની અંદર ખોદાનાં તાબેદાર તરીકે પોતાના ખવાસને સુધારનારું હોએછે. તથા તેની અંદર અમેશાસ્પંદોની દાનાઈના પોંહચવાએ, તે ઘણું જ્યોત્તમ દરજ્જાવાળું બનેછે.

આદમીની જાતની અંદર સરવેથી ઉતરતે દરજ્જેની જાત તે ૩
છે, કે જે પોતાની જાતી બુદ્ધિનો, વીદ્યા શીખવનાર ઉસ્તાદથી એલમ
મેલવીને વધારો નહીં કરે. અને અંતકરણના ખવાસને નહીં સુધારે;
તો તેનાં અંતકરણના ખવાસો ઘણા હીનપસ્તીભરેલા રહેછે. અને
આદમીઓની અંદર તે ગોસ્પંદની માફકની વગર અકલવાળી
જાતના જેવું છે.

(૧૧૦) આદમીઓની અંદરનાં ચહડતી, મધ્યમ અને ઊતરતી ૧
કીમતવાળાં તથા કીમત વગરનાં અને આઘાદીને ઊજદ
કરનારાં આદમી વીશે, ભલી દીનને લગતો ખાલાસો.

જાણવું કે, જે (આદમી) દીનને લગતી સરવેથી ચહડતી અકલ- ૨
વાળું તથા ગાથાનું ગાયન કરનારું હોય, અને મજ્જયસ્તી દીનની
સરવેથી ચહડતે દરજ્જેની સહમજ (લોકોને) આપનારું હોય, તે
(આદમી) મોટી કીમતવાળું છે.*

જે આદમી ભલી દીનવાળું, મોટી અકલવાળું અને ગાથાનું ૩
ગાયણ કરનારું તથા મજ્જયસ્તી દીનને લગતી મધ્યમ સહમજ લોકો-
ને આપનારું હોય તે મધ્યમ કીમતવાળું છે.†

જે આદમી અંતકરણના ખવાસને સુધારનારું, જાતી બુદ્ધિવાળું ૪
અને ગાથાનું ગાયેન કરનારું તથા મજ્જયસ્તી દીનની ઘણી થોડી
સહમજ લોકોને આપનારું હોય તે ઘણી થોડી કીમતવાળું છે.‡

વગર કીમતવાળું તે આદમી છે, કે જે સારી ખાસીઅતવાળું ૫
તથા ભલી દીનની અકલવાળું હોય, પણ યુરી દીનવાળો ધરમગુરૂઓની

* આએ સીક્રત પેગમખર અશો જરતોશત અને ફુદરતની યજ્ઞદી બેશાર-
તથી દીનની સહમજ મેલવેલા જેવાકે અરદાએ વીરાફ, દશ્તુર આદરબાદ મારામ્પંદ
ધત્યાદી દીનના પેશવાએને લાગુ પડેછે.

† આએ શેક્રત દીનનો એલમ શીખેલા અને દીનનો એલમ ટોળાના
લાએક લોકોને સીખવનારા દીનદાર તથા દીનઆગાહ દશ્તુરે અને દીનના
અભીઆપી એરવદો તથા બેહદીનોને લાગુ પડેછે.

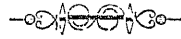
‡ આએ સીક્રત દીનદાર માએદો તથા ધરમી બેહદીનોને લાગુ પડેછે.

અંધકાર સહમજથી નજીસ બનેલું અને ઠગાયલું હોય. તથા યુરી દીનવાળા ધરમગુરની મળેલી યુરી બુદ્ધિથી યુરા ધરમગુરમોના ચહુડતે દરજ્જેના વીચારને તે મદદ કરનારું હોય.*

- ૬ આઆદીને ઉગદ કરનારું તે આદમી છે, કે જે યુરી દીનવાળા ધરમગુરના સંબંધથી ઠગાયલું તથા યુરા ધરમગુરમોની અકલ મેળવેલું હોય. અને તેથી મજદીયસની દીન પાળનારાઓને નોકસાન પોહ્યાડનારું થાય. તે દોષખી આદમીને કતલ કરવું. કેમકે, તે યુરી દીનવાળા ધરમગુરના જેવું ઠગારું, તથા બીજા દરેક મરગરજની ગુનેહગારની માફકનું છે. અને ચહુડતે દરજ્જેના વીચાર ધરાવનારું નથી.

- ૧ (૧૧૧) હદવાળા (યાને આએ ફુનીઆંની હયાતીને લગતા) ચાલુ વખતના સંબંધની અંદર, જે ચીજનો શ્રેષ્ઠાર થવો નથી. તથા જે ચીજનો શ્રેષ્ઠાર થવો છે. તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

- ૨ જાણવું કે, હદવાળા ચાલુ વખતના સંબંધની અંદર, જે (શાખ્શ) અહુરમજ્દની ઇચ્છાવાળો, અને પોતે ઘાત વગરની હાલતમાં રેહનારો
૩ હોએ તેનીથી પોતાને મારેનો ફેરફાર થતો નથી. આએ ફુનીઆંની ઓલાદ, ઘાતવાળી સ્થિતીમાં જન્મ લેનારી છે. આએ ફુનીઆને લગતી જે ઓલાદ ભલી દીનવાળી છે, તેને ભલાઈથી (આએ ફુનીઆંમાં) દર વખતે ક્તેહમંદ હાલતે રેહવું છે. અને જે યુરી દીનવાળી ઓલાદ છે, તેને યુરાઈથી રેહવું છે. જે ભલો (દાદાર) વખાણ કરવાબેગ છે, તેને લગતો સવાબ કરવાથી (માણસને) નેક બદલાવાળું બનવું છે. અને જે

* આએ સેકત જે જરતોશતીઓ આપણા ધરમને લગતી કેળવણી લેવા છતાં ફુનીઆઈ મોત તથા લાલચ તથા જરતોશતી ધરમના બંધારણના કાએ દાની છુટ મેળવવાની મતલબથી, દેવપ્રસ્તી ઊલટા ધરમના રૈવાજ તથા ફરમાનોને આપણા ટોળામાં તેની અડ રાખેઆ વગર ચલાવવા માંગતા હોએ અને તેવા પોતાનાં અધરમી કામમાં સુધારા સહમજતા હોએ તેઓને લાગુ પડે છે.

ધીકારવાંજોગ બુરો (અંબ્રમધનીઉશ) છે, તેને લગતું પાપ કરવાથી (માણસને) સજા ભોગવવીછે. એજ પ્રમાણે બીજી ચીજોનો વખત પ્રમાણે ફેરફાર થવો તથા ઘણીએક રીતે કામને લગતો કુનીઆમાં કારોબાર ચલાવવો છે. તેજ પ્રમાણે (માણસનાં) બદનને બાળપણથી જવાનીમાં, તથા જવાનીથી જઘંકીમાં, અને નાદાનીથી વાકેફગારીની હાલતમાં, તથા બદીથી લલાઈમાં, અને અપવીતરાઈથી પવીતરાઈમાં ફેરફાર થવોછે. જે વસ્તુ ફેરફાર થવા જોગ નથી. તે તેને લગતી કુશોશ (યાને હીલ-ચાલ) થી હુમેશાં તેમ થાએછે. જેમકે ચંદ્ર પોતે તેને લગતા વખત ઉપર જુદી જુદી રીતે ફરેછે. જે પ્રમાણે તે ચંદ્ર, અંદર માહ (યાને બીજના ચાંદ)ની હાલતમાંથી, પુરમાહ (યાને અરધ ચાંદ)ની હાલતમાં અને પુરમાહની હાલતમાંથી, વીરુપેતથ માહ (યાને પુનમના ચાંદ)ની હાલતમાં આવેછે. સુનેરી વખત રૂપેરી વખતમાં, રૂપેરી વખત ફેલાદી વખતમાં અને ફેલાદી વખત લોહડાંના વખતમાં મળેછે. ત્યારે ધરાની (યાને જરતોશતી મજદીયસનાન)ઓની સ્થીતીમાં ઘણીએક રીતનો ફેરફાર થવો છે. અને જેમ ઘણાંએક માણસોની, તેમજ બીજાં જાનવરોની, હાલત એ વેળા તેની આગળી આએ કુનીઆને લગતી જે હાલત હતી તેમાંથી નેસ્તીમાં આવવું થશે.*

૪

જે ધરમગુરુઓનો તરીકો, ધરમી ઇચ્છાવાળો (લોકોના) આતમાને હુમેશાં લલાઈની ઉલટમાંથી બુરાઈની ઉલટમાં ફેરવવાનો છે. તોઓનો ધરમ ખરેખરી બુરી ઇચ્છાવાળો છે. કારણકે તેઓ લલા મજહુબની ઇચ્છાને ઉલટી આંખે જોવાથી તેની ઇચ્છા રાખનારને તેથી મના છુરનાર છે. તેઓ આજની ઇચ્છાને કાલે ઉલટી જોવાથી પસ્તાવો કરનારા કેહવાયછે.

૫

* આએ ઉપર જણાવેલા ચંદ્રમાહના ફેરફારની વીગત માહ નીઆ-એશના પાક અવસ્તામાં જણાવેલીછે તથા વખતના ફેરફારની ખીના જદે બેહમન યક્તમાં આવેલીછે.

- ૧ (૪૧૧) જોતી શક્તીવાળું (યાને સહમન ધરાવનારું) આદમી,
પોતાને સુધારનારું તથા ચહડતે દરજ્જેનું બનાવનારું છે.
અને ઊલટી શક્તી (યાને ખુરી ખુદિ) વાળું આદમી,
પોતાને ઘટાડનારું તથા કાએદાસરનાં લોકોમાં પોતાને
કંગાલ બનાવનારું છે, (તે આદમીનીઓ) નું, ભલી
દીનનાં લખાણ મુજબનું જીકું જીકું વરણન.

- ૨ જાણવું કે, આદમી જેવાની શક્તીવાળું, તેનામાં જાતી અકલ
હોવાથી છે. અને તે (જાતી અકલ) તેના આતમાને હયાતીને લગતી
આંખ છે. અને તે (આંખ)નો સુધારો તેનાં અન્તકરણની ઉપર
બેહમનનું જોર હોવાએ છે. તથા તેના ચહડતા દરજ્જાનો વધારો, દીનને
લગતી દાનાઈના કલામેા સાંભળવાથી છે. અને તેનો ઘટાડો દીનને
લગતી દાનાઈના કલામેા સાંભળવાથી કુર રેહવાએ (યાને દીનને લગતી
માહીતગારી નહીં મેલવવાએ) છે.
- ૩ (આદમી) ચોરાએલી અલકવાલી કહ્યતનું, અકોમનનાં ઉપરી,
૪ પણાંની તેની ઉપર જાસ્તી હોવાએ છે. (આદમીની સહમન શક્તી-
વાળી આંખ ત્રણ તરેહની છે). તેમાંની એક (આંખ) સઘળી રીતે
૫-૬ ખોલલી હોએ છે. બીજી આંખ તેથી વધારે ખોલલી છે. અને ત્રીજી
૭ આંખ અરધી ખોલલી છે. અને આએ તરીકાથી કામ કરનારાં આદમી
૮ નીચે જણાયા મુજબ પાંચ તરેહનાં છે. એક સઘળી ખોલલી આંખવાળું,
૯-૧૦ બીજી વધારે ખોલલી આંખવાળું, ત્રીજી અરધી ખોલલી આંખવાળું,
૧૧-૨૨ ચોથું ઘણી બંધ થએલી આંખવાળું. અને પાંચમું સઘળી બંધ
થએલી આંખવાળું.
- ૧૩ સઘળી ખોલલી આંખવાળું (આદમી), તેનાં અન્તકરણ ઉપર
બેહમનનું (યાને ભલા વીચારવાળી જેમી શક્તીનું) રેહડાણ પુરતું હોવાએ
છે. અને (માણસને) કુખી થવું તેનાં અન્તકરણની અંદર અકોમન
૧૪ (યાને ઉલટા વીચારવાળી શક્તી)નો વીચાર હોવાથી છે. માણસ—દીનની
દાનાઈથી મોહટાઈવાળું, દીનના કલામેાના સંબંધથી (યાને દીનને
૧૫ લગતી પુરતી સહમનથી) છે. આએ દરજ્જે ચહડતી અકલ—
૧૬ અગમજી—અને જેમી વીચારના સબબવાળો છે. (માણસને)

અકલની આંખનું વધારે ખોલવાપણું, તેનાં અન્તકરણમાંથી અંધકાર
અકોમનનો વીચાર તદ્દન દુર કરી ખોતાનાં અન્તકરણની ઉપર બેહુમનની
બલુકદાર રોશની રાખવાએ, તથા અકલનાં બળથી દીનની દાનાઈને લગતા
કલામોનો સંબંધ રાખવાએ (યાને અવસ્તા પઢવાએ) છે. આએ મરતબો ૧૭
હયાતીને પીછાણવાનો, ચહુડતો દરજ્જો મેળવવાનો, અને આગેવાન
કીરતી હાસેલ કરવાનો છે.

(અકલને લગતી) અરધી આંખનું ડંધાડું રેહવું, (ખાણસનાં) ૧૮
અન્તકરણની અંદર બેહુમનની આંખી રોશનીમાં (તેની રોશનીનો)
વધારો કરવાથી તથા અન્તકરણની અંદર પંથરાએલા અકોમનના
સાચાવાળા (અંધકાર) વીચારને વધારે દુર કરવાથી છે.

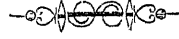
(ખાણસ) દીનને લગતી મધ્યમ દાનાઈવાળું, તે દીનના કલામોના ૧૯
સંબંધથી (યાને દીનની દાનાઈવાળા અવસ્તા પઢવાથી) છે. આએ પદવી
હયાતીને લગતી દાનાઈ અને ઈમાનને લગતી સહમજથી છે.

(આદમીની) અકલવાળી આંખનું વધારે બંધ થવું, અન્તકરણની ૨૦
ઉપર બેહુમનની રોશનીનો પ્રકાશ નબલો હોવાથી અને અકોમનના
વીચારનો સાચો અન્તકરણની અંદર વધારે નાખવાથી તથા દીનની
દાનાઈવાળા કલામોનો ઘણોજ થોડો અભ્યાસ કરવાથી છે. આએ ૨૧
પદવી આએ ફનીયાની હયાતીને લગતી જાતને ખોટું ફરમાવવાના
સમયને લગતી છે.

(આદમીની) દાનાઈની સઘળી આંખનું બંધ થવું, તેનાં અન્ત- ૨૨
કરણમાંની બેહુમનની આંખી રોશની જતી રેહવાથી અને અન્તકરણની
અંદર શખતી ઉપજવનારા અકોમનનો વીર (પુરેપુરો) આલુદે થવાથી તથા
તેની સાથે દીનની દાનાઈના કલામો નહીં પઢવાના હોવાથી છે. આએ પદવી ૨૩
તેની હયાતીને હાણી પોંહચાડનારી, ધુળ કરનારી, દુઃખ તથા સખતી
ઉપજવનારી અને નુકશાન પોંહચાડનારી તથા અકલની શોધને
બંધ કરનારી છે.

- ૧ (૧૧૮) ખલકના પાદશાહો કેવી તરેહના છે, તેને લગતી સહમજ ભલી દીનના ખોલાસા ઊપરથી.

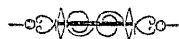

- ૨ જાણુવું કે, ખલકના પાદશાહો, નીચે જણાવેલી ચાર તરેહના
૩ છે. જેમાં એક સુધરેલો, બીજો ઉમેદવાર, ત્રીજો ધાસ્તીવાળો અને
૪ ચોથો બેચેનીવાળો કહેવાય છે, તે વીશેની સહમજ. જે સુધરેલો
પાદશાહ છે, તે પોતાની રૈયતને લગતા બુરા વખતની સહમજ ધરાવ-
નારો અને તેની રૈયતનો નાશ થવાની આગમજ તેને લગતા ઉપાયને
સાડ ફીકર રાખનારો હોય છે.

- ૫ જે ઉમેદવાર પાદશાહ છે, તે પોતાને લગતાં નુકસાનના વખતની
સહમજ ધરાવનારો છે, અને તે પાદશાહ દાનાઈથી તે હુલાકીને લગતા
૬ વખતને સારી હાલતમાં આવવાની ઉમેદ રાખનારો છે. જે પાદશાહ
ધાસ્તીવાળો છે, તે પોતે બુરી બુદ્ધીવાળો છે. અને તે પાદશાહની બુરી
બુદ્ધીથી, તેને લગતા બુરા વખતની ધાસ્તી રાખવાએ તેનો સારો
૭ વખત હોવા છતાં, તે હુલાકીને આધીન થાય છે. જે બેચેનીવાળો
(યાને ગભરાતવાળો) પાદશાહ છે, તે પોતે બુરી બુદ્ધીવાળો છે. અને તે
પોતાની હકુમતની અંદર હુલાકીને લગતા વખતને પેહેલાંથીજ
(રહમતને સાડ) સુધારનારો નથી.

- ૧ (૧૧૯) દાદાર, આએ ફુનીઆના લોકોને મીનાઈ ફુનીઆના
સુધારાને લગતાં કામ કરવા સાડ પેદા કરનારો છે. અને
એમ આપનારો (અમ્રમઈનીઝિશ), આદમીઓને
અધે ફુનીઆમાં નુકશાન કરવાનું કામ કરાવનાર
વસીલા તરીકે છે. તે વીશે ભલી દીનને
લગતો ખોલાસો.

- ૨ જાણુવું કે, આએ ફુનીઆની અંદર દાદારે આદમીઓને પેદા
કીધાં છે, તે મીનાઈ ફુનીઆને લગતી જાતને જેમદાર કરવાનાં કામ કરવા
સાડ છે. વળી તે (આદમી) ની જાતને (આએ ફુનીઆમાં) જીંદગી આપવાનો

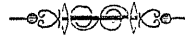
સમ્યક્ માણસની અંદર ઇતિહાસની અતિ લગતી દાનાઈ બખ્શવાથી છે. આત્માને મારેની ઇચ્છા કબુલ રાખવા, (યાને સરંજામ પોંડ્યાડવા) સાડ, આએ ફનીઆને લગતાં બદનનું પાલણ કરવા સાથે અહુરમઝદની દાનાઈવાલાં સવાબનાં કામો કરવાં છે. કેમકે તેની હૈયાતીને લગતો વીચાર, બંધે ફનીઆના કારોબારને સાડ લાએકનો છે. ૩

એવ આપનારો (એહરેમન), લોલની મારફતે માણસની પાસે બેઠ ફનીઆમાં હાંણી તથા નોકસાંન પોંડ્યાડનારાં કામ કરાવનારો છે. તે સમયથી (માણસ) યુરાં મોતવાળું, યુરી બુદ્ધીવાળું, બદકાર, દીનની સમજ વગરનું, લોભી, અપ્રમાણીક ઇચ્છાવાળું અને ઉલટા વિચારવાળું રહે છે. અને તેવાં ઇતિહાસનો એહરેમનને લગતી જીંદગી મેળવનારા છે. તથા તેઓ પોતાના દેવ અને દરજ્જાનાં કામોથી આદમીઓને ઘણા નજીશ તથા યુરા દેખાવનાં બતાવનાર છે. કારણકે લોલની ઇચ્છા, આત્માને લગતાં અપ્રમાણીક કામ કરવાથી આદમીને બેહેસ્તના કાયદાથી બેતસીબ કરનારી છે. જે આદમી મીનોઈ ફનીઆમાં ઇજા પામવાને લગતાં તથા બેઠ જેહાનમાં આત્માને નોકસાન પોંડ્યાડવાનાં આએ ફનીઆમાં કામ કરનારું તથા બદનને લગતી જીંદગી ગુજરનારું છે, તે યુરા (અંબ્રમઝનયુશ) ની ઇચ્છાથી પાપી બનવાને મારેનું છે. તેનું કામ જાણીજોઈને બદકારીને સાડ દીનનાં રાન વગર મારામારી કરવાનું, યુરી બુદ્ધીથી ગુનાહ કરવાનું, સવાબને મારેનો ઢોંગ કરવાનું, અને આવતી ફનીઆને મારે પોતાને સુધારવા તથા રવાનને છુટકારો આપવાનાં બંધે કામથી, પોતાને નકામું કરવાનું છે. જેથી તેહને મીનોઈ ફનીઆમાં પોતાને ઇજા ભોગવવી અને રવાનને હાણી પોંડ્યાડવી તથા રાહમાડ ઇચ્છાથી દોષખમાં દુઃખ ભોગવવું છે. ૪

લોલને મારવા સાડ ધીરજ છે, (કારણકે તે ધીરજ) આત્માને મારેની જે ઇચ્છા તે આત્માને નીમખહરામ બતાવવાને મારે લુટ કરનારી છે, તેને દાબી નાખનારી છે. યુરા વીચારની શક્તિને (માણસની અંદરથી) હાંકી કાઢાડવા સાડ, લલા વીચારવાળી શક્તિ છે. તેલલા વીચારવાળી શક્તિ, નીમખહરામ બતાવનારી યુરા વીચારવાળી શક્તિ જે અહુરમઝદની ઇચ્છાની લુટ કરનારી છે, તેને દાબી નાખી (માણસનાં) અંતઃકરણ ઉપર પોતાની જગા કરનારી છે. ૫

- ૭ જો આદમી જાતે અકલમંદ હોયછે, તે અકલવાળું માણસ બુદ્ધી-
વાન રવાનને લગતા આત્માની અંદરની ઇચ્છાથી ધીરજની મારફતે
લોભને દુર કરનારૂં છે.
- ૮ (માણસ) ભલા વીચારવાળી શક્તિની હિંમેશની દોસ્તી રાખવાથી,
બુરા વીચારવાળી શક્તિ, જે અંતકરણ અને ઇચ્છાને (માણસની) અંદર
(સવાખનાં કામને સારૂં) સુસ્ત કરનારીછે તેને દુર કરનારછે. અને તે(ભલા
વીચારવાળી સક્તી) અંતકરણ તથા ઇચ્છાની મારફતે આત્માની પ્રમા-
ણીક ખાહેશ મુજબનાં કામો આપ્ને કુનીઆમાં કરાવનાર તથા તેનાં
બદનને (નિકીથી) પાલનાર છે.
- ૯ (માણસે) દીલની અંદર ધીરજ રાખવાથી, તેની ઇચ્છાની અંદર
સવાખનાં કામોની સહમજ પેવસ થાયછે. અને તે (આદમી) તેની
ઇચ્છા, વીચાર, અને વચનથી આ કુનીઆમાં ધરમને લગતાં કામ કરનારૂં
થાયછે. અને તે આપ્ને કુનીઆમાં બદનની પરવરશીની તથા દીનની
દાનાઇવાળાં સવાખનાં કામો કરવાની ઉલટ લીએછે. આવતી કુની-
આને સારૂં પોતાને જોબદાર બનાવવાને માટેનાં કામ કરેછે—અને
(પોતાનાં) રવાનને સુખી હાલતમાં લાવવા સારૂં તેને લગતા અવસ્તાના
ભાગો પહેછે. અને તેથી દોખખથી છુટકારો મેલવેછે અને ખુશી રહેછે.
- ૧૦ વળી આત્માને લગતી ઇચ્છાની અંદર, સુસ્તી-સહમજ વગરની
કેળવણી—આલસાઇ—અને ચોરીની બુરી સહમજ, રાહજો (દેવદરજો)-
ની તરફથી હોય તેને માણસે હાંકી કાઢવી. માણસ તેને લગતા લોભથી
બદકાર બનેલુંછે. અને તે જાલમ લોભવાળી આલમને લગતી ઇચ્છાથી,
માણસ અપ્રમાણીક ફરેહબુતના જેવું થાયછે. તથા બુરી બુદ્ધીના
જોસ્સાથી, બદકારીવાળાં—દીનની સહમજ વગરનાં પાપી માણસ તરી-
કેનું બનેછે. અને બુરી બુદ્ધીથી મારામારી કરનારૂં અને દુઃખકારક
ખવાસનું થાયછે. જ્યારે માણસની અંદર દુઃખની ઇચ્છા પેવસ થાયછે,
ત્યારે તે બુરી ઇચ્છાથી પાપ કરીને ગુનેહગાર થાયછે. અને આપ્ને
કુનીઆમાં તે માણસ અપ્રમાણીક અને એવવંતું બનેછે. માણસ
મીનોઇ કુનીઆનો પોતાને સીનગાર આપવા સારૂં, દીન ઉપર ધ્યાન
આપવાય છે. અને તેથી પોતાનાં રવાન તથા બદન એ બેહુને ઇજા,
ગમ અને નુકસાનથી દુર રાખનારૂં છે.

(૫૦૦) દાનાઈ અને યુરી યુદ્ધીની સહમજ—તેને લગતો ૧
 સીનગાર—તેનું મુળ તથા અપ્પશેશ—કયુલાત—સુધારો અને
 વધારો તથા દાનાઈને લગતી મોટાઈ અને યુરી યુદ્ધીને લગતાં
 ઊનડપણું વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણુવું કે, દાનાઈને લગતી સમજ, જે કોઈ તેના આત્માની ૨
 પક્ષવાળો હોયછે, અને તે આત્માને લગતી આંખને (યાને અંદરખાનેની
 જેથી અંકલને) અંદરને લગતી વસ્તુઓને ચોકસાઈથી જોવા સારું
 ખોલ્લી રાખનારો છે તેમાંછે.

દાનાઈને લગતો સનગાર—દાનાઈવાળું માણસ જે પ્રમાણે ૩
 પોતાની ધૃષ્ટા ઉપર દીનનો સુધારો કરનારી—તથા આદમીઓની
 અંદર સારા ગુણો—સવાબ—પરહેઝગારી અને નેકતામીનો વધારો
 કરનારી હકુમત ચલાવેછે તેથી છે. અને દુનીઆની અશોધનો વધારો
 કરનાર વસીલા તરીકે હોવાથી છે.

દાનાઈનું મુળ—દાદારની જાતી દાનાઈ છે. અને દાનાઈની પોતાની ૪
 પેદાએશોની અંદર અપ્પશેસ કરનાર, દાદાર પોતેછે. દાદાર પેદાએશને પોતાની ૫
 તરીકે કયુલ રાખનાર, તે (પેદાએશ) ની અંદર તેની પોતાની કહ્યમત
 હોવાએછે. તે (પેદાએશ) ને ભલો બેહમન (યાને નેક વીચારવાળી જેથી ૬
 શકતી) મીનોઈ દુનીઆને માટે સુધારનાર તથા અગમચેતી આપનારછે.
 વળી દાનાઈનો (દુનીઆમાં) દરેક ઠેકાણે એવી રીતે ફેલાવો થાયછે. કે ૭
 જે કોઈ ધરમી દાનાઈવાળો હોયછે, તે આએ દાનાઈને લગતી સમજથી
 પોતાને ચઢતે દરજ્જેનો બતાવેછે. વળી દાદારની અસલ જાતની ૮
 મારફતે રોશન મીજેની અંદર કેટલેક દરજ્જેની સમજ, રોશનીવાળા
 (ચન્દ્રો) થી રીહેછે. જે આદમી સમાઈવાળું હોયછે, તે તેને લગતી
 કેટલીએક સાચા લોકોની સમજથી, સરવેથી ચઢતે દરજ્જેની જાતવાળું
 બનેછે. એજ પ્રમાણે માણસને સખાવત, સેહનશક્તિ અને બીજા
 ભલા ગુણવાળું બનવું છે.

વળી યુરી યુદ્ધીને લગતી સમજ, જે કોઈ પોતાના આત્માની ૯
 પક્ષવાળો હોયછે, તે તેના આત્માને લગતી આંખની નજરને આત્માને
 વાસ્તેની વસ્તુઓને જોવાથી બંધ કરનારો છે તેથી છે. જે પ્રમાણે

અંધારાને લગતી સમજને જે કોઈ તેની હયાતીને લગતી પક્ષવાળો હોયછે, તે (જેમ) તેની બદનને લગતી આંખને તનને લગતી નજરે (ચીજોને) જોવાથી બંધ કરનાર છે તેમ.

- ૧૦ યુરી યુદ્ધીને લગતો સનગાર, યુરી યુદ્ધીવાળું ઇનસાન પોતાની ઇચ્છા અને અંતકરણ ઉપર જે પ્રમાણે માણસની અંદર બદી, ફરગુણો, પાપ, અપવીતરાઈ અને બદનામી ઉત્પન્ન કરનારી સત્તા ધરાવનારી વસ્તુ તથા ફનીઆતી નેકીને હાંણી પોંહ્યાડનારો વસીલો હોવાથી છે.
- ૧૧ યુરી યુદ્ધીનું મુળ, પેલી યુરી યુદ્ધીવાળા (અંબ્રમઇન્યુશ) ની જાત છે. યુરી યુદ્ધીવાળો (અંબ્રમઇન્યુશ) દાદારની પેદાએશમાં બેલાવાની નજર રાખનારો છે. જે આદમીની અંદર તે (અંબ્રમઇન્યુશ) ની યુરી યુદ્ધી છે, તે આદમી (પોતાના) આત્માની સમજની આડે આવનારા સખબ તરીકે છે. અને તે આદમી પોતાની ઇચ્છા ઉપર યુરી યુદ્ધીથી કંગાલીઅતભરેલી હકુમત ચલાવનારું છે. તે આદમી પોતાને સુધારનારું તથા વધારનારું તેની અંદરની યુરા મનવાળી ગેબી યુરી શક્તિથી છે. અને તે (યુરી યુદ્ધીવાળા) થી દરેક ઠેકાણે દુઃખ એવી રીતે ફેલાએછે, કે તેની યુરી યુદ્ધીના ફરગુણોથી (લોકો) નજીસ બનેછે. અને તેને લીધે માણસ દેવદરજની માફક આ ફનીઆતી હીલચાલ કરેછે.
- ૧૨ જે ધરમશુર્યો ડહાપણ વગરની યુરી યુદ્ધીથી આદમીઓનાં અંદર દાદારતા વસીલા તરીકેનું કામ કરનારા છે, તેઓનો ધરમ દેખાવમાં દાદારની દાનાઇવાળા ધરમને લગતો છે. પણ યુરી યુદ્ધીને લીધે તે (ધરમ) ફનીઆતી અંદર માણસનો ઘટાડો કરનારો, નાશ કરનારો અને તેઓની ખરાબી કરનારો છે. અને તે (ધરમશુર) પેલા યુરી યુદ્ધીવાળા (એહરેમન) નું કામ કરવા સારૂ આદમીઓની અંદર વસીલા તરીકે છે. તથા આદમીઓને અને ફનીઆને નુકસાન કરનારો છે. જે (ધરમ) યુરી યુદ્ધીને લીધે આદમીઓને તથા ફનીઆના લોકોને ઘણાં કંગાલ બતાવનારો અને બેહુ ફનીઆમાં દુઃખ ખમનારાં કરનારો છે. જેને લીધે જે કોઈ દાનાઇવાલો છે, તે યુરી યુદ્ધીને મેલવનારો નથી. પણ દાનાઇથી આદમીઓની અંદર કામ કરવા એ, આદમીઓને આખા હાલતવાલાં કરનારો તથા તેઓનો આભાર મેલવનારો થાયછે.

તેઓમાંથી (યાને ઉપર જણાવેલા ધરમગુરુઓમાંથી), જેઓ કહે છે ૧૩
કે, આદમીની અંદર રાત્રી પેલા યુરી બુદ્ધિવાળાની તરફથી
અપાયલું છે. અને તેનીથી આદમી બનેલું છે. તો જે યજ્ઞાંને લગતું
આદમી છે, તેની અંદર યુરી બુદ્ધિ કેમ રહી શકે. તેમજ યુરી દીનના
સંપુત યજ્ઞાંની દાનાઈવાળા કેમ થઈ શકે! જ્યારે આદમીના કરવાથી
તેની અંદરનો આત્મા થઈ શકતો નથી, ત્યારે વગર જાનવાળું બદન
યજ્ઞાંની તરફથી કેમ કરાઈ શકે? અને તે વાજબી કેમ કહેવાય?

જે કોઈ, આ તરીકાને માટે પેદા થયલું હોય, તો તે આદમીને ૧૪
લાયકતું નહીં હોય. દરજની સહમજવાળું આદમી યજ્ઞાંને લગતું કામ
કરવાને કેમ શક્તિવાન થાય? નહીં જોઈ શકનારું આંધરું માણસ
છુટકારો મેલવવા માટેનું કેમ કહેવાય? જે તે નહીં જોઈ શકનારું
આંધરું માણસ, તેને લગતાં કામો કરવાથી યજ્ઞાંનું સાથી કહેવાતું હોય
તો, પેલો યુરી બુદ્ધિના સમજવાળો (અંબ્રમધન્યુશ) યજ્ઞાંના જેવો ચઢતા
દરજનું જોનારો ગણાય. અને વગર દીનના કામોવાળા સાથીઓથી
જોવાને લગતી આંખ હોવી જોઈએ. જે ઉપરથી દેખાઈતું છે કે જોવાની
આંખ આ બંધે શક્તિના સમજવાળાં કામોથી એટલેજ માણસની
અંદરની દાનાઈ અને યુરી બુદ્ધિથી છે.

આદમીની અંદરની યુરી બુદ્ધિના વસીલાથી કરાયલું કામ ૧૫
યજ્ઞાંની તરફથી જણાયલું નથી. આદમીની અંદરની એ પ્રમાણેની
(યુરી બુદ્ધિ) થી થાયેલું કામ આત્માને લગતું નથી. તેનો સમજ
એ કે આત્માને લગતું કામ માણસની અંદરની યજ્ઞાંને લગતી
દાનાઈવાળી કૌવતના વસીલાથી છે. ધરમી કામ પવિત્રાઈ અને ૧૬
નીતીથી બને છે, તે એબને બલવાવનારી યુરી બુદ્ધિથી જણાયલું નથી.
કારણકે જેમ માણસની અંદરની દાનાઈવાળો વસીલો, તેનાં મુળને
લગતું જે કામ કરવાનું છે, તે શક્તિને લગતું કરનારો છે. તેજ પ્રમાણે
માણસને એબીઅલ કરનારી શક્તિનું મુળ, આદમીની અંદરની યુરી
બુદ્ધિની શક્તિ ધરાવનારા વસીલાથી છે. માણસની અંદર જે દાનાઈનો
પ્રતાપ આપનારો ઉપરી (યજ્ઞ) છે, તે દરેક ઠેકાણે તેને માનદ્યસની
દીનને લગતી સહમજ આપે છે. કે જે દાનાઈવાળા રૂપનામીનો
તરફની જાતી બુદ્ધિ છે. અને આદમીની અંદર જે યુરી બુદ્ધિનો ૧૭

લોભ આપનારી શક્તિ છે, તે દરેક ઠેકાણે દેવની દીનને લગતી સહમજ આપે છે. જેની યુરી બુદ્ધી યુરી બુદ્ધીવાળા અંધમધન્યુશને લગતી છે.

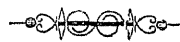
૧૮ એજ સમયથી ગેબી વરધીના કરનાર દાદારની પક્ષવાળાં આદમીઓ સવાબનો વીચાર રાખે છે, સવાબને માટેનું બોલે છે, અને સવાબના કામો કરે છે. અને (ખોદાતાલાનો) આભાર માને છે. અને તેને આબાદ હાલતમાં રાખનારો ઉપરી ખોદા તેનાં તે કામોનો નેક બદલો તેને આપનારો છે.

૧૯ જે આદમીઓ પાપનો વીચાર રાખે છે, પાપી વચન બોલે છે અને પાપી કામ કરે છે, તે ખોદાનો આભાર માનનારાં નથી; તેઓ તે તનને લગતાં (યુરી) કામ કરવાથી, સજાને લગતાં થાય છે. અને તેથી તેઓ વગર મુજવાળાં (યાને પોતાના પેદા કરનારથી જુદા પડેલાં) ઠરે છે.

વળી પેલા ધરમગુરુઓનું કહેવું છે કે, આદમીઓની અંદર તે યુરી બુદ્ધીવાળા વસીલાની કહ્યતને ખોદાએતાલાએ કરેલી છે. ત્યારે ખોદાએતાલાએ, જે ગુનેહગાર માણસો પાપને વીચારે છે, બોલે છે અને પાપ કરે છે, તેઓને તેને માટેની સજા કરવા તથા દુઃખ દેવા અને કંગાલ બનાવવા સાડ કેમ કહેવું છે? વળી અહુરમઝદને લગતો સવાબ કરનારાં આદમીને તે આદમી સવાબ કરે છે તેથી ખોદાનો આભાર માનનારી દાનાઈવાળો તથા તેને આબાદ રાખનારા ઉપરી યજ્ઞદેવી તરફથી તેને ચહુડતે દરજ્જોનો બદલો આપવાનું શા વાસ્તે ફરમાવેલું છે?

૧ (૧૦૧) જે આદમી દરજ્જને લગતું છે, તેની હીલચાલ તેને લગતી હોય છે. તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ બ્રાહ્મણ કે, દરજ્જ (યાને કુરગુણી શક્તિ), પોતાના સંબંધવાળાં આદમીને પોતાને લગતી કુશેશ કરનારું બનાવે છે. આદમીનું રવાન ચલકારવાળું છે. અને તે રવાનનો પોશાક (તેનું) શક્તિવાન બદન છે. ગોસ્પંદ અને આએ કુનીઆને લગતી બીજ પેદાએશની હયાતીનું બનવું માણસની માફકનું નથી. (માણસની અંદરની) તુરી શક્તિ

(યાને યજ્ઞ), તે દરજના સંબંધથી માણસને જીવું રાખવાના વીસીલા તરીકે છે. કારણકે પેલા (દરજ) ને લગતો શોક રાખનારાં આદમીને તે (દરજી) થી એમવાળું બનવું છે. નુરમંદ (યાને યજ્ઞ) શક્તિ, આદમીને વગર હયાતીનું બનાવનારી શક્તિ, એકદમ તેની ઉપર નહીં પોંડ્યે, તેટલાંમાં તેને દાબી નાખે છે. જ્યોત્તે (વગર હયાતીનું બનાવનાર)ની કોઈ (ધજ) તે (માણસ) ને થઈ શક્તી નથી. અને તેથી કોઈબી (દરજી શક્તિ), તે (આદમી) ને હયાતીમાં મોતની હાલત આપી શક્તી નથી; એજ તેને મારેની સારી અને કબુલ રાખવા જોગ સાક્ષી છે. વળી પેલા સખી પોંડ્યાડનારા (દરજ) ની સખી ઉપજવનારી કલ્પતની હીલચાલને, માણસની અંદરથી દૂર કરવાને મારે, ખોરેહવાળા યજ્ઞ શક્તીવાળા છે. તેને લીધે આતમાને પોતાને બીમાર થવું નથી—તથા (દરજના) બંધ વગર (યાને ગુનાહની કસુર વગર આતમાને દોષખમાં) કેદ થાવું નથી. સઘળાં આદમીઓના આતમાને હમેસની હયાતીવાળાં રેહવું, યજ્ઞની જાતથી છે. તેમજ (દરજને આદમીની અંદરથી) જીવે કરવાના સંબંધવાળી યજ્ઞ શક્તી આદમીની અંદર હોવાથી, તેને હલાક થવું નથી—બલકે તે યજ્ઞ, બંધે કુનીયાનાં સંકટથી માણસને સુધારનારા અને (સંકટની તરફ) તેને નહીં જવા દેનારા છે. અને તેઓની હમેશની સંગતથી, માણસ પોતાનો સંબંધ, પેદા કરનારાનાં મુળ (સ્પેનામીનો) ની સાથનો રાખે છે. (યજ્ઞથી) સુધરેલું માણસ, ચહડતે દરજનો ઉપાએ કરનારૂં તથા તેને મારેનો મરતબો મેલવનારૂં અને તેની અંદરના દરજને લગતી વગર કાએદાની હીલચાલથી પોતાને જાલવનારૂં તથા કંગાલીઅત અને બેહુંદાપણું વગરની હીલચાલ કરવાથી રોશનીવાળી (યાને યજ્ઞ) મરદાનગીથી દરજને હાંકી કાહડનારૂં થાય છે. માણસ દરજથી છુટકારો મેલવવાએ, પોતાને પેલી કુનીઆમાં ચહડતે દરજનાં સુખવાળાં મકાંનમો ઘણી મજાહથી રાખનારૂં છે.

જે કોઈ પોતાના કાએદાને સારૂં, દરજની કંગાલીઅતથી તથા તેને લગતી બેહુંદી મેહુનતની હીલચાલથી અને તે દરજના સંબંધથી પોતાને સાચવેલો રાખે છે, તે પોતાથી દરજને હાંકી કાહડે છે. અને દરજની કલ્પતવાળી હીલચાલ કરવાથી માણસને નીચાં અને કુઝબલરેલાં દરજનાં મકાંનમાં બંદીવાન તરીકે રેહવું છે. બલી દીનની અંદર જણાવેલું છે કે, કશકેરેતિ (યાને છેલ્લા સુધારાના વખત) સુધી, (માણસને) પેલાં દોષખના દરજ (અંધમધનીઉશ) થી ખોરે રસ્તે ઉતરવું છે. અને તે

ઋશકેરેતીના વખત ઉપર, એમ આપનાર (એહરેમન) ને (કુનીઆનાં લોકો-
માંથી) હાંકી કાઢવામાં આવશે. તથા (તે વેળા) ખલકનાં લોકોને દાદારની
કહ્યતવાળા ધરમી પ્રતાપનું મેલવવું છે. જે વેળા દોળખથી છુટકારો
મેળવનારાઓને (અશો લોકોથી) મોટાઈનું મેલવું છે. તથા કેદીઓના
દોળખથી છુટકારો થવો છે. આતમાની જે શક્તીઓ (આએ કુનીઆનાં
બદનથી જુદી પડેલી છે, તે (રીસ્તાબેનના વખતમાં) યજ્ઞદોની મદદથી કાએમ
રેહનારી છે. અને તેની જુદાગીનું પાછું એક થવું છે. (એટલેજ રવાનની
સાથે જીવ—બોધ—અખો અને ફરોહરને પાછું જોડાઈને મીનાઈ જેહાનમાં
જવું છે.) અને (તે વેળા) નુરી રવાનને તેને લગતાં બદનનો શક્તીવાળો
પોશાક (યાને યજ્ઞદી કહ્યત ધરાવનારું બદન) આખ્યામાં આવશે. તથા
તે વેળા દરએક જણને પુરતી ખુશી સાથે આરામ અને બુન્નેરગીથી રેહવું છે.

- ૧ (૫૦૧) રૂપેનામીનોની તરફથી તેને લગતી કહીઅતની
સહમજ, એ તરેહની બુદ્ધિથી અપાએ છે. તે વીશે
ભલી દીનને લગતો ખુલાસો.

- ૨ જાણવું કે, રૂપેનામીનોની તરફથી (ખાણસને) ખોદાઈ બુદ્ધિવાળી
શક્તીની સહમજ, એ તરેહથી અપાએ છે; તેમાં એક અગમબુદ્ધિની
૩ અને બીજી ચહુડતો દરજે મેળવવાની સહમજ છે. જે અગમબુદ્ધિને લગતી
સહમજ છે, તે પુરતી કુશેશથી એમ આપનાર દરજને હાંકી કાઢવા સાડું,
ખલકને સેવટની ફતેહ મેળવવાને લગતી તથા તનપસીનને વખતે સઘળી
પેદાએશને હમેશની નેકીથી સુધારવાની છે. અને જે ચહુડતો દરજે
મેળવવાને લગતી સહમજ છે, તે છેલ્લા સુધારાને ખાટની કહવતનો વધારો
કરવા સાડું લોકોનો વધારો કુનીઆમાં ચાલુ રાખવાને લગતી છે.*

* જરતોશ્તી ટોળામાં દીનનાં ફરમાન મુજબ આરત અને મરદનું જોડું
શાદીને લગતા દીનના તરીકાથી ૧૫ વરસની ઉંમરે બનાવવાનું છે, તે ફરમાન
મુજબ જરતોશ્તીઓના મોહટા ભાગ હાલમાં બેદરકારીથી ચાલે છે. અને બપલાં
ફરમાન મુજબની ઉંમરે શાદી કરતા નથી. અને આરતની તરફથી પદસા
મેળવવાના લોભમાં પોતાની જાનદગી ખરાબ કરે છે, તેઓ ખોદાના તકસીરવાર
થાય છે. અને પોતાની આએ કુનીઆની ઓળાદનો વધારો નહીં કરવાથી તેઓ
ઋશકેરેતીના સુખ અને દરજા વગરના છે.

જે ધરમગુરુઓનો ધરમ, આએ ફુનીઆનાં લોકોને એક બીજા સાથે મારામારી કરાવવાને લગતો તથા લોકોને ક'ંગાલ—બીમાર અને હુમેશની ઇબ્બવાળા બનાવવાનો તથા સઘળા લોકોને હુમેશનાં દોષખી કરવાનો છે, તે (મજહૂબ) ઘણાંએક માણસોને (દોષખના) બંદીવાન કરવાને મારેનો તથા તે મજહૂબ ફુનીઆનો નાશ કરવાને લગતો છે. કારણકે તેઓ જેને ધરમ તરીકે ગણેછે, તે અગમબુદ્ધિ તથા ચહડતે દરજ્જેની બુદ્ધિની સહમજ આખ્યા વગરનો છે. એટલુંજ નહીં પણ તે, (ફુનીઆનાં) લોકોનો ઘટાડો કરવાની બુરી સહમજ આપવાને મારેનો છે. જે લોકો ધરમ કહેવાએછે, તે હુમેશની લલાઈવાળો અને દેવની સઘળી બદી વગરનો છે. અને તેજ ચહડતે દરજ્જેનો (ધરમ) કહેવાએછે.

(૧૦૪) રોશનીવાળી તથા અંધારાવાળી વસ્તુને (એકથી બીજીને) ૧
જવા વગર એકદમ પોહચવું નથી. તથા આએ ફુનીઆમાં
એકે બીજા સાથે ભેલાવું નથી. અને એક બીજાની
સાથે પોતાને પ્રકાશવું નથી. તે વીશે ભલી
દીનને લગતો ખોલાસો.

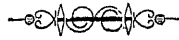
જાણવું કે, રોશનીવાળી તથા અંધારાવાળી વસ્તુને, (એકથી ૨
બીજીને) દુર થવું છે. અને એક બીજાની સાથે ભેલાવું નથી. તથા આએ
ફુનીઆની વસ્તુનું જણાવું, તેજ આપનારી તુરી વસ્તુ (યાને રોશની આપનારી
ચીજો ખોરશેદ—ચંદ્ર—અને આતશ) ની મારફતે છે. આતશની રોશની
એકદમ નીકળવાએ, તે (આતશ)ની અંદર ધુમારાનું ભેલાવું નથી.
ધુમારો જે છે, તે એબ આપનારા (એહેરેમનની તરફના) આતશની (યાને
દોષખના આશતની) રોશનીને સારું છે. અને તેને આતશની રોશનીનું
કારણ જણાવેલું છે. વલી આતશ બહેશત અને દોષખની નીશાન તરીકે છે.
તેની પોતાની જે રોશની સારો દેખાવવાલી, બામદાદને લગતી, પેદાએશ
ને ઉધરલાવ આપનારી અને ખુશી બખશનારી તથા ગરમીવાલી
છે, તે બેહશતને લગતી છે. અને દોષખ કે જેની અંદર બુરી—સજા-
ના કાએદાવાલી જાતને ઘટાડનારો કરનારી તથા કુખ આપનારી બદબોએ
ધુમારા સાથની રોશનીવાલો આતશ છે, તે એબ આપનારા એહેરેમનને

લગતો આતશ છે, જેની ગરમી ગુનેહગારોને બારનારી, નોકસાન કરનારી અને હાણી પોહ્યાડનારી છે, તે દોળખને લગતી છે.

- ૩ જે ધરમગુરુઓ પોતે દેવાનગીથી, જે દોળખનો આતશ કહેવાયેછે, તેને બેહશતને લગતી રોશની જે પેદાએશને ચહડતે દરજેની બનાવનાર, ખુશનોમાં ચલકાટ આપનાર, (પેદાએશનો) વધારો કરનાર અને ખુશી બખ્શનારછે, તેની સાથે સરખાવે છે. અને તેને લગતી વીગત દોળખને લગતા આતશની ગરમીને સાડ આપેછે; પણ બેહશતને લગતુ રાન પેલાં દોળખને કેમ લાગુ પડે ?

- ૧ (૫૦૫) યજ્ઞો અને દેવોની માપ્રકનાં (આદમી)ઓ વીશે,
ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

- ૨ જાણુ' કે, ગણતરી અને ધારણાની અંદર, જે આદમીઓ યજ્ઞ અને દેવની માપ્રકનાં જાણવામાં આવેલાંછે. તેમાં જુરી દીનવાલા ધરમગુરુઓથી વેગલા, અથોરનાનો; જુરી દીનવાળા પાદશાહ અને પેહલવાનોથી વેગળા, અશ્રેશતારો, બખીલ કુતબીઓથી એહલાએદા, નરતોક્તી ખેડુતો, અને બદકારીથી એહલાએદા, ભલા પેશેવરો, યજ્ઞોતું કામ કરનારાછે.
- ૩ જુરા ધરમગુરુઓથી નજસ બનેલા પાપી અથોરનાનો—જુર. પાદશાહ પેહલવાનોથી નજસ બનેલા પાપી પાદશાહ પેહલવાનો—બખીલ ખેડુતોથી નજસ બનેલા પાપી વાસ્ત્રીયુશો અને બદકારીથી નજસ બનેલા પાપી પેશેવરો, દેવતું કામ કરનારા છે.
- ૪ ગણતરીની અંદર નેક સાયાવાળો (યાને યજ્ઞાંથી પ્રતાપ મેલવેલો) હાકમ—સાચો નીઆધીસ—પરહેંગાર—નેક સખાવત કરનાર—દીનની ઉપર નજર રાખનાર—સંતોષી—પેદાએશની અંદર સખાવતથી માન ભોગવનાર અને નાપાકોને ધીકારનારો છે.
- ૫ આબાદ દોલતવાળો શખ્સ, ખોદાના તાબેદાર વીચારવાળો અને તેજ પરમાણેની બીજ ચાલથી ખોતાને ચલાવનારો તથા જે કોઈ સંકટમાં હોય તેને સખાવત કરનારો, વીચાર શક્તી ઉપર દબાણ હોવા છતાં સાચું ખોલનારો—અને હકુમતના વખતની અંદર ખોદાનો આભાર માનનારો છે.

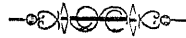
વેર રાખનારો નીચ્ચાધીસ, ખોટો ચુકાદો કરનાર—દોલતમંદ હોવા ૬
છતાં કંગાલ અને વગર સંતોષવાળો—ઘણા બુરા બખીલોને શક્તી-
વાન કરનારો—અને લોભ વગરના માણસને ધીકારનારો—તથા જે કોઈ
દોલતમંદ તથા તેવીજ હાલતના વગર દીનવાળા હોય, તેઓને
દોલતની અંદર વધારનારો—અને જે કોઈ ચુગલી કરવામાં ખુશીના
વીચારવાળા તથા હુકુમતની અંદર વેર રાખીને ઇજા દેનારા હોય, તેઓ
દેવ તથા દરજની મીસાલનાં આદમીઓ છે.

જે આદમીઓની અંદર દેવનું મુતલક ભેલાણુ નથી, તેઓ ૭
ખાલેસ યજ્ઞદાની માફકના પવીત્ર છે. બલકે યજ્ઞદાની કેટલીએક દાનાઈ
તથા સારા શુણવાળા છે. વળી જે આદમીઓ કેટલીએક બુરી બુદ્ધિ
તથા બીજા દુરગુણોવાળાં છે, તેઓ દેવની માફકના છે.

જે ધરમગુરુઓ દેવનાં મુલને મલતા છે, તેઓનો ધરમ તેજ બુરી ૮
બુદ્ધિવાળાં મુલને લગતો કેહવાયેછે. તેથી ખચીત, તે ધરમવાળા,
તેઓની બુરી બુદ્ધિને લીધે દેવની માફકના કેહવાયેછે.

(૫૦૦) આદમીને ચહુડતે દરજેની દાનાઈ તથા સહમજ ૧
મલવા વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

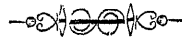

બાણુનું કે, આદમીને દાનાઈ તથા સહમજનું મલવું, નીચે જણા- ૨
વેલી એચ્ચાર તરેહથી છે. એક આતમાને લગતી બુદ્ધિવાળાં માણસને ૩
પ્રતાપી થવું, પેદાના કરનાર દાદારથી છે. બીજું—દીનના કલામોની ૪
સહમજનો વધારો કરનાર આદમી, આતમાને લગતી બુદ્ધિથી છે. ત્રીજું— ૫
આતમાને લગતી અકલના કલામોથી, (એટલેજ દીનના કલામોની સહમજથી
અંદગી કરવાયે), ઓલાદની સગાઈ (દીનની સાથે) ધરાવનારાઓને કીરતી છે.
ચોથું—આયે તરણે વસ્તુઓને મદદ કરનાર તથા તેઓને ખોરાક આપ- ૬
નાર, માણસનાં અંતકરણ ઉપર રેહકાણુ રાખનારો બેહમન અમસાસ્પંદ
(યાને ખોદાઈગણી આંખશક્તી) છે. જેનામાં આતમાને લગતી દાનાઈ છે, તે ૭
અહુરમજ્દની સહમજ (લોકોને) સારી રીતે આપનારો અને ભલી દીનની
સહમજથી, આતમાને લગતી સરવેથી સરસ અકલનો વધારો કરનારો છે.

- ૮ આતમાને લગતી અકલના કલામોથી, (એટલેજે દીનના કલામોની સહમજથી અંદગી કરવાએ), તેઓનાં અનંતકરણ ઉપર ભલા વીચારવાલી એલાદને બલવવાની શક્તી રેહવાથી, તેઓને તરેહવાર રીતની સરદારી મલેછે. અને તેથી તેઓમાં ગેબી દરૂજને (પોતાની) અંદરથી હાંકી કાહડવાની સહમજનો વીચાર જોડાએલો રેહછે. તથા તેવો તે પોતાની અંદરની અહડતે દરજેની દાનાઈ તથા સહમજથી, બેહુ કુનીઆની બુજેરગ નેકીને પોતાની કરવાથી, સરદારોની અંદર માન ભોગવેછે.

- ૧ (૫૦૫) જુદી જુદી તરેહના પાદશાહો વીશે, ભલી દીનને લગતો બોલાસો.

- ૨ બાણુવું કે, જુદા જુદા વખતની રીતભાતવાલા પાદશાહો, નીચે બાણાવેલી ૮ તરેહના છે. એમાં ચાર વખાણુ કરવા લાએકની અને ચાર બદગોઈ કરવા લાએકની પદવીવાલા છે.
- ૩ વખાણુવાળેગ ચાર પદવીવાલા પાદશાહોમાં એક અગમ-બુદ્ધિવાલો; બીજો સઘલા લોકોનો સંભાલ કરનારો; તરીજો ધણો સંભાલ કરનારો અને ચોથો આતમાની જાળવણી કરનારો (પાદશાહ) છે. જે પાદશાહ પોતે અગમબુદ્ધિવાલો છે, તે દાનાઈવાલા (અહુરમજ્દ) ની શક્તીવાલો અને વખતને પીછાણુનારો છે. (જે પાદશાહ) સઘલાઓનો સંભાલ કરનારો છે, તે (પોતાની) ગોસસાને લગતી શક્તીને ખારવાએ, પોતાની હુકુમતને બલવાન કરનારો છે. અને તે(વા ગુણ) થી તે પાદશાહ પોતાની રચતની હયાતીનો નાશ કરનારી તથા તેને ખરાબ કરનારી જે વસ્તુઓ છે,
- ૪ તેને સુધારનારો છે. જે પાદશાહ આતમાને લગતી શક્તીઓથી વાકેફગાર છે, તે હલાકીના વખતમાં (પોતાની રચતનો) ધણો સંભાળ કરનારો છે. વળી તે પાદશાહ આતમાને લગતી તે દુરઅંદેશી સાથે, જે કાંઈ દાણાઈને લગતી શક્તીઓ છે, તેની મદદથી હુકુમતને પાએદાર રાખનારો છે. અને તેની રઈઅત તેથી ઉલટભરેલી રેહછે. જે પાદશાહ તેના આતમાને લગતી દાનાઈથી, તેને લગતી દાનાઈ ધરાવનારા લોકોની શક્તીઓને

ઉલટમંદ રાખનારો છે, તે તેને માટેની હુલાકીને, નેકીના વખતની અંદર ફેરવનારો તથા તેની હુકુમતમાં પુરતો સુધારો કરનારો છે.

જે પાદશાહ પોતે દુરઅંદેશ હોએ છે, તે યુરી બુદ્ધિવાલા કમ- ૮
અકલોનો નીચ વખતમાં સઘલી રીતે બચાવ કરનારો છે. તથા જેબી
મદદથી તેઓને લગતો વખત નેકીની અંદર ફેરવાઈ શકતો હોએ, તેવી
પોતાની દુરઅંદેશીથી (તેઓનો) તે સંભાલ કરે છે. અને તે પાદ-
શાહની હુકુમતથી તેની રયત મોટી ઉમેદ રાખનારી (યાને ચહુડતે
દરજેની જીનદગી ગુજરનારી) છે.

વલી જે પાદશાહ તેને માટેની નેકીના વખતથી તથા આતમાને ૯
લગતી દુરઅંદેશીથી ચહુડતે દરજેના ઉલટવાલો રહે છે, તેની સહમજ
શક્તીને દાનાઈ તથા હુકુમતને લગતા પુરતા સુધારાથી કાયમ રહેવું છે.

જે પાદશાહ આતમાને લગતી દુરઅંદેશીવાલો છે, તે યુરી બુદ્ધિ- ૧૦
વાલી મન શક્તીઓથી તથા હુલાકીવાળા વખતથી આતમાનો સંભાલ
કરનારો છે. અને તેને લીધે તે પાદશાહ અગમબુદ્ધિનો ખેતાબ ધારણ
કરનારો છે. તથા તેની ઉલટવાન રદઅતની મદદથી તેનું રાજ કાએમ
રહેનારું છે. જે પાદશાહ પોતાની રયતને માટેનાં સુખનો ઉમેદવાર ૧૧
છે, તે પોતાની અગમબુદ્ધિથી તેની શક્તીઓને ડાહપણની અંદર તથા
વખતને નેકીની અંદર અને હુકુમતને પુરતા સુધારાની અંદર ફેરવનારો છે.

માર (તરેહના પાદશાહો) રયતની સંભાળ કરવાની ગીબત અને ૧૨
નાલેસીને લાએકના છે. જેમાં એક (રયતનો) સંભાળ નહીં કરનારો અને ૧૩
તેને વારેઘડીએ નોકસાન કરનારો (પાદશાહ) છે. બીજો—સંભાળ કરવામાં ૧૪
નબલો અને થોડું નોકસાન કરનારો છે. તરીજો—વગર એકીનવાળો અને ૧૫
વારેઘડીએ રયતને કુખ કરનારો છે. અને ચોથો—આતમાને સંભાળ કર- ૧૬
વાથી છોડી દેનારો અને તેને નોકસાન કરનારો છે.

એમાં, જે પાદશાહ આતમાને લગતી અગમબુદ્ધિ વગરનો છે, તે ૧૭
યુરી બુદ્ધીની શક્તીવાળો—નોકસાનવાળા વખતમાં રયતનો નહીં
સંભાળ કરનારો—અને પોતાનાં રાજને જલદીથી હાણી પોંડ્યાડનારો છે.
તથા તેની પક્ષનું જલદીથી ખરાબ થવું છે.

જે પાદશાહ બીહુકન હોએ છે, તેની રયત ધાસ્તીભરેલી રહે છે. ૧૮
આતમાને લગતી વગર દુરઅંદેશીથી, તેની શક્તીઓ યુરી બુદ્ધિવાળી

બનેછે. અને તેનો વખત હલાકીને લગતો હોયછે. તથા તેનું રાજ વગર આરામને લીધે જલદીથી હાંણી પોંહચવા જોગ બનેછે.

૧૯ જે પાદશાહ આતમાને લગતી અગમબુદ્ધિ વગરનો હોય્છે, પણ તેની મનશક્તીઓ ડાહપણુવાળી હોય્છે, તે તે હલાકીના વખતમાં નબલા લોકોની બનતી પાસબાની કરનારો છે. જે (પાદશાહ) તેની રચતનો સંભાળ કરવામાં નબલો હોય્છે, તેની હકુમત તેની દાનાઈવાળી શક્તીઓથી નોકસાન કરવામાં મધ્યમ જોરવાળી છે. તથા તે પાદશાહ તેના આતમાને લગતા તેમજ હલાકીને લગતા વખતને માટેની પદ્મબુદ્ધિને લીધે પોતાની રચતનો ઘણોજ ડર રાખનારો છે. માટે તે પાદશાહે તેને લગતી અગમબુદ્ધિ વગરની સહમજને—તથા તેને લગતા ઘણા ધાસ્તીવાળા વખતને અંને પેલા યુરી બુદ્ધિવાળા (અંબ્રમધનીઉશ) ની ઉલટી સહમજ શક્તીઓને પોતાથી પાછી ફેરવવી. તેમજ ખરાબી કરનારા યુરા તાબેદારોને લગતી વગર સંભાળવાળી હકુમતને સુધારવી સજવાર છે.

૨૦ જે પાદશાહ આતમાને લગતી અગમબુદ્ધિ વગરનો છે, તે યુરી બુદ્ધિવાળા (અંબ્રમધનીઉશ) ની સહમજ શક્તીવાળો છે. અંને (પોતાના) યુરા તાબેદારોની ખરાબીથી, (પોતાની રચતને) જાળવનારો નથી. તથા યુરા વખતમાં રચતનો મજબુત બચાવ કરનારો નથી; પણ જલદીથી તેઓને હાંણી પોહચાડનારો છે. જોકે તેણે પોતાની ઉલટી બુદ્ધિને હલાકીને માટેના વખતની અંદર તુરત ફેરવવી જોય્છે, પણ તેનામાં અગમબુદ્ધિ નહી હોવાથી, તે હલાકી પોંહચાડવાને માટેના વખતને, તેણે જલદીથી કેમ ફેરવવો ? તે તેને જણાતું નથી. જોથી તેની હકુમતને હાંણી પોંહચવાની તેની રચત ઘણી ધાસ્તીમાં રહેછે. અંને તે પાદશાહને તેથી ઘણો ભય રહેછે.

૨૧ જે પાદશાહ આતમાને લગતી દુરઅંદેશી વગરનો છે, તેને તેની યુરી બુદ્ધિવાળી મનશક્તીને લીધે હલાકીવાળા વખતને તથા તેની વગર આરામવાળી હકુમતને પોંહચેલાં નોકસાનને પાછું ફેરવવાની ઘણી ધાસ્તી રહેછે.

૨૨ જે પાદશાહ આતમાને લગતી અગમબુદ્ધિ વગરનો હોય્છે, પણ તેની સહમજશક્તીઓ દાનાઈવાળી હોય્છે, તે (પાદશાહ) વખતને જોધને ખરાબીથી આતમાનો સંભાળ કરવા સાથે તેની અંદરની દાનાઈવાળી કહ્યતોના પ્રતાપી જોરનાં ઉપરીપણમાં તેનામાં જે તેની

હકુમતને ખરાબ કરવા માટેની અગમ્યબુદ્ધિ વગરની કહ્યત હોય છે તેને છોડી દીધે છે. અને તે પોતાની રૈયતને લગતી ધાસ્તી રાખનારો પાદશાહ, તેની હકુમતની સંભાળને સારું, તેને લગતો ખુબીવન્તો વખ્ત (ખોદાની હજુરમાં) ચાહે છે. અને તેથી, તેને લગતી પેલી યુરી બુદ્ધિને, અગમ્ય બુદ્ધિવાલી શક્તીની અંદર ફરવું તથા હલાકીવાળા વખતનું તેનીથી ઉલટાવું છે. તથા તેની હકુમત જે વગર આરામવાલી અને ખરાબી પોહ્યવાની ધાસ્તીમાં છે, તેનો ફેરફાર થાય છે.

(૧૦૪) દરૂજની (યાને અંબ્રમઈનીઉશની) સખતી ઉપજાવનારી ૧
કેશેશને લગતા વખતનું, રપેનામીનોની પેદાએશની અંદરથી
(સેવટે) નાબુદ થયું છે. તે વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણવું કે, ભલી દીનની અંદર જણાવેલું છે કે, દરૂજ (અંબ્રમઈનીઉશ) ૨
ને વખતની હદ જણાવાની આગમ્ય, (એટલેજ એહરેમનને પોતાની હારનો
વખત નહીં જણાવાને લીધે), પેદાના કરનાર દાદારનો અને તેની પેદાએશને
લગતી (યબદ અમેશારૂપંદોની) શક્તીએનો ધીકાર કરવાએ તથા પોતાને
સારું ખોટું વીચારવાએ, (યાને ખોટું અભીમાન રાખવાએ), તે સરવેથી ચહ-
ડતે દરજ્જેની શક્તીવાળા દાદારની તથા તેની પેદાએશની સામણે તે (પેદા-
એશ) ને હૈયાતી વગરની કરવાની લડાઈ કરનાર થાયેએ. અને તેથી તેને
સરવે વાતની સહમજ ધરાવનારા દાદારે પીછાણેએ. તેથી તે દરૂજને પુરતી રીતે
આજેજ થવા વીશે લડાઈ કરવાની હદ આપી. તથા તે દરૂજ સાથે કેટલીએક
મુદત મુઘીની હદ કીધી. અને તે મુદતવેર દરૂજને તેની ખોટી કહ્યતવાળી
લડાઈની અજમાએશ આલુ રાખવાની છુટ આપી. તથા તે હદને માટેના ૩
વખતનું પુરું થવું ખોરશેદને લગતી આસમાની ચાલ અને તેને લગતા
એરાદા (યાને દોર) ની પુરવણીથી (મુકરર કીધી) છે. દરૂજની લડાઈનો નાસ
થવો, સુરયની ચાલની વારેઘડીએ ઢીલ થવાએ છે. અને ખોરશેદને તેને લગતું
ફરવાની વારેઘડીએ ઢીલ કરવાએ, સખતી ઉપજાવનારા દરૂજની સર-
આતમાંની સખતી ઉપજાવનારી લડાઈ કરવાનું પડી ભાગવું થઈ હતું.
શરૂઆતમાં, ૭૦ દાહડા અને રાત પુરી થઈ તાંબુવેર, દાદારની કહ્યત
(યાને યબદ અમેશારૂપંદો) ની મારફતે, (દેવો અને યબદ અમે-

શાસ્ત્રપંદાને) એક બીજા સાથે લડાઈ કરવાથી, દરૂજની (યાને અંધમધ-નીહસની) હાર થઈ હતી. એ વેળા ખોરશેદ આસમાની એરાદાથી (યાને ચાલથી) અટક્યો હતો.

- ૪ બીજું—જરતોશતને માટેનો હજારો, (યાને જરતોશતના દોર) ની આગમનનો વખત પુરો થાતી વખતે, (યજ્ઞ દેવો વચ્ચે) ફરીને એક બીજા સાથેની લડાઈ થઈ હતી. અને તે સપ્ત લડાઈ કરવાની હદ ૧૦ દાહડા અને રાત સુધીની હતી. જરતોશતના હજારાની આખેરીએ, હોશેદરના હજારાનું શરૂ થવું છે. અને તેને (યાને હોશેદરને) અહુરમજ્દની સાથે (દીનને લગતી) પુછપરછ કરવી છે. તે વખતે ખોરશેદને આસમાની દોર (યાને યુરૂજની) ચાલની અંદર, અહુરમજ્દની કહ્યતને સાડું ઉભું રેહવું છે. અને તે (વખતની) લડાઈથી, દેવોની હાર થશે. આએ વખતે
- ૫ ખોરશેદનો તેની ચાલમાં અટકાવ થવાથી જ ઢીલ થવી છે. તે હોશેદરના હજારાની આગમનનો (જરતોશતનો હજારો) પુરો થાવાના વખતને લગતી છે, અને તે (જરતોશત) ના (હજારા) પછીની લડાઈ ઘણી સખત રીતે થવાની છે. અને તે ૨૦ દાહડા અને રાતની હદવાળી છે.

- ૬ હોશેદરનો હજારો પુરો થતાં હોશેદર માહુનું અહુરમજ્દની હજુરમાં દીનની પુછપરછને સાડું જવું છે. એ વેળા ખોરશેદને આશમાની એરાદાથી (યાને ચાલથી) તેનાં મઠકની અંદર રેહવું છે. અને દાદારની ચહડતે દરજ્જેની કહ્યતથી તે લડાઈથી (દેવોની) હાર થાશે. અને ખોરશેદને તેટલો વખત તેની ઘટતી રીતની ચાલમાં ઢીલ થાશે.

- ૭ એ પછી હોશેદરમાહુનો હજારો પુરો થવાની આગમન (યજ્ઞ દેવો વચ્ચે) પાછી એક બીજા સાથે ઘણી સખત લડાઈ થવાની છે. તે લડાઈની હદ ૩૦ દાહડા અને રાત વેરની છે. હોશેદરમાહુનો હજારો પુરો થતાં, ફતેહમંદ સોસીયોશનું અહુરમજ્દની હજુરમાં દીનને લગતી પુછ પરછ કરવા સાડું જવું છે. એ વેળા ખોરશેદને આસમાની એરાદાથી (યાને આસમાની દોરની ચાલથી) તેનાં મથકની અંદર રેહવું છે. અને (એ વેળા) દાદારની ચહડતે દરજ્જેની કહ્યતથી (દેવ દરૂજાને) તેઓની લડાઈમાં પુરતી હાર થવી છે. અને ખોરશેદને તેના આસમાની એરાદાથી ચાલવામાં કહ્યત મલસે. અને દાદારના ઉપરીપણાનું કહ્યત મેળવવાએ તે સોસીઓશ તેની ૫૭ વરસની હકુમ-

તની અંદર, (લોકોના) સુધારાને સારું સઘળા દરજાને હાંકી કાઢશે. અને દરજ (યાને અંધમધનીઉશ) તેનું કહ્યત ટુંટી જવાથી તથા પોતે નકામો થવાથી પોતાને દોષખનાં મકાનમાં નાખશે.

દરજને લગતી સઘલી લડાઈની અંદરની ખોરશેદની ચાલને લગતી ઠીલ, ઉપર લખી જણાવવામાં આવેલી છે. તે દરએક (ઠીલના) વખતમાં, દરજને લગતી સંકટ ઉપજાવનારી લડાઈથી, તે વખતને લગતી ધજા ખાણસોની અને અહુરમજની બીજી પેદાએશની ઉપર ઘણી પોહચશે.

(૧૦૮) પેદાના કરનાર (દાદાર) નું આદમીને માટેનું શરૂઆતની એક ગણતરીથી કરવાનું કામ, તેની પેદાએશને લગતી નવ સુધીની ગણતરીના વીચારે, સરંજામ પોહચી જાશે. તે વીશેની ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણવું કે, દાદારનું પેહલું કામ, આદમીને આએ ફનીઆને સારું હયાતી આવવાનું છે. બીજું—તેને (આએ ફનયાંની) કાયા આપવાનું છે. તરીજું—તેને કામને લગતી હીલચાલ કરાવવાનું છે. ચોથું—જાંદગીને જાળવી રાખનારાઓના સંભાળને સારું, આદમીનાં બદનની અંદર જોઈએ એટલી ખુબી આપનારાં તત્વો જાહેર રીતે આપવાનું છે. પાંચમું—તેનાં જાંનદાર બદનને જવારનારાં તત્વોની ખાહેશ પુરી પાડવાથી (યાને તેને યોગીય ખોરાક આપવાથી) તેને ઉધરલાવ આપવાનું છે. છઠું—(આદમીને) તેના આતમા અને બદનનાં જોડાણની મારફતે તેની જાનદગી ગુજારવાની સહમજ બખ્શવાને લગતું છે. સાતમું—(આદમીને) બદી વગર રેહવાની સહમજ આપવાએ, આતમા અને બદનને એક બીજાની સાથે એક ભલતાં રેહવાથી અમરગ રેહવાનું કારણ બતાવવાનું છે. આઠમું—અમરગીને લગતું છે—જેનો અરથ (રીસ્તાએજના વખતમાં) સઘળાં જવતાં આદમીએને ગયોએદીર*ના સંબંધથી દાદાર વગર મોતનાં કરનાર-

* ગયોએદીર—આએ પેહલવી લોગતની ઉત્પત્તી અવસ્થાના દરજાને હાંકી કાઢવાને યાને “લાંમખી હયાતી” ઉપરથી થાએલી ધારેઆમાં આવે છે. અને રીસ્તાએજના વખતમાં દાદાર અહુરમજ સઘળાં જાનદાર આદમીએને જે ખોરાકથી વગર મોતનાં બનાવશે, તેને આએ વીશેષ નામ લાગુ પડે છે.

૧૦ છે તે વીશેનું છે. નવમું—રપીથયને લગતું કામ છે. જેનો અરથ, સવધ સુખવાલી કેટલીએક દાનાઈ તથા સુખ મેલવવાને માટેની પુરતી ખુશીનો વીચાર, જે પાક દાદારની નેક પેદાયશ છે તેને સેવટને લગતાં સારાં કામ કરવા સાડું આપવાનો છે, તે વીશેનું છે.

૧૧ જે ધરમગુરૂઓ, દાદારનાં પેદાએશને લગતાં પેહલવાં કામનો નાસ કરવાને માટેના છે, તેઓ પેદાયશની અંદર બીભારી અને પાપને આપનારા તથા યુરાઈથી જનમ લેનારાં મુળની મારફતે, મોત અને પાપને (આદમીઓની અંદર) નાખવાએ પેદાયશનો નાસ કરનારા છે. અને તેથી તેઓ ઘણાંએક આદમીઓને હુમેશનાં દોષખી કરનારા છે. તેઓનો આએ મુળને લગતો મજહુબ, પેદાના કરનારને માટેની વગર દુરઅંદેશીથી યુરૂં કામ કરવાને લગતો, તથા સેવટને લગતાં યુરાં કામ કરવાનો અને ખલકના લોકોને દુખ દેવાનો તથા પસ્તાવો કરવાના સખખવાળો કેહવાએ છે. સેવટની ફતેહવાળો ભલો મજહુબ, જે સવાખનાં કામને લગતો કેહવાએ છે, તેથી તે મજહુબ વેગલો છે.

૧ (૫૦૧) (માણસ) ભલું અને તેજવાલું કોણથી છે? તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ માણસું કે, તેજને અવસ્તાની અંદર હુમ રમે—કરીને કેહ છે. અને તેનો અરથ દીનનું ખોરેહ એવો થાએ છે. તેમજ તેનો અરથ (યજ્ઞદી) તેજ તથા પ્રતવનો થાએ છે. જેની મતલબ (દીનને લગતું) બળ અને કહઅતની છે. ભલાને અવસ્તામાં અજાણ વંધુ—કરી કેહ છે. અને તેનો અરથ આબાદીવાળી કીરતીના સખખવાળો થાએ છે. કીરતીનું કારણ સારા ઉદ્દીઓગે છે. વળી એ ખોલોની ભેગી મતલબ કોશેશ અને ઉદ્દીઓગની છે. રમે—એ અમર્ગીને માટેનાં કામની કુશેશને લગતી ગેબી કહઅત છે. જેનું રેહકાણુ માણસની અંદર દાદારની તરફની હુમ અર્વદ—નામની મીનોઈ શકતીનાં (રેહકાણુ) ની મારફતે કેહવાએ છે.

૪ ઉદ્દીઓગને લગતું ખોરેહ, ઉદ્દીઓગને લગતી સઘળી શકતીઓને પીછાણવાને લગતું છે. અને પેદાએશની અંદર તે (ખોરેહ) દાદારની

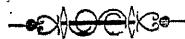
તરફથી છે. અને તે અર્પવદને નામે ઓલખાયે છે. તથા જે ઉદ્ધિઓગની કીરતીવાળો છે, તે તેથી જાણીતો થાયે છે.

આએ (ઉપર જણાવેલા) એ ગુણો, બીજી દરએક નેકીને જનમ આપનારા છે. તેજ અને કીરતી—દાદાર અહુરમઝ્દ જે તેજવાળો અને કીરતીવાળો છે, તેની તરફથી છે અને નુરવાળી જાત અને ચળકાટનું પેદાએશની અંદર પેવસ થવું છે. અને તે તેજ અને ચળકાટથી માણસે ફરવું એમ આપનારની તરફ પોતાને ચલાવવાએ છે. તેમજ તેને (યાને એહરેમનને) (અહુરમઝ્દની) પેદાએશને ઈજા દેવાથી ફરવું, ક્રશોકેરેતીના વખતની તરફ (આદમીએને) ફેરવનારા પેગામબરોના વીચારથી છે. જેમકે અહુરમઝ્દને મારે ભલી દીનમાં કહેલું છે કે :—“ તારા આએ ગુણોના સમયથી, પેદાએશ સેવરે (તારી તરફ) ફરેલી થશે. અને જે વખતે તેને લગતી સેવટની જે કાયા અમરગીને પીછાણવાને મારેની છે, તે સઘળી હયાતીવાળી બનશે. વળી તે પેદાએશ સઘળા અમરગી બખ્શનારા લાએક યજ્ઞદાની પીછાણુ કરશે. અને ખોદાએતાલાની તરફથી તેને અમરગીને લગતું સુખ પોંહચવાએ તે ખુશ રહેશે.”

જે ધરમગુરૂઓ—સઘળા લોકોને પોતાના ધરમથી ક્રશોકેરેતિને લગતું દરએક કુઃખ અને ઈજા બતલાવનારા (યાને આપનારા) છે, તેઓ ઘણાંએક આદમીએને હુમેશનાં દોષખી બતાવવાને મારેનાં છે. તેઓનો ધરમ દાદારની તરફ બુરાં કામ કરવાને મારેનો અને બુરાં સેવટવાળો કહેવાયે છે. અને તેને તેઓ ભલો મનબ કરી કહે છે.

(૧૮૦) જે ભલી દીનવાળો ધરમગુરૂ છે, તે સરવેથી અશો છે. અને જે બુરા દીનનો ઠગારો ધરમગુરૂ છે, તે સરવેથી પાપી છે. તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

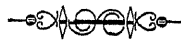
જાણવું કે, આદમીએની અંદર જે દાદારને ઘણો ખુશ રાખનાર છે, તે સરવેથી અશો (માણસ) છે. દાદારને ઘણો ખુશ રાખનાર તે (શખ્સ) છે, કે જે દાદારની ખલકને ઘણો ક્રાએદો કરનારો હોએ. દાદારની ખલકને ઘણો ક્રાએદો કરનારો તે (શખ્સ) છે, કે જે લોકોને દાદારની

ભલાઈવાળી જાતની તરફ ધણો એતેકાદ રાખનારાં બનાવનારો છે. અને તે લોકોને દાદારનાં સંબંધવાળાં કામ કરવામાં ઘણાંજ ઉલટવાન રાખનારો છે. આદમીઓની અંદર તે ભલી દીનવાળો ધરમગુરૂ પોતે ડાહ્યપણવાળો (ગણ્ય) છે. તથા તે દાદારની તરફની ઘણી ખુશી મેળવનારો અને પવીતરાઈએ કરી ઘણાંજ પવીતર છે.

- ૩ જે (માણસ) કુનીઆમાં પેદાના કરનાર (દાદાર)ને ઘણુંજ દુઃખકારક છે, તે ઘણુંજ પાપી છે. દાદારને ઘણુંજ દુઃખ દેનાર તે શખ્સ છે, કે જે દાદારની ખલકને ઘણુંજ નુકસાન કરનારો છે. દાદારની ખલકને ઘણુંજ નુકસાન કરનારો તે શખ્સ છે, કે જે લોકોને દાદારની હુસ્તી (યાને હયાતી) ને મારે ઘણાંજ શકમંદ કરનારો અને કુનીઆનાં લોકો જે કાંઈ કામ કરે તે કામ બુરા જોડાકના સંબંધને લગતાં કરાવનારો છે. અને જે બુરી દીનનો તાપેદાર ધરમગુરૂ છે, તે કુનીઆમાં પાપીઓની અંદર ઘણાંજ પાપી છે.

- ૧ (૫૧૧) કેહી તારીપ્રલાએક વસ્તુ, અશો લોકોને નોકસાનવાળી છે? તથા કેહી ધીકારવા લાએકની વસ્તુ, અશો લોકોને પ્રાએદાભરેલી છે? તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

- ૨ જાણુ' કે, જે વખાણવાળેગ વસ્તુ અશો લોકોને નોકસાનવાળી છે, તે સાચું ખોલવાને લગતી છે. વળી એ વીશે (દીનમાં) જણાવેલું છે કે, જેહાં ખેડુંદા (અંબ્રમધનીઉસ)નું (આદમીઓની અંદર) ભેલાણ હોએછે, ત્યાં સાચું ખોલવાથી અશો લોકોને નોકસાન પોંહએછે. અને કુનીઆની પવીતરાઈને હાંણી પોંહચવી છે.

- ૩ જે ધીકારવાળેગ વસ્તુ અશો લોકોને ફાએદાવાળી છે, તે ખોટું ખોલવાને લગતી છે. વળી એ વીશે (દીનમાં) જણાવેલું છે કે, જાંહાં આદમીઓની અંદર અંબ્રમધનીઉસનું ભેલાણ હોએછે, ત્યાં ચહુડતે દરજેના વીચારવાળા દીનના દસ્તુરોને અશો લોકોના ફાએદાને સાડ ઉલટી અકલથી ખોટું ખોલનાર તરીકે થવુંછે. અને કુનીઆની પવીતરાઈને નજીસ બનાવવીછે.

(૫૧૧) જે માણસ ખોદાએતાલાને ઘણુંજ ચાહનારૂં અને ૧
ખોદાએતાલાને ઘણુંજ ખુશ રાખનારૂં છે, તે ખેડશતની
અંદર ઘણીજ મોટાઈ ભોગવનારૂં તથા ઘણીજ ખુશી
સાથે રહેનારૂં છે. અને જે (આદમી) ખોદાએતાલાની તરફ
ઘણીજ કુશમની રાખનારૂં તથા તેને ઘણું આજેરદેહ
કરનારૂં છે, તે દોળખની અંદર ઘણી નીચ હાલતવાલું
અને ઘણુંજ કુઃખી રહેછે. તે વીશે ભલી દીનને
લગતો ખોલાસો.

ખાણવું કે, જે આદમી ખોદાએતાલાને ઘણું ચાહનારૂં તથા ખુશ ૨
રાખનારૂં છે, તે ખેડશતની અંદર પોતાનાં રવાનને ઘણીજ મોટાઈ આપ-
નારૂં અને ઘણુંજ સુખથી રાખનારૂં છે. અને તે પોતાની કેટલીએક
દાનાધથી (ખેડશતને લગતી) કઢવત આપનાર સવાખનાં કામ
કરનારૂં છે. અને તેની ઈછા એવી હોએછે કે, આરાધના કરવા ભોગ
ફરોહરના જરતોશત સ્પીતમાનની માફક, તેણે તે સવાખ વધારે કીધા
હતે તો સારૂં.

જે આદમી ખોદાએતાલાનું ઘણુંજ કુશમન તથા તેને ઘણો આજેર- ૩
દેહ કરનારૂં છે, તે (દોળખની અંદર) પોતાનાં રવાનને ઘણી નીચ અવસ્થા-
વાલું તથા ઘણુંજ કુઃખી હાલતે રાખનારૂં છે. અને તેનામાં જટલી
દાનાધ છે, તેથી તે પાપ કરવામાં શકતીવાન થાએછે. અને તેની એવી
ઈછા રહેછે કે, તુરકી પાદશાહ અફરાસીઆખની માફક તેણે તે પાપ
વધારે કીધું હોત તો સારૂં.

જે વસ્તુની ઉપર દરૂજ (યાને અંબ્રમધનીઉશ) ની કોશેશ (યાને ૪
હીલયાલ) રહેછે, તે વસ્તુ તેનીથી (આદમીને) ઘણી સખી ભોગવાવનારી
થાએછે. જરતોશતી વડા ધરમચુરૂંઓની હકુમતને લગતું (કયાન) ખોરેહ,*
(પોતાની) હકુમતની ખારફતે ફુનીઆની તેવી વસ્તુએને સુધારનારૂં છે.

* જરતોશતી વડા ધરમચુરૂંને લગતું કયાન ખોરેહ—એની મતલબ રાજની
તરફથી દસ્તુરાંન દસ્તુરને સત્તા સાથે મલેલી ધરમને લગતી હકુમત છે. આગલા
વખતમાં ધરમને લગતી હકુમતનાં બલથી, તે ધરમચુરૂં, જરતોશતીએને ધરમના
ફરમાન મુજબ ચલાવતો હતો. અને જે જરતોશતીઓ ધરમના ફરમાનથી ઉલટા
ચાલતા હતા તેઓને તે વડા દસ્તુર પોતાની હકુમતનાં બલથી સજા કરાવતો હતો.

અને તે કયાન ખોરેહની મારફતે રાજનો સુધારો થાએછે. (એટલે જ દીનની હકુમતથી રાજને લગતો સુધારો થાએછે).*

- ૫ અહુરમઝદની પેદાએશ મઝદીયસ્ની દીનની મદદથી એમ આપનાર (એહરેમન)નો નાશ કરનારી છે. અને મઝદીયસ્ની દીનનું દુનીઆમાં આલુ રેહવું, જરતોશતી વડા ધરમશુરૂઓના યજ્ઞ પ્રતાપથી છે. જ્યાં કયાન ખોરહેના પ્રતાપ વગરનું રાજ હોએછે, તે રાજ (ચતને) નોકસાનકારક થાએછે. અને તે (એટલેજ જ રાજા અહુરમઝદી દીનની કહવત વગરનો હોએછે) તેથી ચતનો ઘટારો થાએછે. યજ્ઞાંની તરફથી પ્રતાપ મેલવેલા જરતોશતી વડા ધરમશુરૂઓની મારફતે, મઝદીયસ્ની દીન (દુનીઆમાં) આલુ રેહવાએ, અહુરમઝદની પેદાએશ એમ આપનાર (એહરેમન) નો નાશ કરનારી છે. અને તેથી પેદાએશની અંદર દરૂજની ઇચ્છાનું પોહચવું તથા દરૂજનું તેમાં રેહવું થતું નથી.

- ૧ (૧૮૩) ધેઆન આપવા જોગ દોલત વીશે,
ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

- ૨ જાણવું કે, ધેઆન આપવા જોગ દોલત, ખેમરગીને લગતા (સવાબના) વસીલાવાળી છે. અને તે (દોલત) ચહડતે દરજેના છેલ્લા સુધારા
૩ તથા છેલ્લી કાયા મેલવવાના ભલા વખતને લગતી છે. તથા તે સેવટને લગતા વસીલાવાળી જ જાહેર દોલત છે, તે ચહડતે દરજેની કાયાને લગતા ભલી શોહસ્તવાળા વીચારને લગતી છે. અને તે જાહેર વીચારની અંદરનો અમરગી મેલવવાને મારેનો વીચાર પેલા સરવે શક્તીવાન તથા સરવેથી સરસ અગમ બુદ્ધિવાળા દાદાર અહુરમઝદની તરફથી કશકેરેતિ (યાને છેલ્લા સુધારા) ને સાડું (જાણસોને) આપ્યામાં આવેલો છે.

* પેશદાદીયાં શેહનશાહ જમશેદે રાજની લગામ પોતાના હાથમાં લેતી વખતે પોતાના વજીરે અને અમીરોને પોતામાં રાજને લગતી કયાન ખોરેહની શક્તી હતી તે વીશે બીચે જણાવેલા મંજુનો કહેવા હતા કે:—

هم شهریار و هم سوبدی
روانرا سوی روشنی را کنم

منم گفت با فرزند ایزدی
بدانرا بدست کوته کنم

આએ પુરાતક આઠમાને છપાતાં થએલી ભુલને લગતું ગુજરાતી શુદ્ધી પત્રક.

સાંકલ્ય.	સર્ક.	સંતર.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૪૬૯	૭	૭	દરેન	દરેજ
૪૭૨	૫	૫	કુપ્પ ભનન	કુપ્પ ભનન
૪૭૬	૨	૨	નીચી	નીચે
૪૮૨	૫	૫	“પીછાણનાર” આગળ વધારે	(બાને ખુશ કરનાર)
૪૮૨	૧	૧	“બુર” કરનાર” આગળ વધારે	(એહરેમન)
૪૮૬	૨	૨	આદમીઓને	આદમીઓ
૪૮૯ (નોટ)	૫	૫	તે તે ગોશ્ત	તે ગોશ્ત
૪૮૯ (નોટ)	૭	૭	અને તે ફરમાન	પણ તે ફરમાન
૪૯૦	૮	૮	લગતી હતી	લગતી દીન હતી
૪૯૦	૨૪	૨૪	તેની હકુમતની	તે ધરમ ગુરની હકુમતની
૪૯૩	૨	૨	મુળોની	મુળોને
૪૯૩	૨૨	૨૨	મુધારા	મુધારાને લગતા
૪૯૬	૧૫	૧૫	જણાવેઆમાં	જણાવેઆમાં
૪૯૯ (નોટ ૧)	૩	૩	બેહદીનેાને	બેહદીનેાને
૫૦૨	૫	૫	(તે આદમીનીઓ)	(તે આદમીઓ)
૫૦૮	૧૭	૧૭	કુત્તીઆમી	કુત્તીઆમાં
૫૧૩	૨૭	૨૭	ઘટાડનારે કરનારી	ઘટાડનારી
૫૧૪	૧૭	૧૭	બુર	બુરા
૫૨૧	૧૧	૧૧	વીશિની	વીશિ
૫૨૫	૧૩	૧૩	આરાધના	આરાધના

CONTENTS.

	PAGE.
Which thing is endowed with life and has relation with life? Why	
is He the giver of life and of this relation with life?	425
The source creating the soul—the helper of its good qualities—things	
that pave the way for the soul into the seed of this world and	
nourish and protect its source in the seed of the body—the pro-	
tector of the soul—the distributor of souls among the creation—	
the actions whereby the soul is rewarded by Ahurmazd and	
meets its original source	428
Speech benefits the soul and prevents harm from coming to it ...	429
The origin of existence and of this material body.	430
The life and death of the soul and the indication of its loss of lustre...	432
Light and darkness and the benefit and harm accruing therefrom ...	433
The faithful through the superior strength of Ahurmazd avert the	
calamities of the times	434
The parts of the body and of the soul	434
The superiority of divine worship	436
The thoughts of the creation regarding the power of God	437
The three orders of men among the Mazdyasnāns who are deemed	
perfect and worthy of confidence	438
The faith of Ahurmazd and the religion of Ahriman—their garment	
and their improvement—their continuance and the names of	
their votaries	438
The Drujas who inflict the first, second and third calamity on men at	
their birth and the means whereby Ahurmazd defeats the Drujas.	439
The indications of rain and the inferences therefrom	440
Smoky and smokeless fires	441
The sufferings of Ganāmīnō and the superiority of Spenāmīnō to	
Ganāmīnō	441

	Page.
The consequences of following Spēnāmīnō and the consequences of following Ganāmīnō	442
The creation of Spēnāmīnō is fully adorned, the creation of Ganāmīnō is full of harm	442
The fear of Ganāmīnō—the continuance of the race of men in the midst of his oppressiveness...	443
Men should regard themselves as servants of God	444
Which of God's creatures are the most powerful?	445
The source of righteousness and the source of sin	446
The abode of the righteous and the abode of the sinful in the next world	447
The reasons why man reaps no advantage from undesirable qualities—the reasons of his success in obtaining various advantages through one single good quality [<i>i.e.</i> the good influence of Zoroaster]	449
The religious man is not polluted when he observes the laws of virtue but he is polluted when he follows the ways of the demons	450
The appointment of men to religious offices after due examination	451
The lawful and unlawful killing of men	452
The seven excellent gifts bestowed upon king Gustasp to enable him to spread the good religion everywhere	453
Who is it that confers benefits on the world? Who deals harm to it?	455
The good and evil qualities of men	457
Things the end and purpose of which are known after creation and things the end and purpose of which are fixed before creation	460
The source and consequences of happiness and misery.	461
Which men have the most exalted, which a middling and which the lowest rank?	462
The men who are of great value, and the men who have no value and who destroy prosperity	463
Substances liable to change and substances which are not liable to change in this finite time	464

The man of understanding who improves himself and the man of evil genius who ruins himself...	466
The various sorts of kings in this world	468
Ahurmazd has created men to enable them to perform deeds for the good of the spiritual world. Ahriman instigates men to evil deeds in both the worlds	468
Knowledge concerning wisdom and evil intelligence—their adorn- ment—their source—the gifts bestowed by them—their improve- ment and increase—the dignity of wisdom and the dreariness of the evil intellect	471
The man influenced by the Druja conducts himself like the Druja	475
The two ways by which the influence and strength of Spenāmīnō are increased	477
Light and darkness do not change places with each other, do not mingle with each other nor do they appear at the same time	478
The men who are like unto the yazads and the men who are like unto the demons	479
How man obtains superior wisdom and knowledge	480
The various sorts of kings in this world	481
The final disappearance of Ganāmīnō from the creation of Spenāmīnō	484
The creation of man and its nine stages	487
How man is made virtuous and full of lustre	488
The priest of the good religion is the most pious of men and the hypocrite priest of the evil religion the most sinful of men	489
The praiseworthy virtue which is not of advantage to the pious and the odious vice which is of advantage to the pious	490
The man who loves God and with whom God is pleased enjoys happiness in paradise and the man who hates God and with whom God is displeased suffers misery in hell	491
Which wealth is most worthy of attention?	492

(۴۴۲) Exposition in the good religion as to what thing is 1
 endowed with life and has relation with life ; and
 why He is the giver of life and of this relation
 with life.

Be it known that all existence in this world is because 2
 of the invisible strength-giving and foresight-inducing
 faculty. And this (existence) is (received) from the Creator,
 bestowing life unseen. All material bodies in this world
 subsist in mutual relation with their souls because of the
 life-bestowing Creator who keeps them in union.

That kind (*i. e.* creation) which in every action fights a 3
 battle with the kind in which the blemish-giving enemy
 (*i. e.* Ahriman) shows himself is making for righteousness.
 And this kind is destructive of the work of Ahriman
 immediately it uses the powerful eyes of this world (*i. e.*
 the eyes of the faith). And by always thwarting Ahriman
 with the greater force of the spiritual understanding it
 meets with the original source (of Spenāminō). Because
 the work of reforming all from (the effects of) the work
 of the Blemish-giver, on the occasion of the last reforma-
 tion, will be done by the kinds which obediently serve the
 Creator. And every man in this world, by reason of the
 soul-faculty (received) from the source of this world and
 (by reason) of the strength of divine inspiration generally
 prefers the Law (*i. e.* religion). It is noted in the good
 religion that because of the purity of the soul (men) acquire
 a body in inward communion with the original source
 (*i. e.* Spenāminō) and because of this communion the soul
 becomes immortal and adorned with the ample light of

eternity in the second life*. (On the occasion of the last day) they will by no means side with the destructive (Ahriman), but (they) will be able (at least) to keep off the destroyer, because Ahriman cannot be bound in fetters by any substance, nor can he acquire existence in communion with the life-bestowing, wise Creator, who is self-existent and endows others with life. Those substances which in their very nature (are given to) destroy and do harm as much as possible—how can these substances be law-abiding (in themselves) and worthy to exist in conjunction with the law-abiding soul (*i. e.* with the religious man)? Earth, water and grass are without law (*i. e.* have nothing in common)—how can these be bound together? The existence of those without the law is akin to that of Ahriman. No creation with a bodily organism is without the connexion of the soul from God; but by reason of the perverse nature of Ahriman every such (creation) becomes harmful. The soul and those others which hold kinship with it (*i. e.* Rawan, Boi, Akho, Farohar) are not such (*i. e.* harmful) but generally they become perverse owing to their contact with Ahriman.

- 4 The priests who are of the nature of Ahriman assuredly take themselves bound before the destructive (Ahriman). And without doubt they lead a life (in the next world) in the woful abode of Ahriman along with harmful objects. How can the harm-doer be of the religion of that life-giving Creator? He who is of God is as he should be; everything belonging to him has

* *i. e.* Spenāmīnō dwelling in the conscience of man keeps him from sin and vice whereby he enjoys eternal happiness in heaven and thus his second life is on that account replete with honour and splendour.

nothing in it of the principle of that destructive (Ahri-man), and he keeps aloof from doing work like unto that of Ahriman. Moreover he who is unfit (*i. e.* as he should not be) exists as it were for doing the work of Ahriman. The man who is become unfit is without any charity owing to his destructive work. The man who is become unfit is, because of his destructive actions, like that destructive (Ahriman) and in every matter uniformly takes his (*i. e.* Ahriman's) place and becomes his instrument on every occasion. Moreover he who is unfit does everything, like the destructive (Ahriman), through base strength (*i. e.* his actions are always on a low moral plane). The man who is become unfit calls every object created through wisdom of a superior order an object of evil creation and its creator an evil creator. Those who live deep in hell describe the creation of the destroyer as being full of wisdom. In these days (*i. e.* of the good religion), to confound the wealth (*i. e.* creation) of the possessor of life (*i. e.* God) with (that of) the destructive Ahriman is not a little to be wondered at. Evil people perversely say that the commandments of the objectionable and destructive Ahriman have been given by the life-bestower (God). Like-wise they say about the soul brought into being by God that it (is not created but) exists of itself. So also through enmity with God they call Him the Destroyer.

- 1 (۳۹۳) Exposition in the good religion regarding the source creating the soul regarding the helper of its good qualities, regarding those that pave the way for it into the seed of this world, nourish and protect its source in the seed of the body and direct its (soul's) distribution ; and regarding the fact that (the soul) by its actions gets its reward from its kin Ahurmazd and meets again (with the original source).
-

- 2 Be it known that Ahurmazd is the Creator of the soul. The soul has been sent by the Creator (into this world) from within the resplendent light of Garothman.
- 3 The fire, water and earth belonging to the spiritual world (*i. e.* the invisible substances in the body) help on the good qualities of the invisible soul. And the fire, water and earth belonging to this world help on the material
- 4 bodies of this world. It is the invisible Yazads that by the lawful commandments of God pave the way for the soul into the seed (*i. e.* the fetus) belonging to this (material)
- 5 world. It is by the grace of God that the source of the body (*i. e.* the soul) enters into it (*i. e.* the body). The soul does its appointed work by making the body work in harmony with its own (*i. e.* the soul's) original source.
- 6 The soul is protected and maintained by its superiors who preside over the understanding within the body (*i. e.* by the Yazads). Truth, charity, gratefulness, contentment and energetic effort (are the qualities which) give freedom and salvation to the soul and make it revered and honoured in both the worlds. The soul maintains its position through
- 7 several divine invisible substances. The soul gets its reward for its actions and becomes exalted through its adorning

source (the Yazads). (The soul) which possesses good qualities returns to its kin (*i. e.* its creator Ahurmazd). The bodies of (men of) good birth which are to be rewarded for their good actions at the time of the Frashōkērētē will do glorious deeds at the Frashōkērētē. Those who will lead the van in the work of the Frashōkērētē will at the epoch of the Tanepashin be rendered fortunate by the omniscient and almighty Ahurmazd in all the regenerated world.

(۴۹۴) Exposition in the good religion regarding the benefit to the soul from speech and regarding the necessity of overcoming all hurt to the soul (by means of speech). 1

Be it known that (the holy God) has given the tongue as a weapon to man. By its speech, men derive great benefit for themselves. And it is of the greatest advantage (to this world) to keep the tongue away from perverted understanding, greediness, wrath and other evil passions which (from their place) in the body always endeavour to turn (the soul) from its right course. When this weapon of the soul can be kept from evil intentions, that is to say, when men prevent this weapon of the tongue from speaking ill, they by their good speaking ward off all harm from it (*i. e.* the tongue) and by their words lead the world aright. 2

(The holy God) has bestowed on man, in his body, the good-thought-understanding, humility, obedience and other invisible good qualities for the work of the tongue, in order to protect it from the evil wishes of the Drujas (*i. e.* evil qualities). Moreover man is like a ruler to rule over his 3

soul-possessing body. Wherefore good invisible powers (*i.e.* the Yazads) love him as a friend. And thus man prevents his tongue from giving utterance to evil wishes and he carefully considers and ponders over words which he holds in readiness for utterance. And he prevents the tongue from giving utterance to evil wishes by the force of his understanding and by the directions of other good invisible powers. If man under the influence of evil thoughts and being incited (thereto) by other (evil)-hopes-inducing invisible powers (nevertheless) pulls in his tongue he benefits his soul by his tongue and overcomes all hurt that might befall the soul. But if he speaks without due deliberation, he is in perpetual fear, keeps off all the superior advantages incident to speech and considerably harms the soul by the contempt into which he falls (among men).

-
- 1 (۳۱۵) Exposition in the good religion regarding the origin of the soul and this material body.
-
- 2 Be it known that, the power which has been created by God from out of His infinite light in order to deliberate about the good religion is called in the Avesta, Athornan* and (the power) is made up of two kinds. Thinking over (the matter) we find that one of these is a spiritual kind (*i.e.* the invisible soul) and the other is the body relating to this world (*i.e.* this perishable body). In its invisible kind (*i.e.* the soul) is seated the faculty of comprehending
 - 3 the spiritual-knowledge-giving religion. The invisible faculty of the soul which induces knowledge of the faith, dwells in the material body, and so the invisible power has

* Zoroaster is meant here.

endowed the body with sufficient understanding. It is due to the proper powers belonging to the soul that the latter is strengthened in its power of fully deliberating about the work relating to its material body. And it is the heavenly Yazads having the knowledge of spiritual things that infuse into this man (*i. e.* Zoroaster) (the knowledge of the religion) for the good industry of mankind. The strength derived from religion, the yearning after God and the presence (in man) of the power of doing good and wise deeds are due to the powers which induce spiritual knowledge. The soul being in union with the material body makes man full of hot ardour (*i. e.* very eager to do good deeds). The name of the religion which expounds the first of these creations (*i. e.* the soul) is Avestak. The people of the world know it as the tripartite religion. The three parts of the scriptures of the good religion are made up each of a third of the whole (*i. e.* 21 nosks) and are separately named (Gāthā, Dādē and Māthrē). The Scriptures which are divided into these three parts and which are called the Avesta are for teaching the people to do good deeds. People (now-a-days) also call them (*i. e.* the scriptures) the exposition of the new religion. In this (Avesta) is given spiritual knowledge concerning the work of life. Through the zeal (inspired by) the instruction in good deeds set down in this religion, people learn the mysteries of the new religion and thereby acquire knowledge. (The scriptures) should be recited in the form of prayers and spread among people by means of sermons. Life is in the body in order to make it attached to religion. He who acquires a name for spreading, by means of sermons, the knowledge of virtue among the people, does (so) owing to the

- spiritual understanding (in him). The angel who is most specially in communion with him is known in the Avesta as Ras or Khoreh—who is said to help the creation in times of affliction. Again (the priest) who relieves the sufferings of men by his sermons is regarded as a reliever of sufferings. Those sprung from his loins are full of light like the sun, the moon and the stars; all the world is at their feet and among successful men they are naturally the most successful. Moreover, by the grace of the spiritual-foresight-bestowing and zeal-inducing inspiration from God, they, like the wind, drive off the Drujas owing to their
- 6 spiritual-foresight-giving power. Those from among the people born in this world, who lead their lives guided by Akoman are looked upon as having been born for a life of evil deeds; just as, in this world, among men and the brute creation there are beings which live and move about in (spiritual) blindness under his (*i. e.* Akoman's) evil influence.
-

- 1 (२५५) Exposition in the good religion regarding the life and death of the soul and the indication of its loss of lustre.
-
- 2 Be it known that the soul lives through wisdom and foresight and dies through evil thought and obstinacy.
- 3 The soul becomes luminous through friendship and questioning-intercourse with wise and foresight-increasing men
- 4 and loses its lustre through friendship, intercourse and conversation with evil rulers of evil genius who depopulate
- 5 the world and turn a deaf ear to the religion of God. And it is accustomed to do deeds of goodness through the

wisdom of the excellent (religion) of holy commandments and it acquires the strength to do deeds of evil through evil and deceitful anger.

(२११) Exposition in the good religion regarding light and 1
darkness and the benefit and harm accruing there-
from.

Be it known that the soul is benefited by the light 2
(*i. e.* the Yazadikhoreh, the active influence of angelic powers) which discloses (to the soul) to an unbounded extent, faith in immortality, cheerfulness, light, love, deliberation and deeds of piety and merit. Just as wisdom and truth are beneficial for immortality, so also the sun, moon and stars are beneficial to water, the vegetable and brute creation, men, rain and other good creations, by averting the damage of Ahriman. Their light possessing as it does this beneficial virtue is known as the reliever of suffering. The light of the sun clears off the obstacle of the sinful (*i. e.* keeps off unholiness) and the light of the sun (also) loosens the fetters of the rain (*i. e.* sends down the rain which was held back). Through (spiritual) darkness the 3
immortal soul suffers harm in (the shape of) fear and terror and dread of blindness, and setting (*i. e.* dying) without doing any work and ignorance (of spiritual knowledge). People are excessively damaged by ignorance, falsehood, the stoppage of the sun in its course, the passing away of (the sun's) heat and by other evils. And this damage is repaired by the working of the Yazads in their midst (*i. e.* in the midst of the evils.)

- 1 (३१४) Exposition in the good religion regarding the superior strength of Ahurmazd by virtue of which the faithful avert the calamities of the times.
-

- 2 Be it known that Ahurmazd has given the Mazdayasnān faith to men to keep off and disable Ahriman down to the Frashōkērētē. Through (this religion) Ahriman is always being broken down in his blooming condition (*i. e.* vigour). And through it (also) the good creation will be continually smiting Ahriman down to the Day of Judgment, without (even) waiting to see him. And people of the good religion will so get the better of each and every intention of Ahriman that he will at that time stand in fear of being disabled and withered up through the good religion and the faithful belonging to it. It will be considered the superior strength of the creator Ahurmazd to subdue and drive out Ahriman and He will thus be encouraged and will (finally) succeed in regenerating the world and exalting the Mazdayasnān faith. These times have been described in the good religion ; so also the other parts of the scriptures of the faith contain the particulars as to the times when the good creations of the Mazdayasnān religion will be under the influence of Spenāmīnō, and when under that of Ganāmīnō and when they will reach the most exalted state and when the lowest.
-

- 1 (३१५) Exposition in the good religion regarding the parts of the body and the soul.
-

- 2 Be it known that the life (of man) springs from the first or the spiritual world, and the union of the soul with all bodies is due to (life), and the union of the soul

with the material bodies of this world is through the limbs of the body. The limbs remain in (normal) order through health and the normal body is the abode of (the soul). Again 3 there are two particulars regarding (the soul). The first is about doing the work relating to the figure, the second about doing the work relating to the wish. The work of the figure is done through the union of the soul with the (potential) body, just as metal is (potentially in) the earth, trees (potentially) in earth and water, and fruits (potentially) in the roots of the trees, and (just as) animals get milk and every other comely thing of life such as feet, blood, skin and hair from vegetable food and water. In like 4 manner other things (are produced) through the instrumentality of the wish, just as the figure-framer-out-of-wood (*i. e.* the carpenter) makes the musical pipes and other things, and the potter makes earthen vessels through wish, and the goldsmith through his wish to make them, makes golden armlets, anklets, nail-pairing knife, ear-rings and finger-rings. In like manner other things are produced by the joint 5 action of the figure and the wish, for instance, man, with (the peculiar human) features, and wheat and other similar grains (the figure of which is potentially in) the earth.* (In such things) the real wish of the maker is to be seen 6 from the face or figure and the limbs.* The sugar-cane grows from the earth and (people grow it because it) is liked for its sweetness, just as, people in these days like to eat clarified butter because of the well-proportioned mixture of sugar with it. The wish (*i. e.* mind) (of man) becomes purer and fresher by the sight (*i. e.* contemplation) of the objects of the universe. It is 7 stated in the religion that man acquires spiritual lustre and

*Somewhat unintelligible.

glory through the presiding influence of angelic powers. In the same manner magician rulers move in the darkness of evil glory through the influence of demons. The knowledge of all kinds regarding this and the other world is derived from this source (the soul ?) as it has been said by the wise men of old that the soul and its parts contain in them all knowledge concerning (the soul).

- 1 (rv) Exposition in the good religion regarding the superior rank of divine worship.
-

- 2 Be it known that, the Yazds shine in men owing to (their) goodness and cease to shine owing to (their) evil.
- 3 There are good men to increase the welfare of the world and wicked men to harm the goodness of the world, hence
- 4 (men) cannot attain to perfection. The most exalted rank of the believer in God is due to two causes. First through the communion of Ahurmazd with the man's soul from the very commencement, his wisdom and Farohar act for the benefit of all. Secondly, it is stated in the religion that at the epoch of the Tanepashin he will obtain a final and complete victory over Ahriman. And by driving out Ahriman once for all (from the world) and by depriving him of his lustre all animated bodies will be regenerated and saved from hell and people of the world will lead useful lives, and at the time of the last reformation all men will be rid of (the reign of) injustice and will live as citizens in the presence of the creator Ahurmazd.
-

(३४) Exposition in the good religion regarding what the
creation thinks of the strength of God. 1

Be it known that every (creation) has thoughts about 2
each of its acts and is in motion for that act. The move-
ments of all creation for each of their good and evil acts are
different, one from the other. The craving of man is 3
towards objects of the most exalted existence, that is to
say, the soul. Every living man has a wish either for
meritorious or for sinful acts. No creature either of the
spiritual or of this world is without such a wish. No man
can think or do anything without this wish. Man becomes 4
exalted because of the thought of the presiding influence
of the angelic powers, for he thereby leaves off the idea of
the work of the one (*i. e.* the idea of sin). He, who when
he has thoughts about the work of his life, is influenced by
the (good) powers of this and the other world, is devoid
of the strength of that other (*i. e.* Ganāminō). By moving 5
uniformly with Ahriman man is placed by Ahriman under
the influence of his (own) stars. And he who in the
industry of his work is as it were an agent of Ahriman
is continually stirred by Ahriman as the latter's own crea-
tion. Just as there is a distinct path for the heavenly
bodies among the sun, moon and stars or just as in the
heavens there are some stars which move in the path of
Ahurmazd and others in the path of Ahriman, so also that
man moves in the path of Ahriman. In like manner fire 6
and water gather strength from the winds; this strength
was primarily given to them to help them in their appro-
priate work and not to enable them to abuse it but by
wishing to move about (violently) for their work (*i. e.* by
not confining themselves within proper limits) they have

7 gone astray and have turned towards evil acts. Those men in whom their wishes prompt them to work for the supremacy of the most far-seeing, exalted and holy Yazads are always doing acts of a superior kind, as being creations in communion with the Yazads.

1 (𐬑𐬯𐬭) Exposition in the good religion regarding the three sorts of men of the Mazdayasnān faith who among workers are considered perfect by Ahurmazd and are worthy of confidence.

2 Be it known that among the workers, three sorts of men of the Mazdayasnān faith who are considered full (*i. e.*
 3 perfect) by Ahurmazd are worthy of confidence. Their particulars are as follows: One is (the judge) doing justice impartially in the sight of God and where the evidence is clear, never injuring any body at all by a false decision.
 4 The second is (the priest) giving after perfect deliberation the necessary instruction to every man through pure fore-
 5 sight derived from God. And the third is (the king) with the lustre of justice (*i. e.* the divinely gifted king) who shines out (in the world) through the grace of the perfect inspiration of Ahurmazd.

1 (𐬑𐬯𐬭) Exposition in the good religion regarding the faiths of Ahurmazd and Ahriman—their garment and their improvement—and their continuance—and the names proper to their votaries.

2 Be it known that the religion of Ahurmazd is the wisdom of Ahurmazd. Its garment is goodness, its adorning

is truth, and its worthy servants are the Yazdanparasts (i.e. worshippers of God) and its end is belief in God. And those who serve it obediently are called Yazdanparasts. And men of wisdom, the wise king and the pious Zoroastrian headpriest are the persons who keep the faith alive in the world. The faith of Ahriman is the evil genius of 3 Ahriman; its garment is virtue-injuring teaching; its adorning is falsehood and deceit; its votaries are the worshippers of demons; its end is faith in the demon and its obedient servants are believers in demons. Its end is demon-worship and it is kept alive in the world by the wicked king and the hypocrite priest who among clever men turn a deaf ear to the teaching of the good religion.

(xv*) Exposition in the good religion regarding the Drujas 1
 who inflict the first, second and third calamities on
 men at their birth and the intentions of Ahurmazd
 opposing the Drujas.

Be it known that the being to inflict the first calamity 2
 on men at their birth is the Druja Akoman. And before
 the act of being born is fully completed he inflicts the
 misery of pain and gives man a foretaste of what he is
 to suffer at the Tanepashin. And this is indicated by the 3
 infant crying at its birth. Vohuman the opponent of
 this Druja shows man the final eternal life (to be obtained)
 at the epoch of the Tanepashin by (the practice of)
 virtue. And this is indicated by the child spending its 4
 time in merriment. The second calamity is inflicted
 by the Druja Āz (Greed). He is the power weakening
 the body of the child by hunger and thirst. The child

by the sustenance of the delicious hunger—satisfying and thirst-allaying milk gets its due deliverance from its creator Ahurmazd and wins a victory over that (Druja). And this food which fully satisfies the cravings of the body is the smiter of the Druja Āz (*i. e.* Hunger). The Druja who inflicts the third calamity is the Druja who harms the body and makes (man) indolent by dishonest (*i. e.* immoderate) slumber. The harm done by him is checked by honest (*i. e.* necessary) and body-refreshing rest.

-
- 1 (𐬨𐬭𐬀) Exposition in the good religion regarding the indications of the object (*i. e.* rain) and the inferences therefrom.
-

2 Be it known that there are four kinds of indication
3 regarding the object in the sky. First is the object itself
4 without any indications, second is the object itself, with
5 (indications) in (the sky), the third is the object itself, with-
6 out (indications) in the sky, the fourth is the absence of the
7 object itself and the absence of any indication in the sky.
8 The object itself without any indications is the rainy
9 season during which the sky ought to be clouded; but
when there are no movements of the wind and clouds
which two are indications of rain, it is to be understood
that the rain has passed away. The object itself may be
with indications in the sky; for instance, when during
summer there are clouds and the wind does not blow and the
clouds are stationary, it is to be understood that this is an
indication of rain. If the object is without indications in
(the sky), for instance, when it is the rainy season and the
birds have built their nests, it must be understood that it
is an indication of rain, that is to say, rain will be falling

down from above. If there is no object itself in (the sky) 10
 nor any indication concerning it in the sky, as when
 during summer the birds have built their nests as an indi-
 cation of rain (*i. e.* protection against expected rain) it must
 be understood that though the sky is not clouded still rain
 must come.

(۳۷۹) Exposition in the good religion regarding smoke- 1
 less and smoky fires.

Be it known that the smokeless fire shines with purity 2
 and has connexion with the worthy Yazads and the 3
 smoky fire contains impure substances and shines with
 a dark lustre—less smoke. For this reason of all smoky
 fires, the fire of hell is the most smoky. The smoky fires 4
 burn in the arable land for dryness, and act as dry heat
 to dry (the land). The fires for drying moisture are (the
 sun and the moon) shining in the sky.

(۳۷۷) Exposition in the good religion regarding the suffer- 1
 ings of the lying Ganāmīnō and the superior rank
 and superior strength of Spenāmīnō.

Be it known that the evil-speaking Ganāmīnō (has 2
 to) suffer, that is to say, he is worsted in the fight with
 the creation of Ahurmazd and turns back to hell. And 3
 Spenāmīnō gets the better of him in that Ganāmīnō
 suffers on account of the defeat of his creation and his
 creation is defeated on account of this suffering. Spenāmīnō
 obtains a victory over Ganāmīnō because Ganāmīnō is
 defeated and his creation is rendered unworthy. The

creation of Spenāmīnō remains united to him in order widely to spread the good religion (in the world) at the last reformation. And Spenāmīnō guides (his creation) by knowledge and foresight. Some of the distresses and pain of Ganāmīnō which are an index, throughout life, of this Druja are suffered by (man) when he guides his soul to evil by the blind eyes of Ganāmīnō, in other words, if the evil genius of Ganāmīnō were not to enter (the soul of) man, man would never fall into the deep pit of hell.

- 1 (३४४) Exposition in the good religion regarding the understanding of the strength of both the Mīnos (i. e. Spenāmīnō and Ganāmīnō).
-

- 2 Be it known that (man) is enabled so to understand both the spiritual powers that he who (thoroughly) knows Spenāmīnō reaches his presence and attains to heaven and he who knows Ganāmīnō goes to him and to hell leaving victorious heaven.
-

- 1 (३४५) Exposition in the good religion regarding the creation of Spenāmīnō being fully adorned and that of Ganāmīnō being hurtful.
-

- 2 Be it known that the creation of Spenāmīnō is in every way adorned because of its life being to a certain extent always duly virtuous and the creation of Ganāmīnō is to a certain extent (ill) adorned through (Ganāmīnō) and is desolate and harmful because of everything relating to Ganāmīnō and also on account of the influence of his dishonest (i. e. evil) strength. Moreover the creation of

Spenāmīnō contains in it the source of the virtuous—thought—power and the creation of Ganāmīnō mars its own interests for its own unhappiness. And so without the creation of Spenāmīnō the creation of Ganāmīnō appears (to men) to be full of dark thoughts.

(३८०) Exposition in the good religion regarding the continuance of the human race in the midst of the most dangerous oppressiveness of Ganāmīnō. 1

Be it known that the creator Ahurmazd has given the ornament of life to His creation in the midst of the oppressiveness of Ahriman and has caused it to move about in this world and wish for the things of this life through desires. The men in this world who are hale and hearty and comfortable are without any connection with Ahriman and never go astray from their (original) strength. And like the Ameshashpands endowed with the strength of righteousness and desirous of averting calamity, they are superior in rank to inflictors of calamity in this world. And through this very cause man is devoid of harm-inflicting desires and like exalted spiritual light succeeds in this world of woe, just as the inward spiritual fire keeps the bodily fire, water and earth alive and active. It is a dangerous (*i. e.* difficult) task (for man) to propagate and continue his species aright in this world surrounded by the oppressiveness of Ganāmīnō. 2

- 1 (۳۸۱) Exposition in the good religion regarding the fact that men should regard themselves as servants of God.
-

- 2 Be it known that all men acquire an exalted rank and attain to every virtue by regarding themselves as servants of God. And the good Yazds furnish these men with three principal things of life. The first is to be without want, the second is to be without death, the third is to realize one's wishes. Man acquires freedom from want by satisfying all the proper needs of the body and thus he (is able to) store up proper wealth (*i. e.* righteousness) for himself. Even in adverse times he can do much to satisfy these proper needs by this acquired stock of wealth and thus adds to his joy. And through this, man with needs becomes without wants. The craving (of man) to be without death is satisfied by (the satisfaction of) hunger; it is harmful to feed his descendants (*i. e.* children) with more milk than they require, for the benefit of immortality (*i. e.* with a view to avert death).
- 3 The auspicious time of his (good) stars always enables (man) to realize his wishes, and desire for dishonest wealth becomes intensified (in such auspicious times) in the case of wealth—craving people. The desire for the wealth which brings comfort and strength with it is lasting (*i. e.* always realized), (but) the desire (of man) to harm (others) through wealth is not realized and this disappointment causes increased suffering and grief to him. By attaining to his wishes man acquires merit and joy. The servant of God cannot know Him nor please mankind in
- 4 the midst of the oppressiveness of Ganāmīnō. Man attains to an exalted position by fully knowing God and becomes perfect through the virtues derived from God.

But man in the wicked state lives to please the other (*i. e.* Ahriman) and thus cannot attain to an exalted rank by means of virtues bestowed by God. Hence men cannot be made perfect by the other (*i. e.* Ganāmīnō). If man does not regard the two (*i. e.* Spenāmīnō and Ganāmīnō) as of equal rank or regards the one as superior and the other as inferior, he does not look upon them as of equal rank. In the world the ignorant (*i. e.* Ganāmīnō) cannot equal the Creator. Nor can he (the ignorant) create (anything, either) less or more. Hence (man) cannot please both at the same time. Again how can the oppressive Ahriman be considered the equal of the Joygiver. Bearing all this in mind, men should never argue that he who works harm to the creation is the one who keeps mankind happy and creates all things. But let this be fully understood by men that it is because of God that all live happily together. It is noted (in the religion) that at the epoch of the Tanepashin that Blemish-giver Ahriman will be driven away from mankind. 5

(३४२) Exposition in the good religion as to what is the strongest in the creation. 1

Be it known that when we see, that sheep and goats are for keeping the graceful race of man strong and well-nourished, we understand that the strength of sheep and goats is of a superior order and when it is seen that the bodies of sheep and goats are well-nourished on vegetation, the strength of the vegetable creation appears to be more important. When we find that trees grow from the earth and that trees invest men and cattle with lustre, we see 2 3

- that the earth is of greater importance for giving comfort.
- 4 When we find that air moves water, the earth, animal, vegetable and human creation, we understand that
- 5 air gives the greater strength to life. When we find that light moves air, which presides over life, we understand that this light, giving as it does all adequate help, is
- 6 the strongest. And when we find from the good religion that the victorious Farohar is the presiding object which guides the light (*i.e.* the soul), we infer that these victorious Farohars by their angelic lustre, influence for good the sky, air, water and earth. Again, when the sun, the moon and the stars appear to us full of light, we infer that powerful holy Farohars preside over them. Just as now on the surface of the earth, religious men are the superior rulers and leaders of people of the world, so the strength-giving Yazads enjoy supremacy over the (religious and pious) men of this world.
-

- 1 (३४३) Exposition in the good religion regarding the two sources.
-

- 2 Be it known that men's acts are either meritorious or sinful. Meritorious acts spring from the wish of man to act righteously and their helper is Bahman or the good-thought-wisdom relating to life.

- 3 Sinful acts on the part of men spring from the wish to act sinfully, and they are due to the evil-minded
- 4 perverse intelligence in men. The good-thought-wisdom brings righteousness, piety, advantage and happiness from God to men. And the evil-minded perverse intelligence induces sin, impiety, harm and grief in

men. When men are not for righteousness, piety, religion and happiness of mankind all of which are induced by the good-thought power, the evil-minded perverse intelligence lives in men to induce sin, impiety, harm and sorrow. He in whom the principle of conscience is of the good nature of the body and related to the source of the good-thought wisdom,—his nature is like that of the Yazads who bring righteousness, piety, advantage and happiness to men. It appears from this that of the two sources one is for righteousness, piety, advantage and happiness and is akin to the source of virtue, the other brings on sin, falsehood, harm, sorrow and suffering. The priests, who are of the source of the one (*i. e.* Ahriman) and whose religion is that of the greedy, bring sin, falsehood, harm and sorrow in life for the suffering of mankind and are known as the enemies of the world. Such a religion should never be called, as it is called, a divine religion, meant for the salvation of mankind.

(۳۸۴) Exposition in the good religion regarding the abode of righteousness and the deep pit of sin.

Be it known that the abode of righteous men (in the other world) is owing to (the following) four causes. One is (obtained) by worshipping God; the second, by love of God; the third, by zeal for that love; and the fourth, by love for His worship. The abode for righteousness (of the first sort) is of the most exalted order, that (for the second) is slightly inferior, that (for the third) is slightly inferior to that of the most obedient (of God) and (the last) is akin to that of the most obedient.

- 4 Ahurmazd is worshipped by praising with a loud clear voice the good (Yazad Ameshashpands and virtuous men) for love of virtue. And hence (this man) attains to the highest abode of righteousness.
- 5 That (man) loves Ahurmazd who pleases the good (*i.e.* Ahurmazd, the Ameshashpands, the Yazads and virtuous men) through the love for virtue and thereby obtains due reward for (actions in) this world and hence (the God-loving man) is considered to be (fit for the abode) near to the highest abode of righteousness.
- 6 The man who loves Ahurmazd obtains due reward for his actions in this world by pleasing the good for the sake of his love of virtue, and hence is considered (fit for the abode) near to the abode of righteousness for the most obedient of God.
- 7 The man who has a love for the worship of God attains to the abode of righteousness (reserved for) the most obedient of God by praising the good (*i. e.* the creator and his Yazads and Ameshashpands) with a loud clear voice.
- 8 In like manner there are the following four places for
 9 the sinful man. The first for him who worships evil, the second for him who pleases evil, the third for (him who worships) the evil-minded, and the fourth for him who loves the worship of evil. Of the abodes for sin, (the first) is the lowest, (the second) is nearer to the lowest, (the third) is near to the upper abode (of hell) and (the fourth) is the higher abode of hell for sin.
- 10 The sin of worshipping the evil (*i. e.* Ganāminō) consists in doing harm to the good out of sheer enmity to them and for such a one there is the

abode of sin of the lowest order. The sin of pleasing 11
 evil consists in attempting to obtain worldly advantage
 by doing harm to the good out of enmity to them and the
 abode of hell for this sin is the one near to the lowest. The 12
 sin of worshipping the evil-minded consists in doing harm
 openly to the good for the sake of worldly advantage and
 the hell for this sin is near to the higher abode of sin. The
 sin of loving the worship of evil consists in obtaining worldly
 advantage by doing harm to the good. Considering
 the abode and dignity of righteousness, all the abodes of
 righteousness are full of dignity and splendour. And within
 the abodes of hell for (repentance of) sin, there are abodes
 more or less miserable, according to the degree of intention
 of sinning.

(२८७) Exposition in the good religion regarding the reasons 1
 why man reaps no advantage from undesirable quali-
 ties and why he is said to succeed in obtaining
 various advantages through one other single good
 quality.

Be it known that man is made to govern the body. 2
 And by performing approvable acts, he is able to rule over
 the other creations of this world. (Men) by reason of the
 capacity to perform approvable acts in virtue of this
 supremacy, think, speak and act nobly for the soul and leave
 off everything that is not in conformity with nobility of
 thought, speech and deed (for the soul). They preserve their
 souls from contact with impurities and deliver those under
 their sway from punishment in hell. And other men (capable
 of performing good acts) who are made to succeed by the
 single unique (Zoroaster) through their different good quali-

ties, succeed through the strength of one man (Zoroaster), exactly as it is through the strength of the shepherd that the (shepherd) dog leads the sheep, the creation of Vohuman.

3 If the shepherd as leader of these two (the flock and the dog) leads them in a manner to be approved of—the dog in the front and the flock in the middle—those who hate him, seeing the dog in front, are scared by the superior strength of the latter. Thieves no longer carry away the flock nor do wolves, out of fear, steal away and devour them; and children are benefited and nourished to the full by their milk.

4 If the shepherd, in violation of the (usual) rule, keeps the flock in the front and the dog in their midst, the sheep suffer harm owing to the dog being in their midst and the sheep being in the front are carried away by thieves and devoured by wolves. And thus the shepherd loses his wealth and his soul becomes sinful.

1 (389) Exposition in the good religion regarding the fact that the religious man is never polluted through (observance of) the laws of virtue but he surely becomes polluted through the religion of the Demons.

2 Be it known that the religious man never becomes polluted by (observance of) the laws of virtue, for he performs every act of righteousness enjoined in the religion because it is righteous and avoids sinful acts because they are sinful.

3 Again, the man who follows the religion of (the Demon) by avoiding righteous acts because they are set down as

sinful in his religion and performing all those sinful acts which are laid down as righteous in his religion becomes polluted through the religion of the Demons.

(२४१) Exposition in the good religion regarding the appointment of men to religious offices after due examination. 1

Be it known that before a man is appointed to govern 2
or to administer justice, (his qualifications) must be tested;
then only should he be appointed governor or judge so
that he may not turn out a wicked ruler or a deliverer of
wrong judgments any-where. Thus the state is streng-
thened by the man appointed to govern and to administer
justice and wars are averted by the proper administration of
justice. For when people have personal experience of
wicked rule and partial justice they purposely withhold their
support from and overthrow the wicked ruler and the partial
judge in the very commencement of their tyrannical (career)
without enduring their tyranny. The wicked ruler and the
partial judge are for doing harm to the world. For the
same reason the head of the state-religion must be tested
and examined before his appointment so that the state
and its strength and prosperity may continue for ever and
the religion (of the state) may nowhere be considered false.

The glory and the splendour of the state are darkened, 3
in the sight of men, by the degeneracy of the state-religion
but they are attracted to the state by the purity of the state-
religion. The dress of its administration (*i. e.* good admini-
stration) ought to make people regard it with a kindly
eye. When they see the state in a fallen condition they are

not disposed to look upon its defects as virtues. They who examine it minutely find it wicked and lifeless so that they naturally repent of having been attracted to it and wish to turn against it. All who live in such a tyrannical state suffer harm and their souls become sinful.

- 1 (۳۸۸) Exposition in the good religion regarding the lawful and unlawful killing of men.
-

2 Be it known that to kill a man unlawfully is to kill through sheer passion. And all (those who do so) are of the nature of Demons and Drujas. The qualities pertaining to Demons and Drujas, greed, evil-thought, anger, spite, jealousy and other evil passions which lead men on to sin and the infliction of harm, proceed from Demons. Men with the (evil) strength of wolves and ferocious animals are the Demons and Drujas of this world.

3 To kill lawfully is to kill with the approval of wisdom. For as among men who benefit the creation and men who do harm to mankind, there are those who lead a godly life and are of God and others who are of the strength of Demons and turn away (from God), it is just and lawful to kill these (latter,) as enjoined by religion and ordered by the king. When men of superior wisdom kill sheep (and goats) of a certain age for the more important ceremonies of religion without the (formal) permission of good people and the heads of religion they perform an act which must be understood as

strengthening men and the good Yazads and inflicting serious harm upon the Demons.*

The priests who in the name of religion kill sheep 4
and goats unlawfully do a deal of harm through their evil
and vicious acts, and are without the infinite advantages
(conferred by) the pure religion and (heedless of) the moni-
tions of virtue and goodness.

(۳۸۹) Exposition in the good religion regarding the seven 1
excellent gifts bestowed upon king Kai Gushtasp
to enable him to spread the good religion in all
parts and to secure a high dignity for it.

Be it known that according to the scriptures seven 2
excellent gifts were conferred (by Ahurmazd) on the wise
Kyanian king Gushtasp to enable him to surpass his prede-
cessors. So also were they conferred on those of his line
who were to succeed him to enable them to govern (well).
These (gifts) are even now to be found among wise kings in
order to spread the justice of God among men.

The first excellent gift bestowed (upon him) security 3
and increase of empire and dignified spiritual virtue.

The second excellent gift had reference to spreading 4
his justice among the people of the world and keeping them
satisfied with their allegiance to his exalted supremacy.

The third excellent gift conferred valour and suc- 5
cess of the highest order.

* On Ghambar and Jasan days, pious Zoroastrians are enjoined to par-
take of the flesh of sheep and goats over three years old, after it has been
duly consecrated by Yojdathregar mobeds; this practice, it is believed,
pleases the Yazads and baffles the Drujas.

- 6 The fourth excellent gift had reference to giving food to all (the needy) that came every day (to beg) at the threshold of the door.
- 7 The fifth excellent gift enabled him to have (about him) a strong armed cavalry to baffle the foe.
- 8 The sixth excellent gift bestowed upon him a queen of the most excellent character (adorning) the royal palace.
- 9 The seventh excellent gift had reference to the appointment, according to their different grades, of virtuous men adorned with all manner of wisdom (*i. e.* the dasturs and mobeds) to preserve the fire and keep the water pure, in all the fire-temples throughout the length and breadth of his dominions. So that every one of the faithful may, in accordance with (the king's) wishes, continue to maintain his body and soul in a pure state and thus enable the king to administer the affairs of his kingdom in constant communion with the higher influences of the spiritual world.
- 10 When men love and help one another to the best of their power they derive the greatest pleasure from loving their fellow-men.
- 11 When men do not let evil qualities dwell in them and drive out those that attempt to invade their bodies, they acquire the best virtues which enable them to take heart and be successful (in their efforts); and thus they are always encouraged (*i. e.* confident
- 12 of success in their efforts against evil). He who at his door gives to the pious dervishes food and water enough to supply their wants, obtains an excellent thing (in return)—supreme

command over this world and dignity in the next. When 13
a man continues to give food and water all the while to
(poor) people at his door, he maintains an admirable system
for the distribution of the necessary provisions at his door.

He who spends a portion of his life in performing 14
meritorious acts and in abstaining from sin, exalts his soul.

He who performs great and virtuous acts in this world, 15
obtains the gift of a large army of great strength to destroy
the enemy.

He who is hospitable towards the good and entertains 16
(his guests) with what has been given him is regarded as
endowed with higher gifts than the (other) good men of
his city.

He, who by means of his authority at home preserves 17
the sheep and goats, fire and water in his house, is by this
excellent deed, superior to the holy men who preserve only
the fire of Ahurmazd and the virtuous men who keep only
the water pure.

He who loves each of these seven practices as best as 18
he can and makes them his own, obtains for himself the
reward of greatness equal to (the greatness of) the above-
mentioned seven gifts conferred on the Kyanian king
Gushtasp.

(۳۹۰) Exposition in the good religion regarding the benefit- 1
conferrer and the evil-doer of this world.

Be it known that everything in this world has in it 2
the principle both of the benefit-conferrer and of the harm-
doer. Of all things (in this world) that which has nothing 3

to do with the harm-doer is related to the benefit-conferrer. For instance heat and moisture promote the growth of vegetation, and the presence of cold and dryness in the trees threatens to dry up vegetation. In the good religion four persons (or sets of persons) are mentioned as inflicting harm on the world. The first of these is (the group made up of Ahriman) of the evil religion doing harm to water, fire and to the other life-promoting-and-multiplying sources and of the men who ruin and harm the world through his influence.

5 The second is the religious teacher who imparts undesirable religious instruction and who expounds evil precepts; for it is he who instructs the priests of the evil religion in the evil practices of subverting the supremacy of God and destroying the all-wise religion.

6 The third is he who helps thieves with his wealth and destroys all the property of the Iranians, (*i. e.* the men of the good religion) which they may have received from God.

7 The fourth set is made up of the justice-destroying judges who get the better of (good) judges of the world by their wrong judgments and who are the patrons of those that render the world desolate and deliberately offer evil help to the government (*i. e.* lead the government astray).

8 Again, there are four persons who confer ease (*i. e.* happiness) on the world. The first is he who, to continue the state of happiness, keeps the fire, water and the other life-promoting sources of the world pure and unpolluted by harmful objects, in accordance with the requirements of the good religion and takes good care of the fires and duly preserves soul-possessing objects; so that his descendants in the midst of wise

men, lead a glorious, healthy, successful and holy life and to a certain extent ameliorate (the world)..

The second is the teacher who imparts desirable instruction in the faith to the seeker after religious knowledge and commandments and protects the all-wise religion from the sinful harm done by the priests of the evil religion. And hence people conduct themselves aright by the precepts of the true religion and the government acquires lustre and the world becomes graceful. 9

The third is the wealthy man who spreads greatness, peace and generosity (in the world), (by whom) the world is exalted, men reformed and made to shed lustre (on their race) and (through whom) people of the world live contented and the Yazads are pleased. 10

Fourthly: Justice is impaired by the success of corrupt, false and evil judges and justice is adorned by the successes of good and impartial judges. Owing to these virtues (of the judges) people live prosperously and well and without fear; they are protected and they multiply, and the pillars of the state are strengthened. 11

(۳۹۱) Exposition in the good religion regarding good and bad qualities. 1

Be it known that good qualities are for the final life. They belong to the Yazads and every soul-possessing creature should have them. Through them the Yazads are in communion with men. Hence any thought in the mind that has no reference to the (happiness of the) soul in the final life should be abandoned. 2

3 Deeds which procure the final life to virtuous men are
 (done) through the understanding. The thought of obe-
 4 dience to God is for obtaining the strength of the final life ;
 5 and the final life is (obtained) through thought of obedience
 6 to God. One is qualified for the final life by carefully
 7 living a virtuous life and carefully living a virtuous life is
 8 for obtaining the final life. A contented final life is
 9 through industry (in good deeds) and industry is for a con-
 10 tented final life. To obtain the next life by virtuous
 11 movements (actions) is through the power of endurance
 12 (*i. e.* enduring the ills that befall man) and the power of
 13 endurance is for doing virtuous deeds.

8 The final life for deliverance (from hell) is through
 virtuous deeds and virtuous deeds are for deliverance of the
 9 final life from hell. The final life is (obtained) through
 10 ready and willing obedience to God and ready and willing
 11 obedience to God is for the final life.

10 An exalted final life is through charity and charity is
 11 for an exalted final life. The constant study for acquiring
 a knowledge of the final life is through the presiding influ-
 12 ence of patience and patience presides (in man) for
 13 acquiring a knowledge of the final life and performing
 14 religious deeds.

12 The final life is through an acceptance of the pre-
 cepts of religion. So also the final life is (obtained)
 through acquiescing in the precepts of religion with an
 13 exalted faith. The final life is through an intelligent love
 14 of deeds that have the final life for their end. So also the
 final life is for honour. The final life is through living a
 sinless life and a striving after righteousness leads on to
 holiness for the final life. All the other good qualities

(necessary) for the final life abide in men owing to the excellent nature of his soul.

The harmful qualities are owing to the frequent influences of the sinful (Ganīmīnō). Every evil quality is through the abode of that sinful one (in man). He who is without the knowledge of religion, has in him foolish vanity instead of wisdom and evil nature instead of honesty, the thought of the spiteful (Ganāmīnō) instead of obedience to God, thoughts of wrathfulness instead of a contemplation of the supreme power (of the next world) and evil thought instead of worthiness. (He is given to) slander instead of to praise; to be idle instead of being contented; to be grasping instead of being industrious;* to be vicious instead of being virtuous; to be thievish instead of being helpful for good; to be a rogue instead of being a pious man; to sin instead of leading a moral life; to turn a deaf ear to virtuous talk instead of feeding on virtuous thoughts; to fall into disgrace instead of being obedient to God; to be miserly instead of being generous; to be diminishing instead of augmenting; to be perverse and evil instead of constantly studying the all-wise religion; to go without a knowledge of religion instead of cultivating the understanding; to live selfishly instead of loving religion and (living) in conformity with reason; to practise magic and deceit instead of performing reasonable actions. He has impudence instead of modesty; poverty instead of competency; the best (i. e. shameless) faithlessness instead of obedience; ungratefulness instead of faithfulness; the obstructing of righteousness instead of living without sin; 15

* The epithets in this and the preceding clause seem to have been interchanged (to be idle instead of being industrious; to be grasping instead of being contented).

destroying righteousness instead of practising it. Besides these he has other evil qualities of the sinful instead of good qualities.

- 1 . (२१२) Exposition in the good religion regarding the things the object of which is inferred (from their observed qualities) after creation and regarding the things which are known by the purposes for which they were created.
-

- 2 Be it known that what is not visible in a thing to the eyes of man is its life. Wise men have known in more
 3 ways than one the why and the wherefore of man's life. Just as the wise God exists through His wisdom so unworthiness in the life of man is due to the influence of Ahriman over him. The self-existence of the Creator Ahurmazd is apparent from the existence of innumerable human beings and this also reveals the power of the Creator and His wisdom. The existence of the creation, man, shows the sovereignty of God (over man.) He can regulate His creation (as occasion requires) according to His wishes. He alone has created the universe and this fact enables us to infer many of His attributes. There are many reasons, which the wise know, why man cannot know God (as He really is). The existence of the evil-minded is through evil nature and such evil nature shows itself through various causes. One of these causes is that originally a good creation he (subsequently) became evil; moreover, being uneasy through want, he has

not the power to repress his ambitious spirit. And not a single one of his creations is pure but will continue to be like him.

Among those who proceed from the source of Wisdom 4
and those who proceed from the source of evil, (the former)
are in inward communion with the Yazads and are as it
were their equals and those who proceed from the power of
destruction are not like the former in communion with the
Yazads but are in communion with the evil source (from
which they proceed) and are as it were his partners.

The priests who are of the source of the one God are 5
always honoured because of their religion. Hence they
should abstain from the religion which is manifestly false
and should always cleave to the religion which pertains to
the soul and become its partners (votaries).

(۳۹۳) Exposition in the good religion regarding the source 1
and fruit of the happiness and misery of mankind.

Be it known that animate human beings and other 2
good creations are happy through thoughts of virtue and
are miserable through thoughts of vice. He who conducts
himself (in this world) with some degree of virtue does so
for his happiness and he who conducts himself with vice
does so for his misery. The source of happiness to the 3
virtuous is wisdom, and that of misery to the vicious is
evil intellect. The wisdom which reigns over man makes 4
for virtue and its source is the All-wise (God) and the origin
of this wisdom is in the Creator Ahurmazd.

5 The evil intellect reigning over man makes for vice and its source is the evil-minded Ganāmīnō and this source is not for him who is virtuous, for (the virtuous man) is pure and without the evil mind. The work of the vicious can never be done by the virtuous. The fruit of virtue is happiness and by it (man) acquires power for good. The vicious man reaps misery and becomes sinful in course of time. He who is a (good) man benefits mankind and the good creation. And misery the fruit of vice destroys happiness the fruit of virtue and harms mankind and other good creation. Through virtue man is obedient to God and has power for good and suffers misery through vice. It is for the good times of the Frashōkērētē that mankind have to live in purity as regards men and the good creation.

6 Those who are priests cannot live without the religious source of the One (God) for (otherwise) their religion which is full of virtuous wisdom would be said to be united to the vicious evil intellect. The religion of vice which proceeds from the evil-minded source cannot be called a religion of virtue and is called the Demon-presided religion.

1 (११९) Exposition in the good religion regarding the men who have a middling rank among those who are the most exalted and regarding those who have a middling rank among those who are the lowest among mankind.

2 Be it known that the class of men who are under the protection of the Amésháspands have wisdom of a very

superior order and the class of men who are far away from (their) protection are inferior to the sagacity-possessing sheep and goats. And the man between these two classes, who is endowed with godly wisdom of the highest order, has excellent knowledge of virtue and shines out (in the world) through natural wit improved by culture. And through his (culture and innate intelligence) he advances in moral development as a servant of God among men and reaches an exalted position by means of the wisdom of the Amésháspands entering into him.

Among mankind the lowest is one who does not cultivate and add to his innate understanding by learning acquired from a knowledge—imparting teacher. Unless such a man reforms his heart and conscience, his propensities are very disgraceful and he is among men like sheep and goats devoid of sense and understanding. 3

(۴۹۹) Exposition in the good religion regarding the man of great, middling, inferior and no value and the man desolating prosperity. 1

Be it known that he who has the best knowledge of religion and who sings the Gathas and instructs (the people) most fully in the Mazdayasnān faith is a (man) of great value.* 2

* This is applicable to Zoroaster and other divinely inspired leaders of the faith like Arda Viraf, Adarbad Maraspand &c.

- 3 He who is of the good religion, has great sense and sings the Gathas and instructs the people ordinarily in the Mazdayasnān faith is a man of middling value.*
- 4 He who reforms his moral nature, has innate intelligence, sings the Gathas and instructs the people somewhat in the Mazdayasnān faith is of less value.†
- 5 Of no value at all is he who, though innately good and possessing sense enough for the good religion, is duped and rendered impure by the dark expositions of the priests of the evil religion and helps the specious (*i.e.* seeming noble) thoughts of the wicked priests with the evil education he has received from the priests of the evil religion.‡
- 6 He turns prosperity into a desolate waste who, being duped by the priests of the evil religion, has imbibed their instructions and does harm to the followers of the Mazdayasnān faith. Such a hellish man must be slain for he is as deceitful as the priest of the evil religion and is as guilty as those who are guilty of mortal sin. (Such a man) never entertains higher thoughts.

-
- 1 (२११) Exposition in the good religion regarding substances not liable to change in this finite time and substances which do so change.
-

- 2 Be it known that the man who in this finite time conforms to the will of Ahurmazd and lives secure from

* This is applicable to the learned and religious dasturs and ervads and behdins who impart religious instruction to the people of their community.

† This applies to pious mobeds (priests) and behdins (laymen).

‡ This applies to those Zoroastrians who on the pretext of reform introduce practices and customs from other religions which are not in consonance with the spirit of the Zoroastrian faith.

calamities never alters his original state. In this world 3
 men are born in an environment of evil. Those of this
 world who are of the good religion continue to live in
 this world prosperously through goodness and those who are
 of the evil religion live on in evil. By meritorious acts
 (pleasing to) the good Creator, unto whom be all praise,
 (man) obtains due reward; he suffers punishment by
 committing sins which pertain to the hateful evil one
i.e. (Ganāmīnō). Just as other things change in course of
 time and (just as) the affairs of the world are being carried
 on in various ways, so also the body (of man) changes
 from infancy to youth, youth to old age, ignorance to
 knowledge, evil to goodness, and from impiety to holiness.
 Those substances which ought not to change can never- 4
 theless change by endeavours after such change. For
 instance, the moon turns in various ways (*i.e.* has
 various phases) according to its age, as it passes from the
 crescent to the half-moon and from that again to the full
 moon. Golden ages pass on into silver times, and the silver
 age passes on into the steel age, and the steel into the iron
 age; so then a good deal of change must come over the
 state of the Iranians (*i.e.* the Mazdyasnān Zoroastrians).
 And men as well as other animals will pass in this period
 from their original state in this world into a state of
 nonexistence.*

The religion of those priests whose principle it is to 5
 turn the souls of the religiously inclined from zeal for
 righteousness into a craving after evil is really evil, for
 through perverted vision of the good faith they turn a man

* The particulars regarding the phases of the moon are mentioned in
 the Mah Niyash and those about the different ages in the Behman Yasht.

away from yearning after it. They repent when they see their evil wish of to-day in its proper light tomorrow.

- 1 (२१४) Description according to the scriptures of the good faith, respectively of men who through power to see (*i. e.* being endowed with intelligence) improve and elevate themselves and of men who through evil power (*i. e.* evil intelligence) lower themselves and render themselves miserable among law-abiding people.
-

2 Be it known that man has the power to see through his innate intelligence and this innate intelligence is the eye of the soul. The melioration of the eye is through the influence of Vohuman over his conscience. Its position and rank are increased by listening to the wise precepts of religion and diminished by refraining from listening to the wise precepts of religion.

3-4 Man has the strength of the stolen (*i. e.* false) wisdom through the tyrannous influence of Akoman over him.

5-6 (The eye of intelligence is of three kinds). One of these

7 is open in all possible ways, the second is more open and the third is half open. And on this principle men are 8 divided into the five following classes. One is with fully 9 open eyes, the second with eyes more open (than what 10 they were before), the third with half open eyes, the 11-12 fourth with eyes considerably shut, and the fifth with eyes completely closed.

13 The man with fully open eyes is so through the abode of Vohuman in his conscience. And man is rendered miserable through Akoman reigning in his conscience.

14 By (a knowledge of) the precepts of religion man is

dignified with the wisdom of religion and this dignity 15
 confers superior wisdom, foresight and spiritual knowledge.
 The eyes of intelligence are more open (than what they 16
 were before) when the man allows the overpowering light
 of Vohuman to fall on the conscience after having removed
 from it all thought of the dark Akoman and when he is in
 touch with the precepts of the all-wise religion through the
 force of his understanding (*i. e.* when he recites the Avesta.)
 The dignity (enjoyed by such man) confers knowledge of 17
 life, superior rank and supreme glory.

The eye of intelligence is half open by the man mak- 18
 ing the dim light of Vohuman in the conscience shine more
 brightly and by removing the clouded (*i. e.* dark) thought
 of Akoman which is spread over the conscience.

(Man) has middling knowledge concerning the faith 19
 by being in touch with the precepts of that faith (*i. e.*
 by reciting the Avesta). This dignity confers knowledge
 of life and of faith.

The eye of intelligence is considerably shut by the 20
 light of Vohuman in the conscience being weaker and the
 cloud of the thought of Akoman being more thickly over-
 spread therein and (it is considerably shut) through a most
 superficial study of the all-wise precepts of religion. (A 21
 man in) this position leads men astray in this world.

The eye of intelligence is completely closed by the 22
 dim light of Vohuman in (the man's) conscience passing
 away altogether and by the thought of the pain-inflicting
 Akoman being completely blended with the conscience and
 (it is also completely closed) by not reciting the wise words of the
 faith. This state harms his life, drags it through the mire, 23

inflicts pain and suffering, causes damage and clouds the understanding.

1 (२१८) Exposition in the good religion regarding the various sorts of kings of the world.

2 Be it known that the kings of the world are of the
3 following four sorts. Of which one is said to be a reforming
king, the second a hopeful king, the third is always dreading
(evil) and the fourth is ill at ease. The following are the par-
4 ticulars regarding these. The reforming king has an insight
into the evil times of the subjects and is anxious to
concert remedial measures before his subjects are ruined.

5 The hopeful king understands full well his evil times
and hopes to change the bad times into good by his wisdom.
6 The king who is always dreading is of evil intelligence and
through his evil intelligence, being constantly in dread of
(coming) evil even in the midst of prosperity, becomes
7 miserable. The king, who is ill at ease, is of evil intelligence
and during his reign does not attempt to nip evil times in
the bud.

1 (२१९) Exposition in the good religion regarding the fact
that Ahurmazd is the Creator of men in this
world in order that they may do deeds for the
reformation of the spiritual world and that the
Blemish-giver (Ganāmīnō) instigates men to do
deeds of harm in both the worlds.

2 Be it known that God has created men in this world
for the purpose of performing deeds which may shed
lustre on (his) soul. Again, man is endowed with life

(in this world) because he has also been given human wisdom (*i. e.* wisdom which differentiates him from the brute creation). In order to realize the desires of the soul the material body must be nourished and meritorious acts inspired by divine wisdom must be performed. For the thought of its (*i. e.* the soul's) existence should present itself to (men) in the affairs of both the worlds. 3

The Blemish-giver (Ahriman) makes men perform through greed injurious and harmful deeds in both the worlds. Hence (men) suffer a miserable death, acquire an evil intelligence and become vicious, ignorant of religion, greedy, immoderate in desires and perverse in thought. Such men lead a life in communion with Ahri-man and by their Demon-and-Druja-like deeds make men polluted and of evil appearance. For greedy desires shut men out from the benefits of heaven by impelling them to dishonest (*i. e.* evil) deeds of the soul. The man who so acts in this world as to do harm to himself in the spiritual world and risk his soul in both the worlds and who leads a life of the body (*i. e.* a sensual life) becomes sinful through the influence of the evil (Ganāminō.) His it is of set purpose, to wrangle in the interest of vice without the knowledge of religion, to sin through evil intelligence, to sham righteousness and to render himself unfit for the dual work of moral advancement for the next world and deliverance of the soul (from hell.) Hence he suffers misery in the next world, does harm to his soul and suffers pain in hell through (indulgence of) perverse desires (in this world). 4 5 6

Contentment beats down greed (for contentment) suppresses the desire which plunders the soul (of its good qualities) to render it greedy and ungrateful. The good-

thought-power drives out the evil-thought-power. This good-thought-power asserts its sway over the conscience of man by suppressing the evil-thought-power which plunders (the soul of its) godly desires and renders it ungrateful.

- 7 The man who is by nature wise keeps off greed from the wishes of the soul (the companion and chief) of the wise Rawan, through contentment.
- 8 (Man), by being the constant friend of the good-thought-power keeps off the evil-thought-power which makes the heart and conscience of man inactive (for meritorious actions.) And it (*i.e.* the good-thought-power) impels man through the heart and conscience to deeds conformable to the just and moderate desires of the soul and nourishes his body.
- 9 By contentment in the heart, the knowledge of meritorious actions enters into man's desires. And such a man performs religious deeds through desire, thought and word. And he is zealous to nourish the body and to perform meritorious actions full of the wisdom of the faith. He does acts which may cover him with glory in the next world, recites the appropriate portions of the Avesta to bring his soul into a state of happiness, obtains deliverance from hell and rejoices.
- 10 Again, man should drive out from the desires of the soul indolence, unintelligent education, laziness and evil knowledge about thieving which all are due to the influence of the high-way men (*i.e.* the Demons and Drujas). Man becomes vicious through greed and through the domineering desire of worldly greed becomes like a dishonest Fréhbut and through the force of the evil intellect becomes

like a vicious sinful person without the knowledge of religion. And (man) through the evil intellect becomes pugnacious and prone to inflicting pain. When a desire to inflict pain enters into man, he commits sin and becomes guilty through that evil desire. And such a man becomes dishonest and full of blemishes in this world. Man becomes qualified for (putting on the garment) and ornament of the spiritual world by fixing his heart on religion. And in this way he protects his body and soul from all harm, grief and injury.

(***) Exposition in the good religion regarding the know- 1
ledge concerning wisdom and evil intelligence, the
adornment of the same, their origin and gift, their
promises (to man)—their improvement and augmen-
tation and the dignity of wisdom and the dreariness
of the evil intellect.

Be it known that wisdom resides in him who is on the 2
side of the soul and who keeps the eyes of his soul open for
the purpose of accurately examining the actions of the
body.

The adornment of wisdom is due to the control of 3
the wise man over his desires for the improvement of
religion and for the promotion of good qualities in men,
such as, righteousness, piety and virtuous fame ; (the adorn-
ment of wisdom) is also due to his being the means of
spreading purity in the world.

God's own wisdom is the source of all wisdom and 4
God Himself endows His creation with wisdom. God ac- 5
knowledges His creation as His own because of the presence
of His strength in the creation. The good Vohuman 6
improves this creation (to render it fit) for the spiritual

- 7 world and endows it with foresight thereof. Wisdom is so spread everywhere in this world that the wise and religious man renders himself exalted through his wisdom.
- 8 There is a certain amount of intelligence in luminous objects (*i. e.* the sun, moon and stars) owing to the bright Yazads. He who is truthful becomes of the most exalted kind through the knowledge of truth derived from truthful men. In the same way man becomes charitable, patient and possessed of other good qualities.
- 9 Again, evil intellect is due to the man who taking the side of his soul yet keeps the eyes of his soul shut against the actions relating to the soul; just as darkness is due to the man who taking the side of darkness shuts the eyes of his body against seeing things.
- 10 The adornment of the evil intellect is due to vice, evil qualities, sin, impiety, evil fame controlling the heart and conscience of the evil-minded man and also to his being the means of harming the virtue of the world.
- 11 The evil-minded (Ganāmīnō) is the source of the evil intellect. The evil-minded (Ganāmīnō) hopes to influence the creation of God. The man who has in him the evil intellect (of Ganāmīnō) comes in the way of the (good) promptings of his soul. Such a man exercises a miserable control over his desires owing to his evil intellect and through the force of the evil invisible power in him he develops and perfects himself (in sin). And through him suffering so spreads everywhere that people become polluted through the evil qualities of his evil intellect and move about in the world like (so many) Demons and Drujas.

The religion of the priests, who, guided by their evil intellect devoid of all wisdom, (to all outward appearance) act among men as the servants of God, is only in appearance the all-wise religion of God. This (religion) through the evil intellect depopulates the world, ruins and destroys mankind. And such a priest is as it were the agent of the evil-minded (Ahriman) to do his work among men and harms mankind and the world. Such a religion, owing to the evil intellect, renders mankind miserable and makes them suffer pain in both the worlds. Hence he who is wise will not acquire the evil intellect, but by conducting himself with wisdom among men will render them prosperous and earn their gratitude. 12

When some (from among these priests) assert that the understanding in men is from the evil-minded and that it is he the evil-minded who has made men (they fail to give due consideration to the fact) that it is not possible for the evil intellect to reside in the man of God nor for the commandments of the evil religion to have the wisdom of God. When man cannot create the soul within him, how can God render the body lifeless (before its allotted time) and how can such an act be called just? 13

He who is born in this religion (of Ganāmīnō) is not fit to be a man. How can the Druj-influenced man work for God? How can the unseeing blind man become fit for obtaining deliverance? If that unseeing blind man could be called the companion of the Yazads on account of his evil deeds, the evil-minded (Ganāmīnō) would have as powerful a sight as that of the Yazads and irreligious men would have the gift of (spiritual) vision. Whence it would follow that eyes to see would be due to both 14

these powers, that is to say, to wisdom as well as to the evil intellect in men.

- 15 The work done through the agency of the evil intellect in men is not from God. The work thus done (through the evil intellect) is not for the soul; the reason whereof is that the work for the soul is (done) through the
- 16 strength of the divine wisdom in men. Religious work is done by piety and virtue and not by the blemish-disclosing evil intellect. For just as the agent for good wisdom in men (*i. e.* Vohuman) does the work relating to its source (*i. e.* God) so also the source of the blemish-giving faculty in man is the evil-minded (Akoman) (residing) in men. The Yazad who is the dispenser of the power of wisdom in men instructs him everywhere in the Mazdayasnān religion, which religion is (derived from) the innate intelligence of
- 17 the wise Spenāmīnō. And the power in men which induces a love for the evil intellect gives everywhere instruction in the religion of the demons and is derived from the
- 18 evil-minded (Ganāmīnō). Men who are on the side of God, the invisible multiplier of mankind, are righteous in thought, word and deed, and are grateful unto God. And the Supreme God who keeps them in a prosperous condition gives them their due reward for their actions.
- 19 Those who are sinful in thought, word and deed are not grateful unto God; they render themselves liable to punishment by doing (evil) deeds of the body, and thus they are adjudged to be without their source (*i. e.* separated from their Creator).

Again, these priests say it is God who has implanted in men the strength of the evil-minded one. If so, how

could God have ordained that those who sin in thought, word and deed should suffer punishment and pain on that account and be rendered miserable? And further, how could it have been ordained that the man doing meritorious deeds for God should be richly recompensed by the presiding wise Yazads who are grateful unto God and who keep the righteous man in a prosperous condition.

(10-1) Exposition in the good religion regarding the fact that 1
the man influenced by the Druj conducts himself
like the Druj.

Be it known that the Druj makes the man in touch 2
with him endeavour to act like himself (*i.e.* the Druj).
The soul of man is bright and the vesture of this soul is its
power-endowed body. The sheep and goats and other crea-
tions of this world are not made like man. The invisible
spiritual power (in men) helps to keep men away from all
contact with the Druj. The man who loves the Druj is made
full of blemish by (the Druj.) The invisible power (of
the Yazads) crushes the power, which is capable of render-
ing man lifeless, before this latter (power) has time to reach
him and so this life-taking power cannot injure (the man)
in any way. And the best and most acceptable testimony
of this is that no evil power can deal death to any man
while alive. Moreover the active influence of the angelic
powers is capable of removing from man the movements of
the strength of the pain-inflicting Druj. (By this influence
again) the soul does not suffer from illness and in the
absence of the fetters of the Druj it cannot be imprisoned
(*i.e.* cannot suffer in hell when it has committed no sin).

It is owing to the Yazads that the souls of all men are immortal. Likewise, there being in man the power of the Yazads which can keep off the Druj from his body, he does not suffer—nay, the Yazads improve man and keep him away from the miseries of both the worlds. And by constant companionship with them man continues to be in communion with the source—(Spenāmīnō). Reformed by the Yazads, man devises excellent measures and attains to high dignity, preserves himself from the profitless movements (*i. e.* influence) of the Druj within him, and by conducting himself without misery and without folly drives off the Druj by the aid of his Yazad-given manliness. By freeing himself from the Druj, man enjoys himself in the other world in an abode of supreme felicity.

- 3 He, who for his benefit keeps himself aloof from the misery and foolish toil of the Druj and from all contact with the Druj, drives out the Druj from him. And by acting with the strength of the Druj man becomes a prisoner in the mean and painful abode of the Druj. It is stated in the good religion that man will be led astray down to the Frashōkērētē by the Druj of hell (Ganāmīnō) and at that time the blemish giver (Ahriman) will be driven away (from among mankind) and the people of the world will (then) acquire the divinely strong, religious power. Those who are delivered from hell will obtain greatness (from the pious) and the imprisoned will be let out of hell. The different powers of the soul which had been separated from the material body will, through the help of the Yazads, unite with the body (at the time of the day of Judgment) and their separation will pass into unity. The invisible soul will (at that time) be given the powerful vesture of its

body and everyone will live in perfect enjoyment with dignity and comfort.

(१०२) Exposition in the good religion regarding the two 1
kinds of instruction given to mankind by Spenāmīnō
concerning his strength.

Be it known that the instruction regarding divine 2
wisdom given to man by Spenāmīnō is of two kinds. One
is concerning foresight, the other is regarding the attain-
ment of high dignity. That about foresight deals with the 3
obtaining of the final victory of mankind and improving
all the creation with virtue at the epoch of the Tanepashin,
for the purpose of driving away the blemish-giving Druj
with strenuous efforts. And that about the attainment of
high dignity deals with the multiplication and continuation
of mankind in the world for increasing the strength of the
last Reformation.*

The religion of the priests, which sets people wrangling 4
among themselves, which makes them miserable, sick and
permanently injured and makes them expiate their sins in
hell, exists for making innumerable men prisoners (in hell)
and for destroying the world. Because what they regard as
religion is not only devoid of all instruction concerning
foresight and the attainment of high dignity but it
even imparts the evil knowledge of reducing the human
species. What is called the good religion is always full

*According to the Zoroastrian religion the age of marriage for both males and females is fixed at 15 but at present our young men in hopes of getting rich dowries very seldom act up to this precept of early marriage.

of goodness and devoid of all the vices of the demons and it alone is called the superior (religion).

- 1 (१०२) Exposition in the good religion regarding the fact that light and darkness do not change places without one of them going away, do not mingle with each other in this world and never shine (i. e. appear) together.
-

- 2 Be it known that shining and dark substances exist apart and do not mix with each other. Objects in this world are visible on account of light-giving luminous substances (*i. e.* the sun, moon and fire). Light springing all of a sudden from fire, there is no mixture of smoke in it. The smoke is for the light of the fire of the blemish-giver (*i. e.* the fire of hell). Again, the smoke is the indication of fire. Again, fire is as it were an indication of heaven and of hell. That light of it which is of good mien, of the early morn and full of heat, which nourishes and gladdens the creation belongs to heaven. And the fire of hell, the light whereof is mingled with smoke, whose stink is of dreadful punishment and the reduction and sufferings of mankind, belongs to the blemish-giver Ahriman, and the heat of this fire which hurts and injures and consumes sinners belongs to hell.

- 3 There are priests who madly institute a comparison between what is said to be the fire of hell and the light of Heaven which exalts the creation, sheds a delightful radiance, and augments and gladdens the creation and who apply all the particulars of (the heavenly light) to the heat of

the fire of hell. But how can the particulars regarding heaven be made applicable to hell?

(१०१८) Exposition in the good religion regarding (men) who 1
are like unto the Yazds and the demons.

Be it known that among men known in enumeration 2
and understanding to belong to the Yazads and to the
Demons, the Athornans free from (the contamination of)
the priests of the evil religion, the Athrestars free from
(the evil influence) of the kings and warriors of the evil
religion, the Zoroastrian agriculturists separate from
(*i. e.* who have nothing to do with) the miserly farmers and
the good traders who are separate from (*i. e.* free of) evil
practices, are those who work for the Yazads.

The sinful Athornans rendered polluted by evil priests, 3
sinful kings and warriors polluted by evil kings and
warriors, sinful farmers polluted by penurious farmers and
sinful traders polluted by their own evil practices work for
the demons.

In enumeration, the good-shadowed (*i. e.* divinely 4
gifted) governor, the impartial judge, the pious man, the
charitable man, the man who looks with favour on religion
and the contented man enjoy honour among the creations
through their generosity, and hate impure men.

The prosperous wealthy man is one whose thoughts 5
are those of a servant of God, who conducts himself in all
actions as such (servant), who is charitable to those in
distress, who tells the truth despite temptations to the con-
trary, and who is in his good times grateful unto God.

6 The vindictive magistrate delivering wrong judgments, the wealthy man miserable and discontented despite his wealth, the man who strengthens the evil misers, the man who hates men devoid of greed, the man who helps the wealthy irreligious men to augment their wealth, the man who takes delight in slander and the man who nurses his revenge and when in power wreaks his vengeance are men like unto the Demons and the Drujas.

7 The men free from any the slightest influence of the Demons, are holy like unto the pure Yazads, nay, they have some of the wisdom and the good qualities of the Yazads. The men who have something of evil intellect and other evil qualities are like unto the Demons.

8 The religion of the priests who resemble the source whence the Demons proceed is akin to that source of evil intellect; hence those who follow that religion are on account of their evil intellect surely said to be like unto the Demons.

1 (५०७) Exposition in the good religion regarding the obtaining by man of superior wisdom and knowledge.

2 Be it known that man obtains wisdom and knowledge
 3 in the four following ways. One:—For a man who has the
 4 intelligence of the soul to come under divine influence, is
 5 through the Creator. Two:—The man who spreads the
 6 knowledge of the scriptures does so through the intelligence
 of the soul. Three:—Through the words of the wisdom of
 the soul (*i. e.* through intelligent prayers) the descendants
 who are closely related to religion (*i. e.* the descendants of
 the religious man) (obtain) glory. Four:—The Ameshas-

pand Vohuman who resides in the conscience of man helps
and feeds these three (sources of wisdom). He who has 7
the wisdom of the soul gives good instruction in (the attri-
butes of) God and through knowledge of the good re-
ligion increases the most excellent wisdom of the soul.

Through the words of the wisdom of the soul (*i. e.* 8
through intelligent prayers) the good-thought-power presides
over the conscience of (men) who are enabled to continue
their family and obtain prominence in a variety of ways.
They have the knowledge of driving out the invisible Druja
from them and by their superior wisdom and knowledge
and by making the goodness of both worlds their own they
enjoy honour among the leaders (of men).

(१०५) Exposition in the good religion regarding the various 1
kinds of kings.

Be it known that kings of different times and 2
different manners are of the following eight kinds. Of
these four are of the praiseworthy and four of the blame-
worthy degree.

Of the four praiseworthy kings, one is possessed of fore- 3
sight; the second is the protector of all; the third is a great
protector and the fourth is the protector of the soul. The 4
king possessed of foresight has the strength of the all-
wise Ahurmazd and has an insight into his times. The 5
king, who is the protector of all, strengthens his govern-
ment by curbing his wrath. And thereby such a king
changes for the better the things which tend to destroy
and ruin his subjects. The king who is conversant with 6
the powers of the soul,* takes great care of his subjects in

times of distress ; he keeps his sway firm and stable with the aid of the powers of wisdom as well as with his foresight of the soul ; whereby, his subjects are zealous (in
 7 their devotion to him). The king, who by means of the wisdom relating to the soul keeps those who are possessed of a like wisdom full of zeal, turns distressful times into good times and introduces thoroughly satisfactory reforms into his administration.

8 The king, who is possessed of foresight, every way protects the evil-minded fools (among his subjects) in mean (bad) times and takes care of these through his foresight by rendering all possible help that might change their times into good times ; under the sway of such a king his subjects are full of hopes.

9 Again, the king, who is full of confidence and zeal on account of his good times and his foresight of the soul, makes his government durable through his wisdom and through reforms in the administration.

10 The king who has spiritual foresight protects the soul against the evil powers of the mind and against distressful times. Thus he adopts the title of the far-seeing king and by the help of his zealous subjects his authority con-
 11 tinues (unshaken). The king who studies the happiness of his subjects converts by his foresight his (mental) powers into wisdom, his (evil) times into good times and his government into a well-reformed (administration).

12 Four (kinds of kings) deserve scandal and slander (*i. e.*
 are to be condemned) in the matter of governing the
 13 people. Of these one does not protect his subjects at all
 14 and frequently harms them. The second protects them

feebly and does not harm them much. The third is devoid of 15
 religious faith and frequently brings misery on his subjects.
 The fourth ceases to care for the soul and harms it. 16

Among these, the king who has no spiritual foresight 17
 has the strength of the evil intellect, does not protect his
 subjects in evil times and soon brings ruin on his govern-
 ment and his supporters.

The subjects of the cowardly king are in dread. 18
 Through want of spiritual foresight he becomes evil-
 minded. His times are evil times and through unrest his
 government soon becomes liable to ruin.

The king who is wanting in spiritual foresight but is 19
 possessed of wisdom takes all possible care of the afflicted
 in times of distress. The government (of the king) who
 protects his subjects but feebly is, on account of his wisdom,
 moderately strong in the matter of inflicting harm (*i. e.* does
 not harm as much as it otherwise would). And such a
 king owing to his want of foresight both spiritual and as
 regards times of distress is very much in dread of his
 subjects. Hence such a king ought to avert from himself
 his foresight-wanting-understanding, the dangerous times
 (which such understanding may bring about) and the per-
 verted understanding of that evil-minded (*Ganāmīnō*).
 In like manner it behoves him to reform his government
 which does not protect the people and is guided by evil
 servants (*i. e.* advisers).

The king lacking spiritual foresight is of the under- 20
 standing of the evil-minded (*Ganāmīnō*) and does not
 protect his subjects (being guided) by the ruinous (counsels)
 of his evil servants (*i. e.* advisers); nor does he strongly
 protect his subject in evil times but soon brings misery on

them. Although in bad times he ought at once to change his evil intellect he, wanting as he is in foresight, does not understand in what way he can readily alter distressful times (into good times); hence his subjects are in great
 21 fear lest ruin should overtake his government. The king devoid of spiritual foresight is very much afraid lest owing to his evil intellect he might not be able to convert distressful times (into good times), and the harm done to his unhappy government (into something advantageous).

22 The king who is wanting in spiritual foresight but is possessed of wisdom, having an insight into his times, leaves off the foresight-wanting-strength which brings harm on his government (by the help of) the superior strength of his wisdom in order to save his soul from harm. And such a king anxious for (the welfare of) his subjects prays for such good times as might conduce to the security of his government. And thereby that evil intellect of his turns into spiritual foresight and the evil times change (into good times). And his government which is full of unrest and in danger of ruin is also changed.

-
- 1 (१०५) Exposition in the good religion regarding the epoch of the pain-inflicting efforts of the Druja (Ganāmīnō) and his final disappearance from among the creation of Spenāmīnō.

-
- 2 Be it known that it is stated in the good religion that the Druja (Ganāmīnō) before knowing the limit of time (i.e. being unaware of the hour of his defeat), despising the

Creator and the powers (presiding over) His creation (i.e. the Yazads and the Ameshaspands) and thinking wrongly about himself (i.e. impelled by his false pride), fought against the omnipotent Creator and His creation to render the latter lifeless. The omniscient Creator knew him (in his true colours) and to overcome him completely (and make him realize his weakness) fixed a limit for the fight and allowed him during that time to continue his experiment of fighting with his false strength (against the creation.) The termination of this limit (was marked by) the course of the sun in the sky and by the completion of a (certain number) of the sun's revolutions. The defeat of the Druja (Ganāmīnō) depends upon the frequent stoppages of the sun in its course. And it was owing to the sun frequently stopping in its course that the harm-inflicting Druja was worsted in his first harm-inflicting battle (with God). In the commencement, at the end of seventy days and nights, the Druja was defeated in the battle (between the Yazads and the demons) by the strength of the Creator, and on this occasion the sun had stopped in its heavenly course. 3

Secondly, just before the commencement of the ascendancy of Zoroaster there was again a battle (between the Yazads and the demons) and this fierce battle lasted ten days and nights. At the end of the epoch of Zoroaster, will commence the epoch of Hoshedar, and Hoshedar will interrogate Ahurmazd on matters concerning the faith. On this occasion the sun will stop in its heavenly course for Ahurmazd to gain strength and the demons will be defeated in that fight. The delay caused by the sun in its course on this occasion will be before the commencement of the epoch of Hoshedar and towards the end (of that of Zoroaster); 4 5

and this fight at the end (of the epoch of Zoroaster) will be a fierce one and it will last twenty days and nights.

6. On the termination of the epoch of Zoroaster, Hoshedarmah will go into the presence of Ahurmāzd to question Him regarding the faith. On this occasion the sun will stop in its house in the heavenly course and the demons will be defeated by the superior strength of the Creator and the sun will be delayed for the time in its appointed course.

- 7 Then just before the termination of the epoch of Hoshedarmah there will be again a very fierce battle (between the Yazads and the demons) which will last for thirty days and nights. On the termination of the epoch of Hoshedarmah the victorious Sosius will go into the presence of Ahurmāzd to question Him on matters of faith. On this occasion the sun will stop in its house in the heavenly course and the demons will be completely defeated in the battle because of the superior strength of the Creator. The sun will (henceforth) gain strength in its revolution in the heavens (*i.e.* the sun will not have to stop in its course after this final victory over Ganāmīnō). And Sosius through his God-given strength will during his reign of fifty-seven years drive out all the Drujas for the amelioration of mankind. And the Druja (Ganāmīnō), his strength being completely broken and himself become useless, will throw himself into hell.

- 8 The stoppages of the sun in its course during all the battles with the Drujas have been mentioned above. During each (of these stoppages) the harm-inflicting battles with the Druja will cause suffering to men and the other creations of Ahurmāzd.
-

(१०८) Exposition in the good religion regarding the fact that 1
 the work of the Creator regarding man which com-
 menced with the number one has been successfully
 accomplished by carrying it on to the number
 nine.

Be it known that the first work of the Creator is to 2
 bring man into existence in this world. The second is to 3
 give him a material body. The third is to cause him to 4
 move about for (his) work. The fourth is to give the 5
 necessary strength-giving principles to the human body
 for the preservation of life. The fifth is to cause growth 6
 by satisfying the desires of the senses and keeping the
 living body alive (by giving the body its due nourish-
 ment). The sixth is to bestow the necessary knowledge 7
 concerning the right use of life in the union of the body
 and the soul. The seventh is to instruct man to live 8
 without vice and to show the way for the body and soul
 of man to live together in happy union. The eighth is 9
 (to instruct man) concerning immortality—that is to say
 regarding the fact that (on the Day of Judgment) the
 Creator will make all living men immortal by means
 of the Gayodir.* The ninth is the work regarding 10
 Rapithai, that is to say, the bestowing (upon man) of
 a certain pure happiness-inducing wisdom and mind,
 the good creation of the holy God, to enable man
 to perform good deeds for the Last Day.

The priests, who are for destroying the first (of these
 nine) works of God relating to His creation, destroy His

* Gayodir. This Pehlavi word is thought to be derived from the
 Avesta. *𐬔𐬀𐬭𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬀* or long life. And it applies to the food by which
 God will render all men immortal on the Day of Judgment.

creation by bringing sin and death (to men) through the agency of the sickness-producing, sin-giving and evil-sprung source (Ahriman) and thus they make several people hellish (*i.e.* fit for hell). Their religion exists for doing evil deeds without the least spiritual foresight, doing evil deeds for the Last (Day) and causing suffering and repentance to the people of the world. This religion is altogether different from the good religion which is said to be for meritorious deeds and which in the end is victorious.

- 1 (१०१) Exposition in the good religion as to by whom man is rendered good and full of lustre.
-

- 2 Be it known that lustre is called in Avesta Rai which means the inspiration of the faith. It also means (angelic) lustre, or in other words, strength of religion. Good is called in Avesta 𐬀𐬀𐬀𐬀 vānghū which means prosperous-glory-inducing. Glory is the result of industry and the full meaning of the word is perseverance and industry.
- 3 Rai is the invisible strength relating to the efforts at good deeds for securing immortality; and its abode in man is said to be through the spiritual power from God, called 𐬀𐬀𐬀𐬀 Ervad.
- 4 The inspiration regarding industry is for knowing all the powers conducing to industry. And this inspiration in the creation is from God and is known as Ervad. He who is glorious on account of industry becomes so through (Ervad).
- 5 These two, give birth (rise) to all other virtues. Lustre and glory are from the lustrous and glorious Creator

Ahurmazd and (through Him) shining lustre and light enter into the creation. And man falls away from this light and lustre by following the Blemish-giver. So also (Ahriman) is prevented from doing harm to the creation by the teachings of the prophets who turn men's thoughts towards the Frashōkērētē. It is stated in the good religion about Ahurmazd:—"On account of these Thy virtues, the creation will in the end turn towards Thee, and all the bodies which are conscious of immortality will become animated at the time (of the Frashōkērētē). Moreover the creation will praise the immortality bestowing worthy Yazads and will rejoice on obtaining from God a happy immortality."

The priests who by their religion lead all men to every kind of pain and suffering at the Frashōkērētē make many fit for hell. Their religion leads men to act wickedly towards the Creator and is full of evil consequences. And they call this the good religion. 6

(¶1.) Exposition in the good religion regarding the priest of the good religion being the most pious and the hypocrite priest of the evil religion being the most sinful. 1

Be it known that among men it is the pious man who pleases the Creator most. That man pleases the Creator most who benefits His creation most. That man benefits the creation most who strengthens men's faith in the good God and makes them active and zealous in doing holy deeds. The priest of the good religion is 2

considered wise among men ; he keeps the Creator highly pleased and is most pious on account of his piety.

- 3 It is the sinful man who in this world distresses the Creator most. He distresses the Creator most who harms His creation most. That man harms His creation most who shakes men's faith most in His existence and who leads the people of the world to do deeds like unto those of the wicked Zohak. And the priest who is the servant of the evil religion is among the sinful men of the world the most sinful.
-

- 1 (१॥) Exposition in the good religion as to what praiseworthy thing is disadvantageous to pious people and what odious thing is advantageous to pious people.
-

- 2 Be it known that the praiseworthy (virtue) which is disadvantageous to pious people is (the virtue of) truth-telling. Concerning this it is stated (in the religion) that where there is the presence of Ganāmīnō among men, there the pious have to suffer harm by truth-telling and harm is thus done to the piety of the world.

- 3 The odious (vice) which is advantageous to pious people is (the vice of) lying. Concerning this it is stated (in the religion) that where there is the presence of Ganāmīnō among men there the noble high priests of the religion have to be liars for the benefit of the pious. And the piety of the world is polluted.
-

(*) Exposition in the good religion regarding the fact that the man who loves God most and keeps him pleased lives most happily and in great dignity in heaven and the man who is most inimical to God and grieves Him most lives in hell in a very mean and painful condition.

Be it known that the man who loves God most and keeps Him pleased is destined to give the greatest dignity to his soul in heaven and to keep it happy. And he by his wisdom does meritorious deeds which give him strength (for obtaining heaven). And his wish is that like the worship-worthy Farohar (*i. e.* Zoroaster) he too had been more righteous (than he has been). 2

The man who is the greatest enemy of God and grieves Him most keeps his soul (in hell) in a very mean and painful condition. And all the intelligence that he has is for committing sin. And his wish is that like the Turanian king Afrashiab he had sinned more (than he has). 3

Those things over which the Druja Ganāmīnō exercises his influence cause men to suffer much. The Khoreh by which the Zoroastrian high-priests wield their authority purifies such things (*i. e.* over which Ganāmīnō has influence), and the government is all the better for this Kiani Khoreh.* 4

*Kiani Khoreh or the supreme authority in religious matters conferred by the state on the high priest in virtue of which he punished those who acted contrary to the precepts of the faith. The following lines show that king Jamshed of the Peshdadian dynasty claimed both spiritual and temporal authority.

- 5 The creation of Ahurmazd destroys the Blemish-giver Ahriman by the help of the Mazdyasnān religion and the Mazdyasnān religion is continued in the world through the angelic influence exercised over the Zoroastrian high-priests. The sovereignty without the power of the Kian Khoreh is hurtful to the subjects who are reduced in number. The creation of Ahurmazd destroys the Blemish-giver Ahriman by the continuance of the Mazdayasnān religion through the divinely-inspired Zoroastrian high-priests. And on this account the wishes of the Druja cannot reach the creation nor can he dwell therein.
-

- 1 (۴۱۳) Exposition in the good religion regarding the wealth most worthy of attention.
-

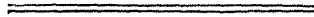
- 2 Be it known that the wealth most worthy of attention is (righteousness) for the obtaining of immortality. And (this wealth) is for the last exalted Reformation and for the good time for acquiring the last body (*i. e.* for the epoch of the Tanepashin). And this wealth for the last reformation induces thoughts regarding the exalted and famous bodies (*i. e.* thoughts of the righteous actions of the famous men of the past). And the thought of obtaining immortality has been given to mankind by the omnipotent Creator Ahurmazd for the Frashōkērētē.

هم شهریا رو هم موبدی
روانرا هوئی روشنی ره کد

منم گفت با فرخ ایزدی
مبد اند از بد د هست کوتاه کنم

ERRATA.

<i>pp.</i> 429, <i>l.</i> 7,	}	<i>for "Tanepashin" read "Tanepasin."</i>
„ 436, <i>l.</i> 19,		
„ 439, <i>ll.</i> 22, 25,		
„ 477, <i>l.</i> 11,		
„ 492, <i>l.</i> 18,		
<i>p.</i> 431, <i>l.</i> 17,		<i>for "nosks" read "nasks."</i>
„ 436, <i>l.</i> 10,	}	<i>for "Yazds" read "Yazads."</i>
„ 444, <i>l.</i> 6,		
„ 443, <i>l.</i> 16,	}	<i>for "Ameshashpands" read "Ameshaspands."</i>
„ 448, <i>ll.</i> 2, 6, 19,		
„ 448, <i>l.</i> 2,		<i>for "Yazad" read Yazads,"</i>
„ 479, <i>l.</i> 8,		<i>for "Athrestars" read "Artheshtârs."</i>

દીનકર્દ ક્રેતાબનાં આઠમાં દફતરના અગતજોગ
લોગતાના શબ્દ કોષ.

GLOSSARY OF SELECT WORDS.

—

ફરહાદ=ફરહાદ વિ. આરામ
વગરનું, દુઃખકારક. *adj.* uncomfortable, disagreeable, painful.
(Av. ફરહાદ થવું, to rejoice.)

જન=જન ના. લોકો, આદમી-
ઓ. *n.* People, men of the
world. (Ar. عام the common
people.)

કોહાદ=કોહાદ ના. કડું, પેહિં-
ચી, વારો. *n.* Armlet, wristlet.
(Pers. کوهه a bracelet.)

જાત=જાત ના. જાત,
કુળ. *n.* Race, family, lineage.

અવરુદ્ધ=અવરુદ્ધ અથ-
વા અવરુદ્ધ વિ. ખરાં મોટવાળું.
adj. Of evil or painful death
or damnation (Av. અવરુદ્ધ,
evil, and અવરુદ્ધ, death.)

અજ્ઞાન=અજ્ઞાન ના. સમ-
જ વગરની કેળવણી, unintelligent
learning or instruction (Av.
અજ્ઞાન and અજ્ઞાન).

ફરહાદ=ફરહાદ વિ. આરામ
કિ. દુઃખ ભોગવેછે, ધન પામેછે. *v.*
Suffers pain or affliction, en-
dures distress.

જાન=જાન વિ. અતે દર-
જાન, વખણાયલા. *adj.* Exalted,
unobscure, famous. (Pahl. જાન
not, and જાન concealed; Av. જાન).

જાન=જાન વિ. નાલાયક
(દાલત), અભણટું, અપ્રમાણિક. *adj.*
Dishonest, unfair. (Av. જાન).

જાન=જાન વિ. અતે દર-
જાન ના. વગર થવા નહીં દેવું, કીર્તિને
જાન લગાડવી. *v.* To overthrow,
to defame, to deprive of pow-
er. (Pers. ب splendour, bril-
liance.)

જાન=જાન કિ. વિ. વગરનું, સીવા-
એવું. *adv.* Without, except,
excluding.

જાન=જાન ના. દોસ્તી રાખવી, મિત્રતા રાખવી,

n. Friendliness, intimacy (Av. *amaiti* and *amaiti*; Pers. *هم‌خوا*).

amaiti = *amaiti* વિ. સાથે
જોડાયેલી. *adj.* Being under the
influence of.

amaiti = *amaiti* ના. ઉલટી
ચાલવવાનું, યુરી ચાલ, અપમાણીક ચાલ.
n. perverse behaviour, evil or
immoral demeanour (Pahl. *amaiti*
and *amaiti* direction, way.)

amaiti = *amaiti* ના. તેજ, ચલકાટ.
n. Splendour; brightness. (Av. *amaiti*
or *amaiti* swift, bright,
or powerful.)

amaiti = *amaiti* ના. નહીં
ફેરફાર થનારા, કાચેમ રહેનારા, ફેરફાર
વગરના. *n.* The unchangeable,
immutable, permanent. (Av. *amaiti*
not, and *amaiti* to change).

amaiti = *amaiti* ના. બેહુદાઈવાળું વગરની (હીલચાલથી).
n. Subserviency, humility.
(Rather *amaiti* - comp. Pers. *ناهار*).

amaiti = *amaiti* ના. ઉલટી આંખે જોવું, (Pahl. *amaiti*
+ *amaiti*).

amaiti = *amaiti* ના. દીનની સમજ વગર રહેવું. *n.* To
lead one's life without the
knowledge of the *good reli-*
gion; to live, irreligiously.

amaiti = *amaiti* ના. અહરતે દરજ્જાનો ઉપાય
કરવો. *n.* To have recourse to,
or to make use of, exalted
means. (Pahl. *amaiti* and *amaiti*).

amaiti = *amaiti* ના. આપાદ હાલતવાળી કરનાર. *n.* One
that causes prosperity and
welfare (Pers. *آباد*).

amaiti = *amaiti* ના. ક્રિ. અ. દસ્તુરના હુકમ વગર. *adv.*
Without the order of the high-
priest, without receiving the
priestly judgment (Av. *amaiti* to
cull.)

amaiti = *amaiti* ના. નિયુક્તિ ધર્મી કામ કરવું, હંમેશાં
દીનનાં કામનાં મદદ કરવી. *n.* Regular
Performance of religious acts,
firm adherence to religious du-
ties. (Av. *amaiti* and *amaiti*).

amaiti = *amaiti* ના. દોલતમંદી. *n.* Wealthiness,
opulence. (Pahl. *amaiti* riches.)

amaiti = *amaiti* વિ. લાયકનો,
ભલાં કામને લાયકનો. *n.* Fit, worthy,
qualified for religious or right-
eous deeds.

amaiti = *amaiti* ક્રિ. સુકર કરવું, ફેરવવું. *inf.* To esta-
blish, to appoint, to deter-

mine (Av. *મિન* and *મિન*).

મિન = *મિન* ના. ઘેરનો વીચાર.
n. The thought of the oppo-
nent or enemy. (Comp. Av.
મિન).

મિન = *મિન* વિ. આપાદ,
કીર્તિવાન. n. Prosperous, glori-
ous. (Av. *મિન* to shine.)

મિન = *મિન* ના. ઉંઘ. n.
Sleep (Ar. *حلم*).

9-9

મિન = *મિન* વિ. અંધજો ; ના.
અંધાપો, નાનીનાઈ. *adj.* Blind. n.
Blindness, absence of vision.
Pers. *کور*).

મિન = *મિન* વિ. તુક-
સાનકારક. *adj.* Hurtful.

મિન = *મિન* વિ. ખરું, ખરાબ, નીચ.

adj. Evil, bad, low, mean.
(Pers. *کور* crooked.)

મિન = *મિન* ના. અંધકાર વિચારો. n. Dark thoughts.
(Pahl. *મિન* and *મિન*).

મિન = *મિન* ના. અંધકાર ખુશી
કીર્તિ. n. Darkness of evil glory.

9-9

મિન = *મિન* ના. કરનાર n. Doer.
(Av. *મિન*).

મિન = *મિન* ના. કીર્તિ,
પ્રતાપ. n. Glory, splendour, glori-
ousness. (Comp. Pahl. *મિન*).

મિન = *મિન* ના.

મિન = *મિન* ના. The abode of
sin, the infernal region. (Av.
મિન).

મિન = *મિન* rather *મિન* =
મિન ના. કુંભાર. n. A Potter.

(Pers. *گلبر*).

5-5

મિન = *મિન* કિ. પ્રતાપી થવું, પ્રકાશીત થવું. n. To
glorify, to shine forth. (Pahl.
મિન gold.)

મિન = *મિન* કિ. ૧. ૩ ૫.
આલેખે, શોક રાખે. v. Loves, is
inclined towards.

૯—૯

- ૧૭૧૯=૧૭૧૯ ના. બદનવાળી બનાવનાર. *n.* Figure-framer. (Av. ૧૭૧૯ and ૧૭૧૯).
 ૧૭૧૯. *n.* A bodily organism.
 ૧૭૧૯=૧૭૧૯ કિ. હુટી-
 (Av. ૧૭૧૯).
 ૧૭૧૯=૧૭૧૯ ના. આકાર to pillage, to seize.

૧૦—૧૦

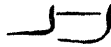
- ૧૦૧૦=૧૦૧૦ ના. આરાક *n.* ને લગતું કામ કરવું, બુદ્ધિ કામ કરવું.
 Food. (Av. ૧૦૧૦). *n.* Dimoniacal or wicked deed.
 ૧૦૧૦=૧૦૧૦ ના. (Av. ૧૦૧૦ to deceive.)
 ૧૦૧૦ (for which ૧૦૧૦= ૧૦૧૦ is generally used.) ૧૦૧૦=૧૦૧૦ ના. વખત. *n.* Time,
 ૧૦૧૦ is generally used.) period.
 ૧૦૧૦. *n.* Evil or wicked servants. *lit.* ૧૦૧૦=૧૦૧૦ ના. દીન, આંધિ,
 Evil instruments or remedies. ૧૦૧૦. *n.* Delay, postpone-
 ૧૦૧૦=૧૦૧૦ ના. દેવો- ment. (Av. ૧૦૧૦, Pers. ૧૦૧૦).

૧૧—૧૧

- ૧૧૧૧=૧૧૧૧ ના. સંકટ, દુઃખ, મુશ્કેલી. *n.* Difficulty,
 trouble, embarrassment, affliction.
 ૧૧૧૧=૧૧૧૧ કિ. નરમ પડવું, અટકવું. *inf.* To avert,
 to cease.

૧૨—૧૨

- ૧૨૧૨=૧૨૧૨ ના. પડીભા- શક્તિ, જીરસો. *n.* Vigour or pas-
 ૧૨૧૨. *n.* The state of ruin, de- sion of wrath. (Av. ૧૨ to be
 crease, or adversity. (Av. ૧૨ able.)
 to fall.)
 ૧૨૧૨=૧૨૧૨ ના. ખેતી. *n.*
 ૧૨૧૨=૧૨૧૨ ના. Tillage, cultivation.

— = ૫૫૫ ના. ચોરી,
 છુટ. *n.* Theft, plunder.

— = ૫૫૫ ના. નાશ
 થવું, ઉડી જવું. *n.* Disappearance,
 vanishing (Pers. ૫૫—Av. ૫૫૫).

— = ૫૫૫ વિ. સજ્જન લાયક-
 વું, શિક્ષાકરવાળો. *adj.* Sinful,

worthy of punishment. (Cf.
 Pahl. ૫૫; Pers. ૫૫).

— = ૫૫૫ ના. દોષમાં પાછો ફરનાર, અંધારાં મકાન-
 ને પસંદ કરનાર. *n.* One who
 turns back towards the dark
 abode ; one who prefers a life
 in damnation.

૬—૬

— = ૫૫૫ ના. મકાન. *n.*
 Abode. (Av. ૫૫૫).

— = ૫૫૫ ના. મરદાનગીથી, બહાદુરીથી. *adv.*
 With manliness, intrepidity,
 or bravery.

— = ૫૫૫ વિ. ધણીજ મોટાઈ ભોગવનાર. *adj.*
 Enjoying supreme greatness.
 (Pahl. ૫૫ + ૫૫ + ૫૫).

— = ૫૫૫ કિ. તેઓ રાહ-
 માર ખેંચે, તેઓ ઉત્ક્રાં કામ કરે છે. *v.*
 They rob and plunder people
 as highwaymen ; they do
 perverse acts. (Av. ૫૫).

— = ૫૫૫ વિ. લેજત-
 દાર, સ્વાદદાર. *adj.* Tasteful, deli-
 cious. (Pers. ૫૫).

— = ૫૫૫ ના. ખાટું,
 જુઠું, ખાટું બોલનાર. *n.* Lie, false-
 hood, a liar. (Av. ૫૫૫).

1—1 or 5

— = ૫૫૫ ના. ચલાવવું,
 ચલાવનાર. *n.* Leading,
 a leader.

— = ૫૫૫ કિ. પૂરું-
 થવું, પાર પડવું. *inf.* To be Com-
 pleted, to be fulfilled.

— = ૫૫૫ ના. પુર, પ્રકાશ. *n.*
 Lustre, brilliance. (Av. ૫૫).

— = ૫૫૫ વિ. રેશ્મીવાળું. *adj.*
 Full of light. (Av. ૫૫ to shine.)

— = ૫૫૫ કિ. અ. વાર-

ઘડીયે, ફરી ફરીને. *adv.* Often, frequently.

or damnation.

મૃત્યુ=મૃત્યુ ના. મોત-ની હાલત. *n.* The state of death

મૃત્યુ=મૃત્યુ (કિ. ચોરી કરવી, છીણવીણીયું. *v.* To rob, to thieve, to seize. (Pers. *چور*).

૧—૭

મૃત્યુ=મૃત્યુ ના. સમજાવવી, શીખવવું, જોવાની શક્તિ આપવી. *n.* Teaching, edification, enlightenment. (Av. *મૃ* to see, and *મૃ* to carry.)

નાર. *n.* Destroyer, annihilator. (Av. *મૃ* to decay.)

મૃત્યુ=મૃત્યુ ના. ઓરેહ, પ્રતાપ, ધીર્મ. *n.* Glory, splendour, fame. (Av. *મૃ* to shine.)

મૃત્યુ=મૃત્યુ ના. અહંતાવૃત્તિ, અકલ વગરનું. *n.* Impudence, insolence, folly.

મૃત્યુ=મૃત્યુ ના. નાશ કર-

મૃત્યુ=મૃત્યુ ના. મુક્યેસી, ગરીબી. *n.* Poverty, indigence. (Pers. *گسسته*).

મ—૫

મૃત્યુ=મૃત્યુ ના. મુસ્ત કરનાર. *n.* One who makes man indolent.

Pers. *مست*).

મૃત્યુ=મૃત્યુ ના. તૃપ્ત કરનાર, પોષણ કરનાર. *n.* Nourisher, cherisher (Av. *મૃ*).

મૃત્યુ=મૃત્યુ ના. મૃત્યુ ના. ઘણી ગરમ લાગણીવાળું. *adj.* Full of hot ardour.

મૃત્યુ=મૃત્યુ ના. શહેર, કસબી. *n.* A city, a borough, a town. (Av. *મૃ*). Also read *મૃત્યુ* ના. લાંબી હયાતી. *n.* Long life. (Av. *મૃ*).

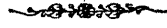
મૃત્યુ=મૃત્યુ ના. ધન-સાફને હાણી પોહાચાડનારા. *n.* Justice-destroying.

મૃત્યુ=મૃત્યુ ના. ભરવાડ. *n.* A shepherd. (Av. *મૃ*),

મૃત્યુ=મૃત્યુ ના. રોશની, પ્રતાપ, *n.* Light, splendour.

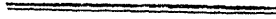
આએ પુસતક આઠમાને છપાતાં થએલી ભુલને લગતું

જાંદ શુદ્ધી પત્રક.

પાન.	સત્ર.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૪૮૨	૧૪ ફાલગુણી ફાલગુણી
૪૮૨	૧૮ ૧૫૦ ૧૫૨
૪૯૦	૨૦ ફાલગુણી ફાલગુણી
૪૯૪	૩ ગાંધીજી	બાળ પદ્ધતિ ઉમેરો. ૧૬૬
		 ૧૬૬
		 ૧૬૬
		 ૧૬૬
૪૯૯	૯ ૧૫૫ ૧૫૫
૪૯૯	૧૦ ફાલગુણી ફાલગુણી
૫૦૬	૧૩ ૧૬૬ ૧૬૬
૫૦૬	૨૨ ૧૬૬ ૧૬૬
૫૦૮	૧૦, ૧૩ ૧૬૬ ૧૬૬
૫૧૭	૧૮ ૧૬૬	બાળ પદ્ધતિ ઉમેરો. ૧૬૬
૫૧૮	૧ ૧૬૬ ૧૬૬
૫૧૯	૨ ૧૬૬ ૧૬૬
૫૧૯	૪ ૧૬૬ ૧૬૬
૫૨૦	૨૧ બાળ ૧૬૬
૫૨૧	૧૭ ૧૬૬ ૧૬૬
૫૨૩	૯ ૧૬૬ ૧૬૬
૫૨૩	૧૦ ૧૬૬ ૧૬૬
૫૨૩	૧૪, ૧૫ ૧૬૬ ૧૬૬
૫૨૬	૯ ૧૬૬ ૧૬૬
૫૨૬	૧૭ ૧૬૬ ૧૬૬
૫૨૬	૧૮ ૧૬૬ ૧૬૬

ક્ર.સં.	સંવત.	અમુક.	શુક્ર.
૫૨૭	૧૧, ૧૫	સપ્તમી	સપ્તમી
૫૨૭	૬	૧૬ - ૭૨	૧૫ - ૧૭
૫૨૮	૭	૧૫	૧૫
૫૩૧	૮	૧૬ - ૧૭	૧૬ - ૧૭
૫૩૨	૧૬	૧૬ - ૧૭	૧૬ - ૧૭
૫૩૩	૨૦	૧૬ - ૧૭	૧૬ - ૧૭
૫૩૪	૬	૧૬ - ૧૭	૧૬ - ૧૭
૫૩૫	૧૩	૧૬ - ૧૭	૧૬ - ૧૭
૫૩૭	૧૧	૧૬ - ૧૭	૧૬ - ૧૭
૫૪૪	૧	૧૬ - ૧૭	૧૬ - ૧૭
૫૪૬	૭	૧૬ - ૧૭	૧૬ - ૧૭
૫૪૭	૧૫	૧૬ - ૧૭	૧૬ - ૧૭
૫૪૮	૮	૧૬ - ૧૭	૧૬ - ૧૭
૫૪૮	૬	૧૬ - ૧૭	૧૬ - ૧૭
૫૪૮	૨૧	૧૬ - ૧૭	૧૬ - ૧૭
૫૫૧	૧૬	૧૬ - ૧૭	૧૬ - ૧૭

۵ } ۶ } ۷ }
۴ } ۵ } ۶ }
۷ } ۸ } ۹ }
۱۰ } ۱۱ } ۱۲ }
۱۳ } ۱۴ } ۱۵ }
۱۶ } ۱۷ } ۱۸ }
۱۹ } ۲۰ } ۲۱ }
۲۲ } ۲۳ } ۲۴ }
۲۵ } ۲۶ } ۲۷ }
۲۸ } ۲۹ } ۳۰ }
۳۱ } ۳۲ } ۳۳ }
۳۴ } ۳۵ } ۳۶ }
۳۷ } ۳۸ } ۳۹ }
۴۰ } ۴۱ } ۴۲ }
۴۳ } ۴۴ } ۴۵ }
۴۶ } ۴۷ } ۴۸ }
۴۹ } ۵۰ } ۵۱ }
۵۲ } ۵۳ } ۵۴ }
۵۵ } ۵۶ } ۵۷ }
۵۸ } ۵۹ } ۶۰ }
۶۱ } ۶۲ } ۶۳ }
۶۴ } ۶۵ } ۶۶ }
۶۷ } ۶۸ } ۶۹ }
۷۰ } ۷۱ } ۷۲ }
۷۳ } ۷۴ } ۷۵ }
۷۶ } ۷۷ } ۷۸ }
۷۹ } ۸۰ } ۸۱ }
۸۲ } ۸۳ } ۸۴ }
۸۵ } ۸۶ } ۸۷ }
۸۸ } ۸۹ } ۹۰ }
۹۱ } ۹۲ } ۹۳ }
۹۴ } ۹۵ } ۹۶ }
۹۷ } ۹۸ } ۹۹ }
۱۰۰ }

[illegible]

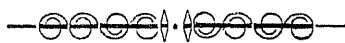
٧ } ١٠
 ٨ } ١١
 ٩ } ١٢
 ١٠ } ١٣
 ١١ } ١٤
 ١٢ } ١٥
 ١٣ } ١٦
 ١٤ } ١٧
 ١٥ } ١٨
 ١٦ } ١٩
 ١٧ } ٢٠
 ١٨ } ٢١
 ١٩ } ٢٢
 ٢٠ } ٢٣
 ٢١ } ٢٤
 ٢٢ } ٢٥
 ٢٣ } ٢٦
 ٢٤ } ٢٧
 ٢٥ } ٢٨
 ٢٦ } ٢٩
 ٢٧ } ٣٠
 ٢٨ } ٣١
 ٢٩ } ٣٢
 ٣٠ } ٣٣
 ٣١ } ٣٤
 ٣٢ } ٣٥
 ٣٣ } ٣٦
 ٣٤ } ٣٧
 ٣٥ } ٣٨
 ٣٦ } ٣٩
 ٣٧ } ٤٠
 ٣٨ } ٤١
 ٣٩ } ٤٢
 ٤٠ } ٤٣
 ٤١ } ٤٤
 ٤٢ } ٤٥
 ٤٣ } ٤٦
 ٤٤ } ٤٧
 ٤٥ } ٤٨
 ٤٦ } ٤٩
 ٤٧ } ٥٠
 ٤٨ } ٥١
 ٤٩ } ٥٢
 ٥٠ } ٥٣
 ٥١ } ٥٤
 ٥٢ } ٥٥
 ٥٣ } ٥٦
 ٥٤ } ٥٧
 ٥٥ } ٥٨
 ٥٦ } ٥٩
 ٥٧ } ٦٠
 ٥٨ } ٦١
 ٥٩ } ٦٢
 ٦٠ } ٦٣
 ٦١ } ٦٤
 ٦٢ } ٦٥
 ٦٣ } ٦٦
 ٦٤ } ٦٧
 ٦٥ } ٦٨
 ٦٦ } ٦٩
 ٦٧ } ٧٠
 ٦٨ } ٧١
 ٦٩ } ٧٢
 ٧٠ } ٧٣
 ٧١ } ٧٤
 ٧٢ } ٧٥
 ٧٣ } ٧٦
 ٧٤ } ٧٧
 ٧٥ } ٧٨
 ٧٦ } ٧٩
 ٧٧ } ٨٠
 ٧٨ } ٨١
 ٧٩ } ٨٢
 ٨٠ } ٨٣
 ٨١ } ٨٤
 ٨٢ } ٨٥
 ٨٣ } ٨٦
 ٨٤ } ٨٧
 ٨٥ } ٨٨
 ٨٦ } ٨٩
 ٨٧ } ٩٠
 ٨٨ } ٩١
 ٨٩ } ٩٢
 ٩٠ } ٩٣
 ٩١ } ٩٤
 ٩٢ } ٩٥
 ٩٣ } ٩٦
 ٩٤ } ٩٧
 ٩٥ } ٩٨
 ٩٦ } ٩٩
 ٩٧ } ١٠٠

1 } (100)

[illegible]

- ၁၂ } သံသယဝိသုဒ္ဓိ။ ဤသံသယဝိသုဒ္ဓိ။ ဤသံသယဝိသုဒ္ဓိ။
၁၃ } အသိ။ အသိ။ အသိ။ အသိ။ အသိ။ အသိ။ အသိ။ အသိ။
၁၄ } အသိ။ အသိ။ အသိ။ အသိ။ အသိ။ အသိ။ အသိ။ အသိ။
၁၅ } အသိ။ အသိ။ အသိ။ အသိ။ အသိ။ အသိ။ အသိ။ အသိ။
၁၆ } အသိ။ အသိ။ အသိ။ အသိ။ အသိ။ အသိ။ အသိ။ အသိ။
၁၇ } အသိ။ အသိ။ အသိ။ အသိ။ အသိ။ အသိ။ အသိ။ အသိ။
၁၈ } အသိ။ အသိ။ အသိ။ အသိ။ အသိ။ အသိ။ အသိ။ အသိ။

[illegible]

၁။ အလှူအတန်းများကို အကျိုးရှိစေရန် အားပေးခြင်း။
၂။ အလှူအတန်းများကို အကျိုးရှိစေရန် အားပေးခြင်း။

[illegible]

နေပြည်တော်၌

(၂၇၀) { 1
 { 2

.

. { 2

.

.

.

. { 3

.

.

.

. { 4

.

.

.

.

.

.

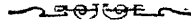
.

۱} (۳۴) ۱. ۲. ۳. ۴. ۵. ۶. ۷. ۸. ۹. ۱۰. ۱۱. ۱۲. ۱۳. ۱۴. ۱۵. ۱۶. ۱۷. ۱۸. ۱۹. ۲۰. ۲۱. ۲۲. ۲۳. ۲۴. ۲۵. ۲۶. ۲۷. ۲۸. ۲۹. ۳۰. ۳۱. ۳۲. ۳۳. ۳۴. ۳۵. ۳۶. ۳۷. ۳۸. ۳۹. ۴۰. ۴۱. ۴۲. ۴۳. ۴۴. ۴۵. ۴۶. ۴۷. ۴۸. ۴۹. ۵۰. ۵۱. ۵۲. ۵۳. ۵۴. ۵۵. ۵۶. ۵۷. ۵۸. ۵۹. ۶۰. ۶۱. ۶۲. ۶۳. ۶۴. ۶۵. ۶۶. ۶۷. ۶۸. ۶۹. ۷۰. ۷۱. ۷۲. ۷۳. ۷۴. ۷۵. ۷۶. ۷۷. ۷۸. ۷۹. ۸۰. ۸۱. ۸۲. ۸۳. ۸۴. ۸۵. ۸۶. ۸۷. ۸۸. ۸۹. ۹۰. ۹۱. ۹۲. ۹۳. ۹۴. ۹۵. ۹۶. ۹۷. ۹۸. ۹۹. ۱۰۰.

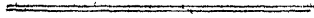

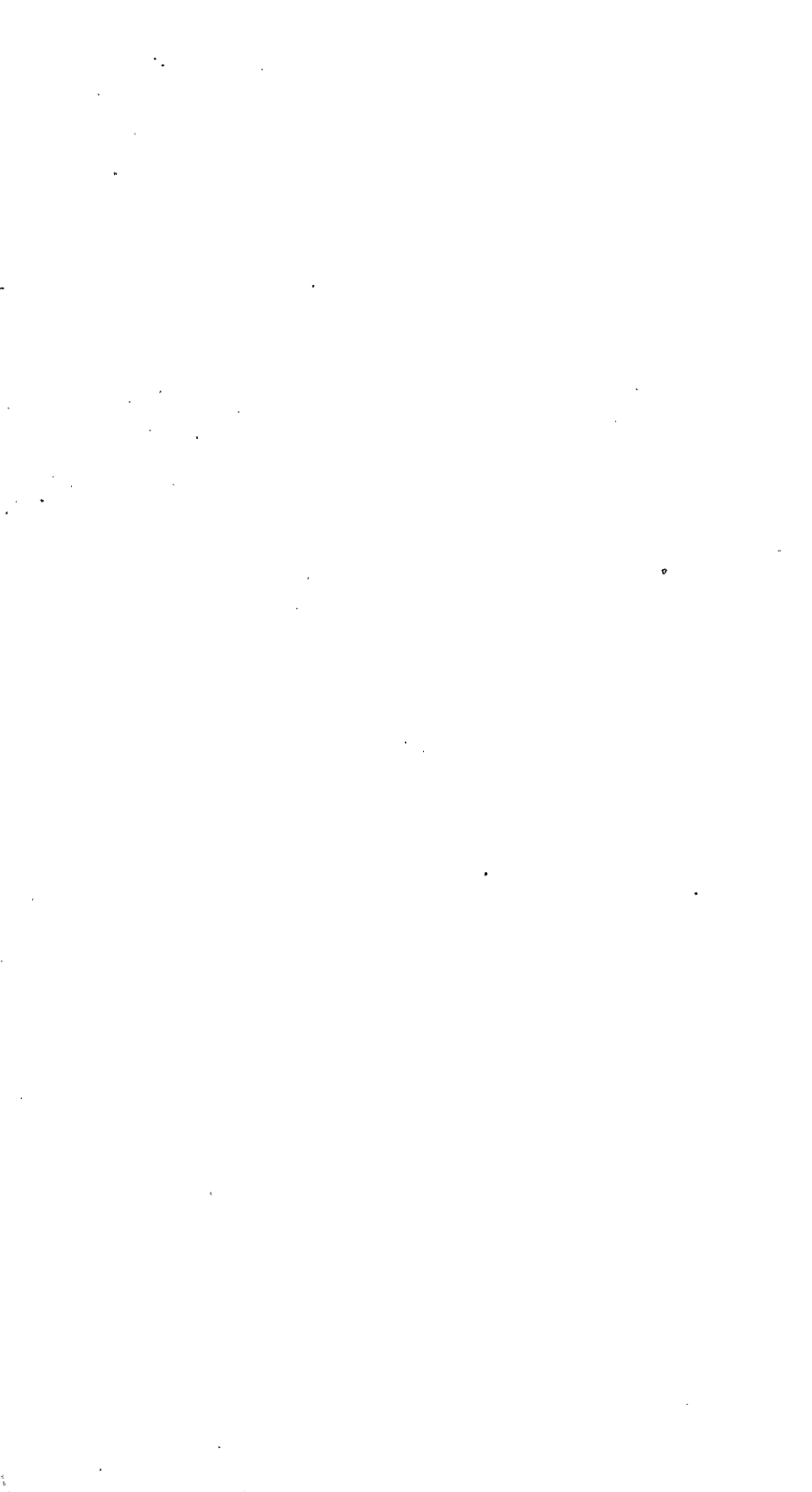
۲} ۱. ۲. ۳. ۴. ۵. ۶. ۷. ۸. ۹. ۱۰. ۱۱. ۱۲. ۱۳. ۱۴. ۱۵. ۱۶. ۱۷. ۱۸. ۱۹. ۲۰. ۲۱. ۲۲. ۲۳. ۲۴. ۲۵. ۲۶. ۲۷. ۲۸. ۲۹. ۳۰. ۳۱. ۳۲. ۳۳. ۳۴. ۳۵. ۳۶. ۳۷. ۳۸. ۳۹. ۴۰. ۴۱. ۴۲. ۴۳. ۴۴. ۴۵. ۴۶. ۴۷. ۴۸. ۴۹. ۵۰. ۵۱. ۵۲. ۵۳. ۵۴. ۵۵. ۵۶. ۵۷. ۵۸. ۵۹. ۶۰. ۶۱. ۶۲. ۶۳. ۶۴. ۶۵. ۶۶. ۶۷. ۶۸. ۶۹. ۷۰. ۷۱. ۷۲. ۷۳. ۷۴. ۷۵. ۷۶. ۷۷. ۷۸. ۷۹. ۸۰. ۸۱. ۸۲. ۸۳. ۸۴. ۸۵. ۸۶. ۸۷. ۸۸. ۸۹. ۹۰. ۹۱. ۹۲. ۹۳. ۹۴. ۹۵. ۹۶. ۹۷. ۹۸. ۹۹. ۱۰۰.

આએ પુસ્તક આઠમાને ઘણાતાં થએલી ભુલને લગતું પેહલવી શુદ્ધી પત્રક.

સંદે.	સંતર.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૩૯૩	૨ ડંખુ ફ ડંખુફ
૩૯૫	૧૦ ૧૯૫ ૧ ૧૯૫૧
૩૯૭	૩ ૧૧૧૯૫૯૫ ૧૧૧૯૫૯૫
૩૯૭	૧૭ ૧૬ ૫૧ ૧૬૫૧
૩૯૮	૮ ૯૫૭૧ ૯૫૭૧
૪૦૫	૯ ૧૧૧૧૧૯૫ ૧૧૧૧૧૯૫
૪૦૫	૩૧ ડંખુફ૯૫ ડંખુફ૯૫
૪૧૧	૨૦ ફ૫ ૫૫૫ ૫૬૫ વધારે. ફ૫ ૫૫૫
૪૧૨	૮ ફ૫૫૫૫૫ ફ૫૫૫૫૫
૪૧૭	૧૫ ૫૫૫ ૫૫૫ વધારે. ૫૫૫
૪૧૯	૪ ફ૫ ફ૫
૪૧૯	૧૭ ૧૧૧૫૫૫ ૧૧૧૫૫૫
૪૩૫	૯ ૯૫૫૫૫ ૯૫૫૫૫

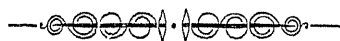
ארבעה עשרה אלף מנה ושלשים אלף
 דמי שטח ושלשים אלף ושלשים אלף
 4} דמי שטח ושלשים אלף ושלשים אלף
 וארבעה אלף ושלשים אלף ושלשים אלף
 מנה אלף דמי שטח ושלשים אלף
 5} ושלשים אלף ושלשים אלף ושלשים אלף
 מנה אלף דמי שטח ושלשים אלף
 ושלשים אלף ושלשים אלף ושלשים אלף
 מנה אלף דמי שטח ושלשים אלף
 ושלשים אלף ושלשים אלף ושלשים אלף
 מנה אלף דמי שטח ושלשים אלף
 ושלשים אלף ושלשים אלף ושלשים אלף
 מנה אלף דמי שטח ושלשים אלף

1} (۴۱۳) דמי שטח ושלשים אלף ושלשים אלף

2} מנה אלף דמי שטח ושלשים אלף
 ושלשים אלף ושלשים אלף ושלשים אלף
 3} ושלשים אלף ושלשים אלף ושלשים אלף
 ושלשים אלף ושלשים אלף ושלשים אלף
 מנה אלף דמי שטח ושלשים אלף
 ושלשים אלף ושלשים אלף ושלשים אלף
 מנה אלף דמי שטח ושלשים אלף

{ ૧ } (૧૧૧) હાં વેળાવો આપેદ મેલો આ વગસાદાં ખા

મેલેસો, વાવેલો આપેદ મેલો આ વગસાદાં

ખા મેલેસો આ વેલો વગસાદાં

{ ૨ } મેલો આ વેળાવો આપેદ મેલો આ વગસાદાં

ખા મેલેસો આપેદ મેલો આ વગસાદાં

મેલેસો આપેદ મેલો આ વગસાદાં

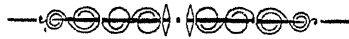
{ ૩ } મેલેસો, વાવેલો આપેદ મેલો આ વગસાદાં

મેલો આ વગસાદાં ખા મેલેસો આપેદ મેલો આ વગસાદાં

મેલેસો આપેદ મેલો આ વગસાદાં

મેલેસો, વાવેલો આપેદ મેલો આ વગસાદાં

મેલેસો આપેદ મેલો આ વગસાદાં

{ ૧ } (૧૧૨) હાં વેળાવો આપેદ મેલો આ વગસાદાં

મેલેસો આપેદ મેલો આ વગસાદાં

મેલો આ વગસાદાં ખા મેલેસો આપેદ મેલો આ વગસાદાં

મેલેસો આપેદ મેલો આ વગસાદાં

{ ૨ } મેલો આ વેળાવો આપેદ મેલો આ વગસાદાં

ખા મેલેસો આપેદ મેલો આ વગસાદાં

મેલેસો આપેદ મેલો આ વગસાદાં

મેલેસો આપેદ મેલો આ વગસાદાં

{ ૩ } મેલેસો, વાવેલો આપેદ મેલો આ વગસાદાં

{ ૧ } (૧-૧) જેમ મહાદેવે એક જાતના અગ્નિના અગ્નિના ઉત્પત્તિ

{ ૨ } મહાદેવે એક જાતના અગ્નિના અગ્નિના ઉત્પત્તિ

એક જાતના અગ્નિના અગ્નિના ઉત્પત્તિ

એક જાતના અગ્નિના અગ્નિના ઉત્પત્તિ

એક જાતના અગ્નિના અગ્નિના ઉત્પત્તિ

{ ૩ } એક જાતના અગ્નિના અગ્નિના ઉત્પત્તિ

{ ૪ } એક જાતના અગ્નિના અગ્નિના ઉત્પત્તિ

એક જાતના અગ્નિના અગ્નિના ઉત્પત્તિ

એક જાતના અગ્નિના અગ્નિના ઉત્પત્તિ

{ ૫ } એક જાતના અગ્નિના અગ્નિના ઉત્પત્તિ

એક જાતના અગ્નિના અગ્નિના ઉત્પત્તિ

એક જાતના અગ્નિના અગ્નિના ઉત્પત્તિ

એક જાતના અગ્નિના અગ્નિના ઉત્પત્તિ

એક જાતના અગ્નિના અગ્નિના ઉત્પત્તિ

એક જાતના અગ્નિના અગ્નિના ઉત્પત્તિ

એક જાતના અગ્નિના અગ્નિના ઉત્પત્તિ

એક જાતના અગ્નિના અગ્નિના ઉત્પત્તિ

{ ૬ } એક જાતના અગ્નિના અગ્નિના ઉત્પત્તિ

એક જાતના અગ્નિના અગ્નિના ઉત્પત્તિ

એક જાતના અગ્નિના અગ્નિના ઉત્પત્તિ

૨. ૧) દ. એ. વાલી નકલમાં ૬ મળે છે. ૨) સંધલી નકલમાં ૧૦ મળે છે.

૫. ૧) સંધલી નકલમાં ૬ મળે છે.

૫૮ } ૫૯ } ૬૦ } ૬૧ } ૬૨ } ૬૩ } ૬૪ } ૬૫ } ૬૬ } ૬૭ } ૬૮ } ૬૯ } ૭૦ } ૭૧ } ૭૨ } ૭૩ } ૭૪ } ૭૫ } ૭૬ } ૭૭ } ૭૮ } ૭૯ } ૮૦ } ૮૧ } ૮૨ } ૮૩ } ૮૪ } ૮૫ } ૮૬ } ૮૭ } ૮૮ } ૮૯ } ૯૦ } ૯૧ } ૯૨ } ૯૩ } ૯૪ } ૯૫ } ૯૬ } ૯૭ } ૯૮ } ૯૯ } ૧૦૦ }

૧ } ૨ } ૩ } ૪ } ૫ } ૬ } ૭ } ૮ } ૯ } ૧૦ } ૧૧ } ૧૨ } ૧૩ } ૧૪ } ૧૫ } ૧૬ } ૧૭ } ૧૮ } ૧૯ } ૨૦ } ૨૧ } ૨૨ } ૨૩ } ૨૪ } ૨૫ } ૨૬ } ૨૭ } ૨૮ } ૨૯ } ૩૦ } ૩૧ } ૩૨ } ૩૩ } ૩૪ } ૩૫ } ૩૬ } ૩૭ } ૩૮ } ૩૯ } ૪૦ } ૪૧ } ૪૨ } ૪૩ } ૪૪ } ૪૫ } ૪૬ } ૪૭ } ૪૮ } ૪૯ } ૫૦ } ૫૧ } ૫૨ } ૫૩ } ૫૪ } ૫૫ } ૫૬ } ૫૭ } ૫૮ } ૫૯ } ૬૦ } ૬૧ } ૬૨ } ૬૩ } ૬૪ } ૬૫ } ૬૬ } ૬૭ } ૬૮ } ૬૯ } ૭૦ } ૭૧ } ૭૨ } ૭૩ } ૭૪ } ૭૫ } ૭૬ } ૭૭ } ૭૮ } ૭૯ } ૮૦ } ૮૧ } ૮૨ } ૮૩ } ૮૪ } ૮૫ } ૮૬ } ૮૭ } ૮૮ } ૮૯ } ૯૦ } ૯૧ } ૯૨ } ૯૩ } ૯૪ } ૯૫ } ૯૬ } ૯૭ } ૯૮ } ૯૯ } ૧૦૦ }

૧૦૧ } ૧૦૨ } ૧૦૩ } ૧૦૪ } ૧૦૫ } ૧૦૬ } ૧૦૭ } ૧૦૮ } ૧૦૯ } ૧૧૦ } ૧૧૧ } ૧૧૨ } ૧૧૩ } ૧૧૪ } ૧૧૫ } ૧૧૬ } ૧૧૭ } ૧૧૮ } ૧૧૯ } ૧૨૦ } ૧૨૧ } ૧૨૨ } ૧૨૩ } ૧૨૪ } ૧૨૫ } ૧૨૬ } ૧૨૭ } ૧૨૮ } ૧૨૯ } ૧૩૦ } ૧૩૧ } ૧૩૨ } ૧૩૩ } ૧૩૪ } ૧૩૫ } ૧૩૬ } ૧૩૭ } ૧૩૮ } ૧૩૯ } ૧૪૦ } ૧૪૧ } ૧૪૨ } ૧૪૩ } ૧૪૪ } ૧૪૫ } ૧૪૬ } ૧૪૭ } ૧૪૮ } ૧૪૯ } ૧૫૦ } ૧૫૧ } ૧૫૨ } ૧૫૩ } ૧૫૪ } ૧૫૫ } ૧૫૬ } ૧૫૭ } ૧૫૮ } ૧૫૯ } ૧૬૦ } ૧૬૧ } ૧૬૨ } ૧૬૩ } ૧૬૪ } ૧૬૫ } ૧૬૬ } ૧૬૭ } ૧૬૮ } ૧૬૯ } ૧૭૦ } ૧૭૧ } ૧૭૨ } ૧૭૩ } ૧૭૪ } ૧૭૫ } ૧૭૬ } ૧૭૭ } ૧૭૮ } ૧૭૯ } ૧૮૦ } ૧૮૧ } ૧૮૨ } ૧૮૩ } ૧૮૪ } ૧૮૫ } ૧૮૬ } ૧૮૭ } ૧૮૮ } ૧૮૯ } ૧૯૦ } ૧૯૧ } ૧૯૨ } ૧૯૩ } ૧૯૪ } ૧૯૫ } ૧૯૬ } ૧૯૭ } ૧૯૮ } ૧૯૯ } ૨૦૦ }

અર્થાત્ એવા સમયે જ્યારે સમગ્ર લોકો દલિલો સમજાવે
 મુશ્કેલીમાં પડે અને સમગ્ર લોકો એવા સમયે સમજાવે, અને
 એવા સમયે સમગ્ર લોકો એવા સમયે સમજાવે, અને
 એવા સમયે સમગ્ર લોકો એવા સમયે સમજાવે, અને

{ ૧ } (૧-૨) એવા સમયે સમગ્ર લોકો એવા સમયે સમજાવે, અને

{ ૨ } સમગ્ર લોકો એવા સમયે સમગ્ર લોકો એવા સમયે સમજાવે, અને

એવા સમયે સમગ્ર લોકો એવા સમયે સમજાવે, અને

{ ૩ } એવા સમયે સમગ્ર લોકો એવા સમયે સમજાવે, અને

{ ૪ } એવા સમયે સમગ્ર લોકો એવા સમયે સમજાવે, અને

{ ૫ } એવા સમયે સમગ્ર લોકો એવા સમયે સમજાવે, અને

એવા સમયે સમગ્ર લોકો એવા સમયે સમજાવે, અને

એવા સમયે સમગ્ર લોકો એવા સમયે સમજાવે, અને

{ ૬ } એવા સમયે સમગ્ર લોકો એવા સમયે સમજાવે, અને

એવા સમયે સમગ્ર લોકો એવા સમયે સમજાવે, અને

એવા સમયે સમગ્ર લોકો એવા સમયે સમજાવે, અને

{ ૭ } એવા સમયે સમગ્ર લોકો એવા સમયે સમજાવે, અને

એવા સમયે સમગ્ર લોકો એવા સમયે સમજાવે, અને

એવા સમયે સમગ્ર લોકો એવા સમયે સમજાવે, અને

{ ૮ } એવા સમયે સમગ્ર લોકો એવા સમયે સમજાવે, અને

એવા સમયે સમગ્ર લોકો એવા સમયે સમજાવે, અને

એવા સમયે સમગ્ર લોકો એવા સમયે સમજાવે, અને

એવા સમયે સમગ્ર લોકો એવા સમયે સમજાવે, અને

એવા સમયે સમગ્ર લોકો એવા સમયે સમજાવે, અને

એવા સમયે સમગ્ર લોકો એવા સમયે સમજાવે, અને

એવા સમયે સમગ્ર લોકો એવા સમયે સમજાવે, અને

એવા સમયે સમગ્ર લોકો એવા સમયે સમજાવે, અને

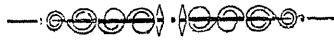
૧ { (૩૧૧) દ્રુમ પાન્યકાં પાન્યકાં પાન્યકાં પાન્યકાં
 પાન્યકાં પાન્યકાં પાન્યકાં પાન્યકાં પાન્યકાં
 પાન્યકાં પાન્યકાં પાન્યકાં પાન્યકાં પાન્યકાં

૨ { પાન્યકાં પાન્યકાં પાન્યકાં પાન્યકાં પાન્યકાં
 ૩ { પાન્યકાં પાન્યકાં પાન્યકાં પાન્યકાં પાન્યકાં
 ૪ { પાન્યકાં પાન્યકાં પાન્યકાં પાન્યકાં પાન્યકાં
 ૫ { પાન્યકાં પાન્યકાં પાન્યકાં પાન્યકાં પાન્યકાં
 ૬ { પાન્યકાં પાન્યકાં પાન્યકાં પાન્યકાં પાન્યકાં

૧. ૧) સુધલી નકલમાં ૫૫૫, મલેછે.

૩. ૧) સુધલી નકલમાં ૫૫૫, મલેછે.

$$\begin{array}{l} 23 \} \\ 23 \} \end{array}$$

$$\left. \begin{array}{l} 1 \\ 9 \end{array} \right\}$$

$$\left. \begin{array}{l} 2 \\ 2 \end{array} \right\}$$

33

2

47

8)

52

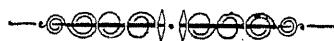
4 }

62

3 }

7 }
9 }

૪. ૧) દ. એ. વાલી નકલમાં ૧૭૫૫ ૧૯૫૫ મળેછે. ૨) દ. એ. વાલી નકલમાં ૧૧૫ મળેછે.

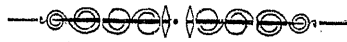

- ૪૫-૪૬ { ૪૫-૪૬ } ૪૫-૪૬ { ૪૫-૪૬ } ૪૫-૪૬ { ૪૫-૪૬ }
 ૪૭-૪૮ { ૪૭-૪૮ } ૪૭-૪૮ { ૪૭-૪૮ } ૪૭-૪૮ { ૪૭-૪૮ }
 ૪૯-૫૦ { ૪૯-૫૦ } ૪૯-૫૦ { ૪૯-૫૦ } ૪૯-૫૦ { ૪૯-૫૦ }
 ૫૧-૫૨ { ૫૧-૫૨ } ૫૧-૫૨ { ૫૧-૫૨ } ૫૧-૫૨ { ૫૧-૫૨ }
 ૫૩-૫૪ { ૫૩-૫૪ } ૫૩-૫૪ { ૫૩-૫૪ } ૫૩-૫૪ { ૫૩-૫૪ }
 ૫૫-૫૬ { ૫૫-૫૬ } ૫૫-૫૬ { ૫૫-૫૬ } ૫૫-૫૬ { ૫૫-૫૬ }
 ૫૭-૫૮ { ૫૭-૫૮ } ૫૭-૫૮ { ૫૭-૫૮ } ૫૭-૫૮ { ૫૭-૫૮ }
 ૫૯-૬૦ { ૫૯-૬૦ } ૫૯-૬૦ { ૫૯-૬૦ } ૫૯-૬૦ { ૫૯-૬૦ }
 ૬૧-૬૨ { ૬૧-૬૨ } ૬૧-૬૨ { ૬૧-૬૨ } ૬૧-૬૨ { ૬૧-૬૨ }
 ૬૩-૬૪ { ૬૩-૬૪ } ૬૩-૬૪ { ૬૩-૬૪ } ૬૩-૬૪ { ૬૩-૬૪ }
 ૬૫-૬૬ { ૬૫-૬૬ } ૬૫-૬૬ { ૬૫-૬૬ } ૬૫-૬૬ { ૬૫-૬૬ }
 ૬૭-૬૮ { ૬૭-૬૮ } ૬૭-૬૮ { ૬૭-૬૮ } ૬૭-૬૮ { ૬૭-૬૮ }
 ૬૯-૭૦ { ૬૯-૭૦ } ૬૯-૭૦ { ૬૯-૭૦ } ૬૯-૭૦ { ૬૯-૭૦ }
 ૭૧-૭૨ { ૭૧-૭૨ } ૭૧-૭૨ { ૭૧-૭૨ } ૭૧-૭૨ { ૭૧-૭૨ }
 ૭૩-૭૪ { ૭૩-૭૪ } ૭૩-૭૪ { ૭૩-૭૪ } ૭૩-૭૪ { ૭૩-૭૪ }
 ૭૫-૭૬ { ૭૫-૭૬ } ૭૫-૭૬ { ૭૫-૭૬ } ૭૫-૭૬ { ૭૫-૭૬ }
 ૭૭-૭૮ { ૭૭-૭૮ } ૭૭-૭૮ { ૭૭-૭૮ } ૭૭-૭૮ { ૭૭-૭૮ }
 ૭૯-૮૦ { ૭૯-૮૦ } ૭૯-૮૦ { ૭૯-૮૦ } ૭૯-૮૦ { ૭૯-૮૦ }
 ૮૧-૮૨ { ૮૧-૮૨ } ૮૧-૮૨ { ૮૧-૮૨ } ૮૧-૮૨ { ૮૧-૮૨ }
 ૮૩-૮૪ { ૮૩-૮૪ } ૮૩-૮૪ { ૮૩-૮૪ } ૮૩-૮૪ { ૮૩-૮૪ }
 ૮૫-૮૬ { ૮૫-૮૬ } ૮૫-૮૬ { ૮૫-૮૬ } ૮૫-૮૬ { ૮૫-૮૬ }
 ૮૭-૮૮ { ૮૭-૮૮ } ૮૭-૮૮ { ૮૭-૮૮ } ૮૭-૮૮ { ૮૭-૮૮ }
 ૮૯-૯૦ { ૮૯-૯૦ } ૮૯-૯૦ { ૮૯-૯૦ } ૮૯-૯૦ { ૮૯-૯૦ }
 ૯૧-૯૨ { ૯૧-૯૨ } ૯૧-૯૨ { ૯૧-૯૨ } ૯૧-૯૨ { ૯૧-૯૨ }
 ૯૩-૯૪ { ૯૩-૯૪ } ૯૩-૯૪ { ૯૩-૯૪ } ૯૩-૯૪ { ૯૩-૯૪ }
 ૯૫-૯૬ { ૯૫-૯૬ } ૯૫-૯૬ { ૯૫-૯૬ } ૯૫-૯૬ { ૯૫-૯૬ }
 ૯૭-૯૮ { ૯૭-૯૮ } ૯૭-૯૮ { ૯૭-૯૮ } ૯૭-૯૮ { ૯૭-૯૮ }
 ૯૯-૧૦૦ { ૯૯-૧૦૦ } ૯૯-૧૦૦ { ૯૯-૧૦૦ } ૯૯-૧૦૦ { ૯૯-૧૦૦ }

૫. ૧) સુધાની નકલમાં નીચે મુજબ છે.

૧૩. ૧) ૬. એ. નકલમાં સુધાની મુજબ છે.

૬ { ૬
 વડાનગર, જામનગર, સુરત, વડોદરા, રાણપુર, વગેરે જિલ્લાઓમાં
 જામનગર, સુરત, વડોદરા, રાણપુર, વગેરે જિલ્લાઓમાં
 જામનગર, સુરત, વડોદરા, રાણપુર, વગેરે જિલ્લાઓમાં
 જામનગર, સુરત, વડોદરા, રાણપુર, વગેરે જિલ્લાઓમાં

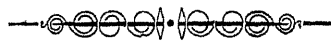

૧ { ૧
 (૧૧૫) જામનગર, સુરત, વડોદરા, રાણપુર, વગેરે જિલ્લાઓમાં
 જામનગર, સુરત, વડોદરા, રાણપુર, વગેરે જિલ્લાઓમાં

૨ { ૨
 જામનગર, સુરત, વડોદરા, રાણપુર, વગેરે જિલ્લાઓમાં
 જામનગર, સુરત, વડોદરા, રાણપુર, વગેરે જિલ્લાઓમાં
 ૩ { ૩
 જામનગર, સુરત, વડોદરા, રાણપુર, વગેરે જિલ્લાઓમાં
 જામનગર, સુરત, વડોદરા, રાણપુર, વગેરે જિલ્લાઓમાં
 જામનગર, સુરત, વડોદરા, રાણપુર, વગેરે જિલ્લાઓમાં
 જામનગર, સુરત, વડોદરા, રાણપુર, વગેરે જિલ્લાઓમાં
 જામનગર, સુરત, વડોદરા, રાણપુર, વગેરે જિલ્લાઓમાં
 જામનગર, સુરત, વડોદરા, રાણપુર, વગેરે જિલ્લાઓમાં
 જામનગર, સુરત, વડોદરા, રાણપુર, વગેરે જિલ્લાઓમાં
 ૪ { ૪
 જામનગર, સુરત, વડોદરા, રાણપુર, વગેરે જિલ્લાઓમાં
 જામનગર, સુરત, વડોદરા, રાણપુર, વગેરે જિલ્લાઓમાં
 જામનગર, સુરત, વડોદરા, રાણપુર, વગેરે જિલ્લાઓમાં
 જામનગર, સુરત, વડોદરા, રાણપુર, વગેરે જિલ્લાઓમાં

૧} ૨} ૩} ૪} ૫} ૬} ૭} ૮} ૯} ૧૦} ૧૧} ૧૨} ૧૩} ૧૪} ૧૫} ૧૬} ૧૭} ૧૮} ૧૯} ૨૦} ૨૧} ૨૨} ૨૩} ૨૪} ૨૫} ૨૬} ૨૭} ૨૮} ૨૯} ૩૦} ૩૧} ૩૨} ૩૩} ૩૪} ૩૫} ૩૬} ૩૭} ૩૮} ૩૯} ૪૦} ૪૧} ૪૨} ૪૩} ૪૪} ૪૫} ૪૬} ૪૭} ૪૮} ૪૯} ૫૦} ૫૧} ૫૨} ૫૩} ૫૪} ૫૫} ૫૬} ૫૭} ૫૮} ૫૯} ૬૦} ૬૧} ૬૨} ૬૩} ૬૪} ૬૫} ૬૬} ૬૭} ૬૮} ૬૯} ૭૦} ૭૧} ૭૨} ૭૩} ૭૪} ૭૫} ૭૬} ૭૭} ૭૮} ૭૯} ૮૦} ૮૧} ૮૨} ૮૩} ૮૪} ૮૫} ૮૬} ૮૭} ૮૮} ૮૯} ૯૦} ૯૧} ૯૨} ૯૩} ૯૪} ૯૫} ૯૬} ૯૭} ૯૮} ૯૯} ૧૦૦}

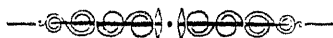
૧} ૨} ૩} ૪} ૫} ૬} ૭} ૮} ૯} ૧૦} ૧૧} ૧૨} ૧૩} ૧૪} ૧૫} ૧૬} ૧૭} ૧૮} ૧૯} ૨૦} ૨૧} ૨૨} ૨૩} ૨૪} ૨૫} ૨૬} ૨૭} ૨૮} ૨૯} ૩૦} ૩૧} ૩૨} ૩૩} ૩૪} ૩૫} ૩૬} ૩૭} ૩૮} ૩૯} ૪૦} ૪૧} ૪૨} ૪૩} ૪૪} ૪૫} ૪૬} ૪૭} ૪૮} ૪૯} ૫૦} ૫૧} ૫૨} ૫૩} ૫૪} ૫૫} ૫૬} ૫૭} ૫૮} ૫૯} ૬૦} ૬૧} ૬૨} ૬૩} ૬૪} ૬૫} ૬૬} ૬૭} ૬૮} ૬૯} ૭૦} ૭૧} ૭૨} ૭૩} ૭૪} ૭૫} ૭૬} ૭૭} ૭૮} ૭૯} ૮૦} ૮૧} ૮૨} ૮૩} ૮૪} ૮૫} ૮૬} ૮૭} ૮૮} ૮૯} ૯૦} ૯૧} ૯૨} ૯૩} ૯૪} ૯૫} ૯૬} ૯૭} ૯૮} ૯૯} ૧૦૦}

૧} ૨} ૩} ૪} ૫} ૬} ૭} ૮} ૯} ૧૦} ૧૧} ૧૨} ૧૩} ૧૪} ૧૫} ૧૬} ૧૭} ૧૮} ૧૯} ૨૦} ૨૧} ૨૨} ૨૩} ૨૪} ૨૫} ૨૬} ૨૭} ૨૮} ૨૯} ૩૦} ૩૧} ૩૨} ૩૩} ૩૪} ૩૫} ૩૬} ૩૭} ૩૮} ૩૯} ૪૦} ૪૧} ૪૨} ૪૩} ૪૪} ૪૫} ૪૬} ૪૭} ૪૮} ૪૯} ૫૦} ૫૧} ૫૨} ૫૩} ૫૪} ૫૫} ૫૬} ૫૭} ૫૮} ૫૯} ૬૦} ૬૧} ૬૨} ૬૩} ૬૪} ૬૫} ૬૬} ૬૭} ૬૮} ૬૯} ૭૦} ૭૧} ૭૨} ૭૩} ૭૪} ૭૫} ૭૬} ૭૭} ૭૮} ૭૯} ૮૦} ૮૧} ૮૨} ૮૩} ૮૪} ૮૫} ૮૬} ૮૭} ૮૮} ૮૯} ૯૦} ૯૧} ૯૨} ૯૩} ૯૪} ૯૫} ૯૬} ૯૭} ૯૮} ૯૯} ૧૦૦}

૩. ૧) સુધલી નકલમાં અમુક અક્ષરો મળેલ છે. ૨) દ. એ. વાલી નકલમાં અમુક અક્ષરો મળેલ છે.

מקום ממשלם ונחשו דקד ור' שש צדו דאדאד
דמסדו ו קום מנחש וט ממשלם ממו ללללל
לל ללללל וט ממשלם ללללל ל דקד ממוולל
דקד ממו ממשלם ממשלם ממשלם וולללל
ללללל ל דקד ור' שש צדו עמלללל
לללל דקד עמללל לל ממוולל וול ל וולל ל
ממשלם וט ממשלם עמללל לל ל צדו ווללל
שש עמלל מללל וול ל ווללל שש מללל
עמלל וול מללל ו ממשלם ו ממשלם ו ממו
ממו ווללל ו לללל לללל ממשלם ממו ממו
לללל לללל וול לללל מללל ו לללל ממו ו
ו דלללל ללל לל ממו וול ממשלם צדו וולל ללל
ולל שש ללל וט לללל לללל ממו וול לללל
וללל ו לללל דקד ממו לללל וולל ממוולל ו

1 } (393) דקד ומוט ו ממשלם שש וול
2 } ו וול וולל וול ממו ו

2 } מללל ממשלם ומוט ממשלם ו עמלל וולל
3 } וולללל ממשלם ממו ו עמלל ממשלם ממשלם
ממשלם ממשלם וולל ממשלם לללל
ממו קום ומוט וול קו קום ממשלם קום ממשלם ו
3 } ו ממו ומוט וול ממשלם ו ממשלם וול
4 } ממשלם ו ו ממשלם דקד ממו וול ממו שש

- ૬ } ૧૫ } ૧૬ } ૧૭ } ૧૮ } ૧૯ } ૨૦ } ૨૧ } ૨૨ } ૨૩ } ૨૪ } ૨૫ } ૨૬ } ૨૭ } ૨૮ } ૨૯ } ૩૦ } ૩૧ } ૩૨ } ૩૩ } ૩૪ } ૩૫ } ૩૬ } ૩૭ } ૩૮ } ૩૯ } ૪૦ } ૪૧ } ૪૨ } ૪૩ } ૪૪ } ૪૫ } ૪૬ } ૪૭ } ૪૮ } ૪૯ } ૫૦ } ૫૧ } ૫૨ } ૫૩ } ૫૪ } ૫૫ } ૫૬ } ૫૭ } ૫૮ } ૫૯ } ૬૦ } ૬૧ } ૬૨ } ૬૩ } ૬૪ } ૬૫ } ૬૬ } ૬૭ } ૬૮ } ૬૯ } ૭૦ } ૭૧ } ૭૨ } ૭૩ } ૭૪ } ૭૫ } ૭૬ } ૭૭ } ૭૮ } ૭૯ } ૮૦ } ૮૧ } ૮૨ } ૮૩ } ૮૪ } ૮૫ } ૮૬ } ૮૭ } ૮૮ } ૮૯ } ૯૦ } ૯૧ } ૯૨ } ૯૩ } ૯૪ } ૯૫ } ૯૬ } ૯૭ } ૯૮ } ૯૯ } ૧૦૦ }

૧૫. ૧) આએ વલાયામાં વધારેલી એઆરત સ્થળી નકલોમાં મલતી નથી
 તે અમલ નકલ ઉપરથી નકલ કરનારની નજર ચુકથી બનવું જોઈએ.
 મોટે હોએ વધારેલીછે.

מלכות ודג כונסו ודג חג כד צדו וזו וז שש-
ושדג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג
ו דג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג
ו דג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג

{ 1 } (۳۸۴) חג ודג ודג ודג ודג ודג ודג
ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג

- { 2 } חג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג
ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג
{ 3 } ו דג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג
ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג
{ 4 } ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג
ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג
{ 5 } ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג
ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג
{ 6 } ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג
ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג
{ 7 } ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג
ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג
ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג
{ 8 } ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג
ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג
{ 9 } ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג
ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג
ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג ודג

[illegible][illegible][illegible]

{¹₁} (380) איהו לרשעים ויהוה ויהוה ויהוה
 ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה
 ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה

{²₂} איהו ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה
 ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה
 ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה
 ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה
 ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה
 ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה
 ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה
 ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה
 ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה
 ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה

{¹₁} (381) ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה
 ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה

{²₂} איהו ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה
 ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה
 ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה
 ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה

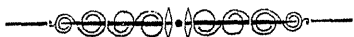
[illegible]

۱} (۳۷۸) ۴۵۱۵ و سمن سمن و اب س سمن

א וצוהו וטו וזו וכו

27
 2
 מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְעַתָּה
 שֶׁכָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה וְכָל הַיָּמִים
 וְכָל הַלַּיְלִים וְכָל הַיָּמִים וְכָל הַלַּיְלִים
 וְכָל הַיָּמִים וְכָל הַלַּיְלִים וְכָל הַיָּמִים

¹/₂} (379) אשכולות ופירות הארץ אשר יאכלוהם בני ישראל

המלך והמלכה וכל בני ביתו

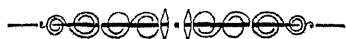
2 }
 2 }

1. אברהם ויצחק ויעקב
 2. אברהם ויצחק ויעקב
 3. אברהם ויצחק ויעקב
 4. אברהם ויצחק ויעקב
 5. אברהם ויצחק ויעקב
 6. אברהם ויצחק ויעקב
 7. אברהם ויצחק ויעקב
 8. אברהם ויצחק ויעקב
 9. אברהם ויצחק ויעקב
 10. אברהם ויצחק ויעקב

{¹₂} (374) אָפּ טעלענדיג צומאן ון מיראן מילענדיג ון קוד
טעלענדיג מיראז און ווערן און טו זי

{²₂} מיראן טעלענדיג צומאן קוד זע טעלענדיג און טעלענדיג
{³₃} קוד טעלענדיג זי ון טעלענדיג מיראז קוד זע
טעלענדיג און איראן טעלענדיג און איראן טעלענדיג
און טעלענדיג און איראן טעלענדיג און איראן טעלענדיג
{⁴₄} מיראן טעלענדיג זי ון טעלענדיג מיראן טעלענדיג
זע איראן טעלענדיג און טעלענדיג און טעלענדיג און
איראן טעלענדיג און טעלענדיג און טעלענדיג און

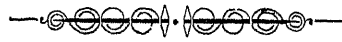

{¹₂} (377) אָפּ זעלענדיג און און און זעלענדיג און
און און און זעלענדיג און און און און און
און און און און און און און און און

{²₂} מיראן זעלענדיג און און און און און
{³₃} זעלענדיג און און און און און און און און
זעלענדיג און און און און און און און און און
און און און און און און און און און און
און און און און און און און און און און
און און און און און און און און און און
און און און און און און און און און און
און און און און און און און און און און

ઝાલુકા ઘડાવવા કોન ઝાલુકા મુજબ મુજબ , કો
 કોન ઝાલુકા ઘડાવવા કોન ઝાલુકા મુજબ મુજબ
 ઝાલુકા ઘડાવવા મુજબ મુજબ કોન ઝાલુકા મુજબ મુજબ
 { ૩ } ઝાલુકા ઘડાવવા મુજબ મુજબ મુજબ મુજબ
 મુજબ મુજબ , ઝાલુકા ઘડાવવા મુજબ મુજબ
 મુજબ મુજબ કોન ઝાલુકા મુજબ મુજબ
 મુજબ મુજબ કોન ઝાલુકા મુજબ મુજબ
 ઝાલુકા ઘડાવવા મુજબ મુજબ મુજબ મુજબ

{ ૧ } (૩૧૬) ઝાલુકા , ઝાલુકા , ઝાલુકા
 ઝાલુકા , ઝાલુકા , ઝાલુકા
 ઝાલુકા મુજબ મુજબ મુજબ મુજબ

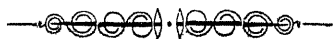

{ ૨ } મુજબ મુજબ મુજબ મુજબ
 ઝાલુકા ઝાલુકા મુજબ મુજબ મુજબ મુજબ
 મુજબ મુજબ મુજબ મુજબ મુજબ મુજબ
 { ૩ } ઝાલુકા ઝાલુકા મુજબ મુજબ મુજબ મુજબ
 મુજબ મુજબ મુજબ મુજબ મુજબ મુજબ
 મુજબ મુજબ મુજબ મુજબ મુજબ મુજબ
 { ૪ } મુજબ મુજબ મુજબ મુજબ મુજબ મુજબ
 મુજબ મુજબ મુજબ મુજબ મુજબ મુજબ
 મુજબ મુજબ મુજબ મુજબ મુજબ મુજબ

7
 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839

[illegible]

²₃ } מלכותו של ישראל כל יום יום
³₃ } ואלו המלכות שמו חמשה עשר מלכות
⁴₈ } שמואל ודוד כל יום יום ואלו המלכות
⁵₄ } שמואל ודוד כל יום יום ואלו המלכות

(373) פה טראגט מען אים , וועלכע וואס ער האט געוויילט
 , וועלכע וואס ער האט געוויילט , וועלכע וואס ער האט געוויילט
 מאלמענעם פאר אונזער און טאג

[illegible]

۱۱۱ سید و مولیٰ بن لک ۴۰۵ و ۴۰۶ سکاژا و سکاژ

[illegible]

(349) ۴۴ ۱۹۵۷ مەلۇم ۴۴ ۱۹۵۷ ۱۳۷ ۱۳۷

2
 2
 וְהָיוּ הַמַּלְאָכִים שֶׁלֹּא יָדְעוּ שֶׁהָיוּ מַלְאָכִים וְהָיוּ
 וְהָיוּ הַמַּלְאָכִים שֶׁלֹּא יָדְעוּ שֶׁהָיוּ מַלְאָכִים וְהָיוּ
 3
 3
 וְהָיוּ הַמַּלְאָכִים שֶׁלֹּא יָדְעוּ שֶׁהָיוּ מַלְאָכִים וְהָיוּ
 וְהָיוּ הַמַּלְאָכִים שֶׁלֹּא יָדְעוּ שֶׁהָיוּ מַלְאָכִים וְהָיוּ
 וְהָיוּ הַמַּלְאָכִים שֶׁלֹּא יָדְעוּ שֶׁהָיוּ מַלְאָכִים וְהָיוּ
 4
 4
 וְהָיוּ הַמַּלְאָכִים שֶׁלֹּא יָדְעוּ שֶׁהָיוּ מַלְאָכִים וְהָיוּ
 וְהָיוּ הַמַּלְאָכִים שֶׁלֹּא יָדְעוּ שֶׁהָיוּ מַלְאָכִים וְהָיוּ
 וְהָיוּ הַמַּלְאָכִים שֶׁלֹּא יָדְעוּ שֶׁהָיוּ מַלְאָכִים וְהָיוּ
 5
 4
 וְהָיוּ הַמַּלְאָכִים שֶׁלֹּא יָדְעוּ שֶׁהָיוּ מַלְאָכִים וְהָיוּ
 וְהָיוּ הַמַּלְאָכִים שֶׁלֹּא יָדְעוּ שֶׁהָיוּ מַלְאָכִים וְהָיוּ
 וְהָיוּ הַמַּלְאָכִים שֶׁלֹּא יָדְעוּ שֶׁהָיוּ מַלְאָכִים וְהָיוּ

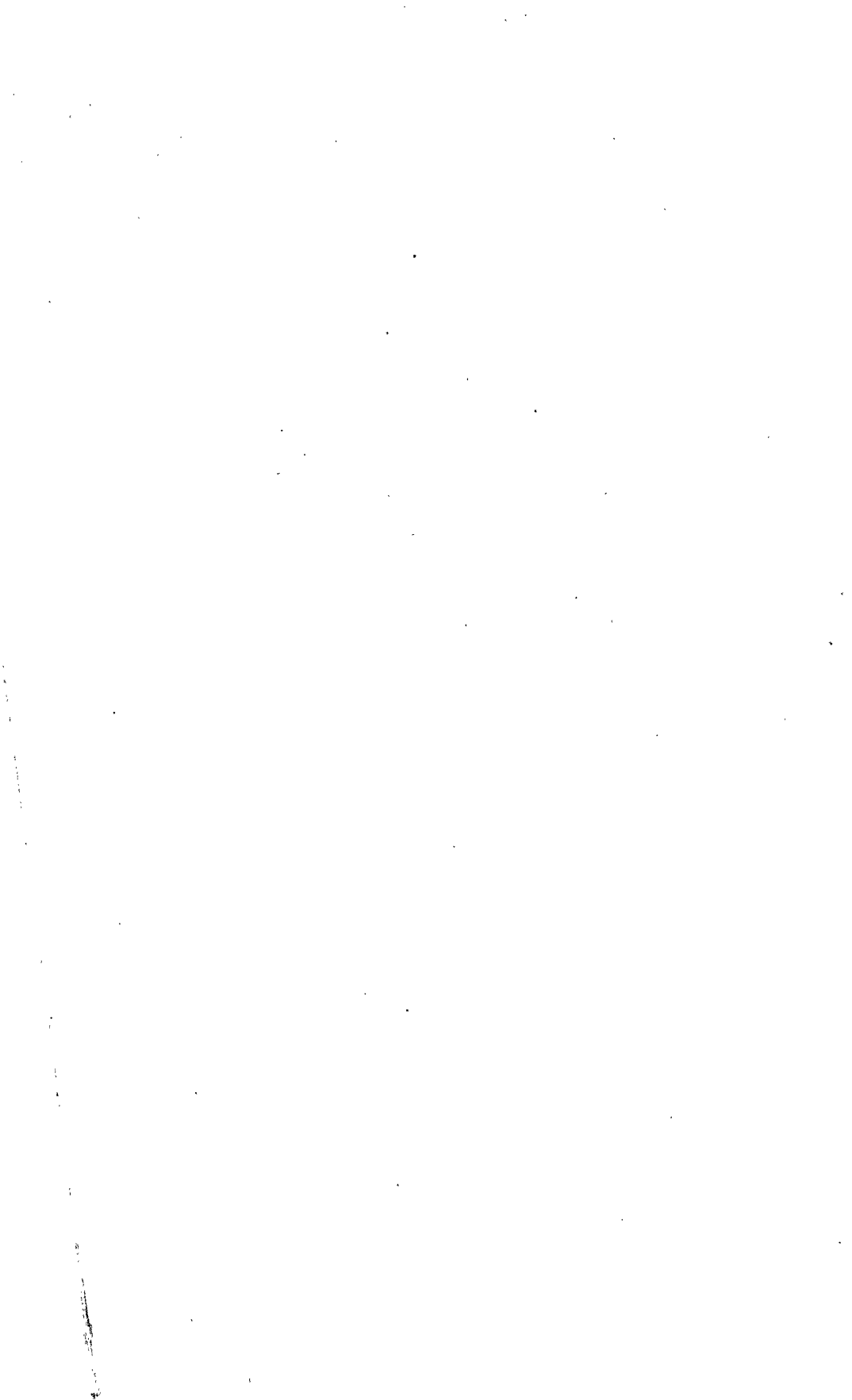
[illegible]

$\left\{ \begin{matrix} 2 \\ 2 \end{matrix} \right.$
 ۱۴۶۳ ۱۴۶۴ ۱۴۶۵ ۱۴۶۶ ۱۴۶۷ ۱۴۶۸

[illegible]

{³₂} דסווייט, א סטראל, און אונזער און אונזער, און אונזער, און אונזער.

[illegible]

קוד טזו ואמו ובע

טעמא דלמ

אט נעמאטע טעמאטע

טזו ווועט נעמאטע דעמאטע וועלכע

טעמא

טעמא דלע וטלי וטעמא וטעמא טעמא טעמא

טעמא טעמא טעמא טעמא טעמא טעמא

טעמא טעמא טעמא טעמא

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL LIBRARY,
NEW DELHI

Catalogue No. 851.53/600 .. 34180

Author— Burjor, V. B.

Title— Dinband, V. B.

Borrower No.	Date of Issue	Date of Return

"A book that is shut is but a block"

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL LIBRARY
GOVT. OF INDIA
Department of Archaeology
NEW DELHI.

Please help us to keep the book
clean and moving.

S. B., 14B, N. DELHI.